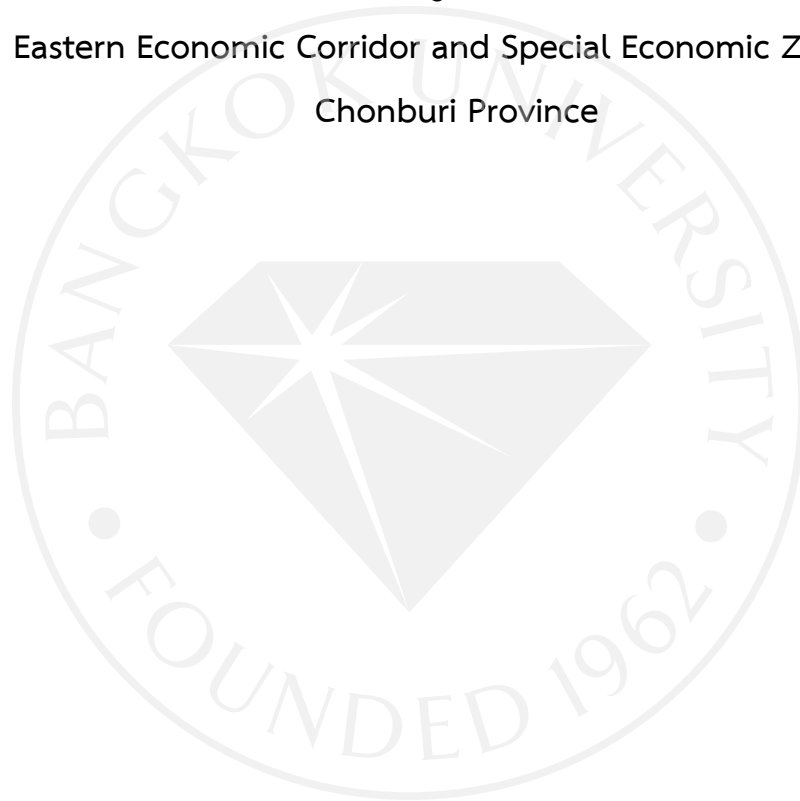

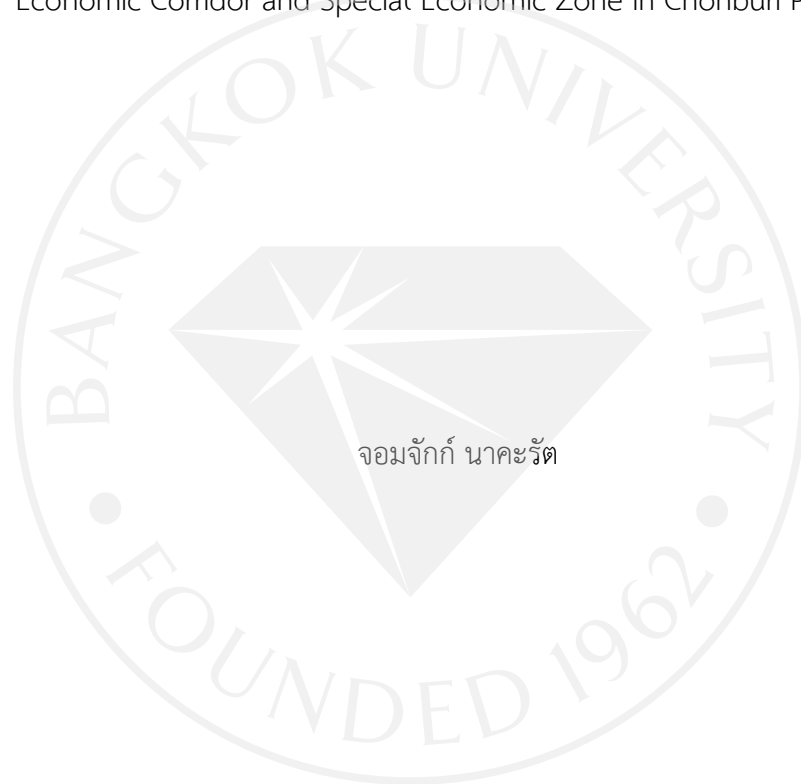
ความรู้ ทักษะและการปฏิบัติของผู้บริหารธุรกิจการโรงแรมเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์
ของเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกและเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดชลบุรี

Hotel Business Executive Knowledge, Attitude, and Practice of Privilege:
Eastern Economic Corridor and Special Economic Zone in
Chonburi Province

ความรู้ ทักษะและการปฏิบัติของผู้บริหารธุรกิจการโรงแรมเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของเขตพัฒนา
พิเศษภาคตะวันออกและเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดชลบุรี

Hotel Business Executive Knowledge, Attitude, and Practice of Privilege :Eastern
Economic Corridor and Special Economic Zone in Chonburi Province

การค้นคว้าอิสระเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
ปีการศึกษา 2561

© 2562

จอมจักษ์ นาคะรัต

สงวนลิขสิทธิ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
อนุมัติให้การค้นคว้าอิสระเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว

เรื่อง ความรู้ ทักษะและการปฏิบัติของผู้บริหารธุรกิจการโรงแรมเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของเขต
พัฒนาพิเศษภาคตะวันออกและเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดชลบุรี

ผู้วิจัย จอมจ๊กก์ นาคะรัต

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษา

(ดร.ชุติน แก้วนพรัตน์)

ผู้เชี่ยวชาญ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์.ดร.ดวงธิดา นันทาภรณ์)

(ดร.สุชาดา เจริญพันธุ์ศิริกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

19 พฤศจิกายน 2562

จอมจักษ์ นาคะรัตน์. ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมบริการ และการท่องเที่ยว, พุทธศักราช 2562, บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

ความรู้ ทักษะและการปฏิบัติของผู้บริหารธุรกิจการโรงแรมเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกและเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดชลบุรี (90 หน้า)

อาจารย์ที่ปรึกษา: ดร.ชุติน แก้วนพรัตน์

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความรู้ ทักษะ และการนำไปปฏิบัติหรือการดำเนินการ ของผู้บริหารในธุรกิจการโรงแรมต่อสิทธิประโยชน์ของเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารในธุรกิจการโรงแรม เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกและเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดชลบุรีใช้จำนวน 210 คนผู้วิจัยเลือกการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive Sampling) จาก 3 อำเภอในจังหวัดชลบุรีที่มีผู้บริหารธุรกิจการโรงแรมมากที่สุด และใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Convenience Sampling) สำหรับกลุ่มตัวอย่างในแต่ละอำเภอ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือแบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่นรวมทั้งสิ้นเท่ากับ 0.699 และมีการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่านสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นคือสถิติเชิงพรรณนาได้แก่การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้เพื่อทดสอบสมมติฐานผู้วิจัยเลือกการทดสอบความเป็นอิสระกันของสองตัวแปร (Chi-Square test) โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นผู้บริหารธุรกิจการโรงแรมที่เป็นผู้หญิง อายุระหว่าง 41-45 ปี มีประสบการณ์ทำงานในธุรกิจการโรงแรม 7-9 ปี และส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในตำแหน่งผู้บริหารมาแล้ว 4-6 ปี ผลการวิจัยพบว่าผู้บริหารธุรกิจการโรงแรมมีความรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เฉพาะด้านธุรกิจการโรงแรมในระดับความรู้มาก โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบถูกในเรื่อง ผู้ที่เข้ามาประกอบกิจการในเขต EEC และบุคคลที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญตามที่คณะกรรมการ EEC กำหนดได้รับวิชาทำงาน 5 ปี ในประเทศไทย นอกจากนี้ทัศนคติของผู้บริหารธุรกิจการโรงแรมต่อสิทธิประโยชน์ในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) นั้นอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อลำดับแรกคือเสียภาษีบุคคลธรรมดาไม่เกินร้อยละ 17 รองลงมาคือลดหย่อนภาษีนิติบุคคลสูงสุด 15 ปี สุดท้ายนี้กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารธุรกิจการโรงแรม มีการนำสิทธิประโยชน์ของเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) โดยรวมไปปฏิบัติมาก เมื่อพิจารณารายข้อที่มีการนำไปปฏิบัติมากที่สุดคือมีการจ้างผู้เชี่ยวชาญที่ผ่านคุณสมบัติมาทำงานในโรงแรม ดังนั้นผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่าความรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกและเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ มีผลต่อการนำไปปฏิบัติของผู้บริหารในธุรกิจการ

โรงแรมในจังหวัดชลบุรี และทัศนคติเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกและเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ มีผลต่อการนำไปปฏิบัติของผู้บริหารในธุรกิจการโรงแรมในจังหวัดชลบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: ความรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์(EEC), ทัศนคติเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ (EEC), การนำไปปฏิบัติของผู้บริหารในธุรกิจการโรงแรม

Nakarut, J. M.A. (Hospitality and Tourism Industry Management), November 2019, Graduate School, Bangkok University.

Hotel Business Executive Knowledge, Attitude, and Practice of Privilege :Eastern Economic Corridor and Special Economic Zone in Chonburi Province (90 pp.)

Advisor: Justin Kaewnopparat, Ph.D.

ABSTRACT

The purpose of this study were to explore the level of knowledge, attitudes, including the related implementation or administration that the hotel management employed in order to benefit from several privileges provided under the Eastern Economic Corridor (EEC) Plan. The sample covered 210 persons at management level from various hotels in Chonburi Province. Purposive Sampling was performed for 3 districts where highest number of hotel management availed, whereas Convenience Sampling was used for selected hotels in individual districts. The research instrument used in collecting data was a Questionnaire with a rate of confidence 0.699, and duly reviewed for reliability by 3 experts. The data analyses used Descriptive Statistics, consisting frequency, percentage, ratio, IOC, average, standard deviation. Chi-Square Test was conducted for Hypothesis Testing, whereby the respondents are female management, aged between 41- 45, with at least 7-9 years of experience in hotel management, and mostly positioned at high level executives. The results of the study revealed that most of hotel executive management have knowledge and understanding about the EEC privilege relevant with hotel business in Chonburi province. Most of the respondents knew that foreign investors doing business in the EEC area including the specialists with qualifications as specified were allowed to receive 5 years work permit in Thailand. The attitudes towards the EEC privileges were moderate, mainly concerning the personal income tax of not exceeding 17% and tax benefits for juristic persons up to 15 years. In short, the hotel management under selected sample remarkably benefited from the EEC privileges, as largely seen in the recruits of quite a number of qualified specialists into the hotels. I, therefore, concluded that the knowledge about the EEC privileges have a remarkable impact on

the administration and management of the hotel business in Choburi Province. The attitudes on EEC-related knowledge to their implementation were translated with statistical significance of 0.05 level.

Keywords: Knowledge on EEC Privileges, Attitudes towards EEC Privileges, Implementation of the Privileges.

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาเฉพาะบุคคลครั้งนี้สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีด้วยความอนุเคราะห์จากอาจารย์ที่ปรึกษา ดร. ชูติน แก้วนพรัตน์ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอาจารย์ที่กรุณาให้เกียรติเป็นที่ปรึกษาในการศึกษาครั้งนี้พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะต่างๆ ในการแก้ไขปรับปรุงงานวิจัย ตลอดจนความกรุณาของอาจารย์ในการดูแลสั่งสอน อบรมข้อคิด ความรู้ต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาครั้งนี้ ทำให้การศึกษาเฉพาะบุคคลครั้งนี้มีความสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณ คณะกรรมการหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต อาจารย์ประจำวิชา และอาจารย์พิเศษทุกท่านที่ได้ประสาทความรู้ และถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดี ตลอดจนให้คำแนะนำและความช่วยเหลือเป็นอย่างดีตลอดการศึกษาภายในหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

และท้ายที่สุดขอขอบพระคุณ ผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่กรุณาให้ความร่วมมือและเสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการศึกษาครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง ขอขอบพระคุณ คุณแม่ และครอบครัว ที่คอยอบรมเลี้ยงดู สนับสนุนส่งเสริมการศึกษาด้วยความรัก และปรารถนาดีเสมอมา รวมทั้งเพื่อน พี่น้องทุกท่านที่คอยห่วงใย ให้กำลังใจ ให้คำแนะนำที่ดีเสมอมา

คุณค่าและประโยชน์ของการศึกษาเฉพาะบุคคลครั้งนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้แก่ทุกท่านที่มีส่วนร่วมในการศึกษาครั้งนี้

จอมจักษ์ นาคะรัต

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ฉ
กิตติกรรมประกาศ	ช
สารบัญตาราง	ฎ
สารบัญภาพ	ฏ
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
1.3 ขอบเขตของงานวิจัย	5
1.4 คำถามของงานวิจัย	6
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะ	6
1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะ	7
บทที่ 2 แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 บริบทจังหวัดชลบุรี	9
2.2 บริบท ธุรกิจการโรงแรม	12
2.3 บริบท โครงการเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก	19
2.4 แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	27
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	34
2.6 สมมติฐาน	35
2.7 กรอบแนวคิดตามทฤษฎี	36
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	37
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	38
3.3 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ	41
3.4 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	42
3.5 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	42

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
4.1 ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	44
4.2 ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC)	47
4.3 ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ทัศนคติต่อสิทธิประโยชน์ของเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC)	64
4.4 ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์การนำสิทธิประโยชน์ของเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ไปปฏิบัติในธุรกิจการโรงแรม	66
4.5 ส่วนที่ 5 การทดสอบสมมติฐาน	69
บทที่ 5 สรุปและอภิปรายผล	
5.1 สรุปผลการศึกษา	72
5.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน	73
5.3 การอภิปรายผล	73
5.4 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้	76
5.5 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป	78
บรรณานุกรม	79
ภาคผนวก	82
ประวัติผู้เขียน	90
เอกสารข้อตกลงว่าด้วยการขออนุญาตให้ใช้สิทธิ์ในรายงานการค้นคว้าอิสระ	

สารบัญตาราง

		หน้า
ตารางที่ 4.1:	จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ	45
ตารางที่ 4.2:	จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ	45
ตารางที่ 4.3:	จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระยะเวลา ทำงานที่โรงแรม	46
ตารางที่ 4.4:	จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประสบการณ์ ในตำแหน่งผู้บริหาร	46
ตารางที่ 4.5:	จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรายได้โดย เฉลี่ยต่อเดือน	47
ตารางที่ 4.6:	จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประเภทธุรกิจ ที่ได้รับการยกเว้นภาษีนิติบุคคลตามกฎหมายเกณฑ์ของ EEC	48
ตารางที่ 4.7:	จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระยะเวลา ยกเว้นภาษี	49
ตารางที่ 4.8:	จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระยะเวลาใน การลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิ 50%	49
ตารางที่ 4.9:	จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามคนต่างชาติ หรือนิติบุคคลต่างชาติครอบครองที่ดินในเขต EEC	50
ตารางที่ 4.10:	จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระยะเวลา ในการประกอบกิจการที่วางแผนไว้	50
ตารางที่ 4.11:	จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระยะเวลาที่ ต้องขายที่ดินหรืออาคารชุดที่ครอบครองไว้ออกไป	51
ตารางที่ 4.12:	จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามไม่ใช่คุณสมบัติ ของผู้เช่าที่ดินใน EEC	52
ตารางที่ 4.13:	จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระยะเวลา เช่าที่ดินในเขต EEC	52
ตารางที่ 4.14:	จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระยะเวลาเช่า เพิ่มเมื่อหมดสัญญาเช่าที่ดิน	53
ตารางที่ 4.15:	จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเงินได้ของ ลูกจ้างเสียภาษีบุคคลธรรมดาสูงสุด	53

สารบัญตาราง(ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.16: จำนวนและค่าธรรมเนียมของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรายรับรวมต่อเดือนของลูกจ้างที่จะได้รับสิทธิประโยชน์ในด้านภาษี	54
ตารางที่ 4.17: จำนวนและค่าธรรมเนียมของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระยะเวลาที่ต้องอาศัยอยู่ในประเทศไทยของลูกจ้างที่จะได้รับสิทธิประโยชน์ในด้านภาษี	55
ตารางที่ 4.18: จำนวนและค่าธรรมเนียมของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามวีซ่าทำงานในไทยของผู้ที่เข้ามาประกอบกิจการในเขต EEC	55
ตารางที่ 4.19: จำนวนและค่าธรรมเนียมของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสิทธินำคู่สมรสและบุคคลซึ่งอยู่ในอุปการะเข้ามาอาศัยในประเทศไทย	56
ตารางที่ 4.20: จำนวนและค่าธรรมเนียมของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก EEC	56
ตารางที่ 4.21: จำนวนและค่าธรรมเนียมของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับความรู้	60
ตารางที่ 4.22: จำนวนค่าธรรมเนียมเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ที่เกี่ยวข้องกับ 5 ด้าน	61
ตารางที่ 4.23: จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) จำแนกตามรายด้าน	63
ตารางที่ 4.24: จำนวนค่าธรรมเนียม ค่ามัธยฐาน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความรู้จำแนกตามรายด้าน 5 ด้าน	64
ตารางที่ 4.25: ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติต่อสิทธิประโยชน์ของเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC)	65
ตารางที่ 4.26: จำนวนค่าธรรมเนียม ค่ามัธยฐาน ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับทัศนคติ	66
ตารางที่ 4.27: จำนวนค่าธรรมเนียม ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการประชาสัมพันธ์	67

สารบัญตาราง(ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.28: จำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการจ้างผู้เชี่ยวชาญ	67
ตารางที่ 4.29: จำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามมีการปรับปรุงโรงแรมให้เข้าเงื่อนไข EEC	68
ตารางที่ 4.30: จำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการนำชาวต่างชาติมาทำงาน	68
ตารางที่ 4.31: จำนวนค่าร้อยละ ค่ามัธยฐาน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการปฏิบัติ	69
ตารางที่ 4.32: ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกและเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ กับการนำไปปฏิบัติของผู้บริหารในธุรกิจการโรงแรมในจังหวัดชลบุรี	69
ตารางที่ 4.33: ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกและเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษกับการนำไปปฏิบัติของผู้บริหารในธุรกิจการโรงแรมในจังหวัดชลบุรี	70
ตารางที่ 4.34: สรุปผลทดสอบสมมติฐาน	71

สารบัญภาพ

ภาพที่ 2.1: กรอบแนวคิดตามทฤษฎี

หน้า

36

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก จังหวัดชลบุรี ระยอง จันทบุรีและตราด เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมที่สำคัญแห่งหนึ่งของประเทศไทย (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2556) ซึ่งเป็นผลผลิตจากยุทธศาสตร์การพัฒนาที่เกิดขึ้นในช่วงกลางทศวรรษ 2520 ภายหลังจากรัฐบาลภายใต้การนำของ พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์ ได้ปรับเปลี่ยนยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมใหม่โดยได้เลือกพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกเป็นพื้นที่เป้าหมาย ปัจจัยสำคัญได้แก่ พื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออกเป็นพื้นที่ซึ่งไม่ไกลจากกรุงเทพฯ, มีสภาพภูมิอากาศที่เอื้ออำนวยต่อการสร้างท่าเรือน้ำลึก, สามารถจัดตั้งเขตอุตสาหกรรมและที่สำคัญที่สุด คือ มีการค้นพบก๊าซธรรมชาติบริเวณอ่าวไทยที่จะใช้เป็นเชื้อเพลิงและวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมปิโตรเคมี ผนวกกับบริบทในช่วงเวลาดังกล่าวมีแรงกระตุ้นจากภายนอกอันเป็นผลมาจากการเข้ามาของกลุ่มทุนข้ามชาติจากประเทศญี่ปุ่น เนื่องมาจากในขณะนั้น รัฐบาลญี่ปุ่นมีนโยบายปรับโครงสร้างทางด้านอุตสาหกรรมซึ่งหันไปให้ความสำคัญกับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีและวิชาการหนาแน่น (Technology and Knowledge Intensive Industry) และอุตสาหกรรมที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมแทนที่การพัฒนาอุตสาหกรรมรูปแบบเดิมที่มีข้อจำกัดในด้านที่ตั้งอุตสาหกรรมและมลพิษทางสิ่งแวดล้อม ตลอดจนความจำเป็นต้องพึ่งพาวัตถุดิบและทรัพยากรจากต่างประเทศเนื่องจากค่าเงินเยน (¥) แข็งตัวอันเป็นผลมาจากข้อตกลงพลาซ่า (Plaza Accord) ทำให้สินค้าญี่ปุ่นมีราคาแพงในตลาด ดังนั้นญี่ปุ่นจึงมีแนวคิดที่จะย้ายฐานการผลิตไปสู่แหล่งผลิตที่มีแรงงานราคาถูก มีวัตถุดิบจำนวนมาก จากปัจจัยทั้งภายนอกและภายในดังกล่าวก่อให้เกิดโครงการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก (Eastern Seaboard Development Program) ผลจากการขับเคลื่อนโครงการฯ ทำให้พื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกกลายเป็นภูมิภาคแรกของประเทศไทยที่ก้าวเข้าสู่การพัฒนาแบบทุนนิยมที่มีภาคอุตสาหกรรมเป็นจักรกลในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ (Engine of Growth) (กฤษ เพิ่มทันจิตต์ และสุธี ประศาสนเศรษฐกิจ, 2530)

เมื่อพิจารณาถึงสถานการณ์ของการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่ชายฝั่งทะเลพบว่ารัฐบาลพยายามผนวกเศรษฐกิจของพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกเข้าสู่กระแสโลกาภิวัตน์ในระบบทุนนิยมโลก: การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย [กนอ.] (2555) โดยวางยุทธศาสตร์ให้พื้นที่ในจังหวัดชายฝั่งตะวันออกเป็นศูนย์กลางทางด้านอุตสาหกรรมและการผลิตที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมหลายประเภท อันได้แก่ จังหวัดชลบุรี จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดระยอง จังหวัดจันทบุรีและจังหวัดตราดผลลัพธ์ของการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก ด้านหนึ่งได้ก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงเชิง

โครงสร้างทางเศรษฐกิจและนำมาซึ่งความเจริญทางด้านวัตถุทั้งสาธารณูปโภคและสาธารณูปการขั้นพื้นฐานต่าง ๆ อันเป็นผลให้ชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนสะดวกสบายมากขึ้น จากข้อมูลของภาครัฐทำให้เห็นภาพความเติบโตของตัวเลขเศรษฐกิจในภูมิภาคแห่งนี้ที่มีอัตราการความเติบโตแบบก้าวกระโดด เมื่อพิจารณาจากตัวเลขผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (Gross Provincial Product: GPP) หรือตัวเลขผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัดเฉลี่ยต่อหัว (Gross Provincial Product: GPP per Capita) (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2558)

ต่อมาได้มีการประกาศโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจในภาคตะวันออกหรือ "Eastern Economics Corridor Development – EEC" โดยรัฐบาลพล.อ.ประยุทธ์ ซึ่งดำเนินการใน 3 จังหวัดภาคตะวันออก ได้แก่ ชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา ซึ่งเป็นพื้นที่ที่เป็นแหล่งอุตสาหกรรมอยู่แล้วแผนการพัฒนาพื้นที่ฝั่งทะเลตะวันออกรอบใหม่ ปรากฏครั้งแรกจาก นายกอบศักดิ์ ภูตระกูล ผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำสำนักนายกฯ ซึ่งเป็นหนึ่งในทีมงานเศรษฐกิจของรัฐบาล ให้สัมภาษณ์แก่หนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ เมื่อปลายเดือนพฤษภาคม พ.ศ.2561 ว่า รัฐบาลมีนโยบายจะยกระดับอีสเทิร์นซีบอร์ด ขึ้นเป็นซูเปอร์อีสเทิร์นซีบอร์ด เพราะมีความพร้อมและศักยภาพสูง และเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจสำคัญของประเทศ การประกาศโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออกครั้งนี้จึงเป็นการเน้นเพิ่มขึ้นไปอีกขั้น โดยเริ่มจาก 3 จังหวัดนำร่องคือ ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง (จีรามา สุธิราชาติ, 2559)

พระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษตะวันออก, (2561)ได้ระบุถึงจังหวัดนำร่องได้แก่ ฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง จะเป็น 3 จังหวัดแรกที่ได้รับการพัฒนาตามนโยบายซึ่งมีวัตถุประสงค์ ในการพัฒนากิจกรรมทางทางเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยจะพัฒนาการบริการของรัฐ ให้เป็นแบบ one stop serviceนอกจากนี้รัฐบาลได้จัดทำแผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านระบบสาธารณูปโภคและการคมนาคม กำหนดการใช้ที่ดินให้เกิดประโยชน์สูงสุดและพัฒนาเมืองให้มีความทันสมัยทัดเทียมระดับนานาชาติเพื่อให้เหมาะสมกับการอยู่อาศัยอย่างสะดวกและปลอดภัย นอกจากนี้รัฐบาลได้กำหนดว่าในพื้นที่ 3 จังหวัดนี้ จะส่งเสริมการพัฒนากลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายพิเศษเพื่อสร้างนวัตกรรม เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันในด้านต่างๆ อันได้แก่ กลุ่มยานยนต์สมัยใหม่ กลุ่มอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ กลุ่มการท่องเที่ยวจากนักท่องเที่ยวรายได้ดีและการท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ กลุ่มการเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ กลุ่มการแปรรูปอาหาร กลุ่มหุ่นยนต์ กลุ่มการบินและโลจิสติกส์ กลุ่มเชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ กลุ่มดิจิทัล กลุ่มบริการทางการแพทย์และสุขภาพครบวงจร

ผู้ประกอบการแต่ละอุตสาหกรรมเป้าหมายดังกล่าวในเขตพัฒนาพิเศษ 3 จังหวัดหากมีคุณสมบัติตามที่กำหนด จะถือว่าเป็นการประกอบการในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษจะได้รับสิทธิประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างตามที่คณะกรรมการนโยบายกำหนดดังต่อไปนี้

1. การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลนานสูงสุด 15 ปี 2. ยกเว้นอากรนำเข้าเครื่องจักรและวัตถุดิบ ที่นำเข้ามาเพื่อผลิตและส่งออก รวมถึงการนำเข้ามาเพื่อการวิจัยและพัฒนา 3. มีโอกาสได้รับเงินสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการลงทุน การวิจัย และพัฒนาการส่งเสริมนวัตกรรมหรือการพัฒนาบุคลากรเฉพาะด้านของกิจการ 4. อนุญาตให้ชาวต่างชาติถือกรรมสิทธิ์ที่ดินเพื่อประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริม 5. ให้สิทธิการเช่าที่ดินราชพัสดุ 50 ปี และสามารถต่ออายุได้อีกไม่เกิน 49 ปี 6. กำหนดอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาให้มีเพดานไม่เกินร้อยละ 17 สำหรับคนไทยและชาวต่างชาติที่เป็นผู้เชี่ยวชาญ หรือนักวิจัย ที่มีคุณสมบัติตามที่อธิบดีกรมสรรพากรประกาศกำหนด 7. ปรับระบบบริการของรัฐให้เป็นแบบ one stop service เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับนักลงทุนในการขออนุญาตประกอบการการค้าการส่งออกและนำเข้า 8. ได้รับวีซ่าทำงานในประเทศไทย 5 ปีสำหรับชาวต่างชาติที่เป็นนักลงทุน ผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร นักวิทยาศาสตร์ และสิทธิการได้รับใบอนุญาตประกอบอาชีพของผู้ประกอบวิชาชีพตามที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด

จากข้อมูลข้างต้นการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเป็นหนึ่งในแผนงานย่อยภายใต้แผนการพัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการยกระดับคุณภาพการท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัด ฉะเชิงเทรา ชลบุรีและระยองสู่การท่องเที่ยวระดับโลกรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดี กลุ่มท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ และกลุ่มการท่องเที่ยวการจัดประชุม โดยมี พัทยา สัตหีบ และระยอง เป็นแหล่งท่องเที่ยวหลัก ขยายสู่ฉะเชิงเทรา ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ และขยายสู่แหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ เพื่อสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวให้ประชาชนในพื้นที่ให้สูงขึ้น โดยมีแผนงานการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว แผนงานการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานคมนาคมและโลจิสติกส์เพื่อเชื่อมโยงระบบขนส่งและสถานที่ท่องเที่ยวในพื้นที่อำนวยความสะดวกในการเดินทางได้สะดวกรวดเร็วและปลอดภัย แผนงานการพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว และแผนงานการสร้างเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยว ทั้งนี้ เพื่อสร้างภาพลักษณ์ด้านแหล่งท่องเที่ยว การคมนาคมขนส่ง และเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยวให้แก่ประชาชน นักท่องเที่ยว และนักลงทุนทั้งในและต่างประเทศ นอกจากนี้ เป้าหมายหนึ่งของ EEC การพัฒนาที่อยู่อาศัยสำหรับผู้ที่จะเข้ามาปฏิบัติงานและครอบครัว

ดังนั้นธุรกิจการโรงแรม จึงเป็นกิจการหนึ่งซึ่งจะได้รับประโยชน์จากการเกิดขึ้นของแผนการพัฒนาพื้นที่ส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ EEC (รายงานศึกษาความเหมาะสมการจัดตั้ง EEC, 2559) โดยเฉพาะการส่งเสริมทางด้านระบบคมนาคมที่มีผลกระทบโดยตรงต่อธุรกิจโรงแรม ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาสนามบินอู่ตะเภาให้เป็นสนามบินแห่งภาคตะวันออก การพัฒนาท่าเรือน้ำลึกมาบตาพุด แหลมฉบัง และสัตหีบ รวมถึงการเดินทางแบบไร้รอยต่อด้วยรถไฟความเร็วสูงเชื่อมต่อระหว่าง ดอนเมือง-สุวรรณภูมิ-อู่ตะเภาทำให้นักท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงจังหวัด ฉะเชิงเทรา ชลบุรีและระยอง ที่อยู่ในแผนการพัฒนาพื้นที่ส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ EEC ได้ง่ายกว่าเดิม เมื่อเข้าถึงได้ง่ายกว่าเดิม

นักท่องเที่ยวจะเดินทางเข้ามากันมากขึ้นไม่ว่าจะมาเพื่อการพักผ่อนหรือธุรกิจ ดังนั้นธุรกิจการโรงแรม จะได้ลูกค้าที่เพิ่มขึ้นมากกว่าเดิมอย่างแน่นอน ยิ่งไปกว่านั้นถ้าเจ้าของกิจการสามารถปรับการดำเนินงาน ธุรกิจการโรงแรมให้ผ่านเกณฑ์ของนโยบายส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่ส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ EEC ก็จะทำให้ธุรกิจโรงแรมของผู้ประกอบการได้รับผลประโยชน์ที่มากขึ้นโดยเฉพาะสิทธิประโยชน์ด้าน ภาษี

ทั้งนี้ธุรกิจการโรงแรมที่เป็นหัวใจหลักในการรองรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางมายังจังหวัดต่างๆ ในภาคตะวันออกส่วนใหญ่แล้วจะอยู่ที่จังหวัดชลบุรี (หน่วยงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดชลบุรี, 2558) ระบุว่าจังหวัดชลบุรีเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีทรัพยากรสมบูรณ์ซึ่งมีความสามารถในการรองรับ นักท่องเที่ยวในหลายๆ ด้าน เช่น การท่องเที่ยวแบบครอบครัว การท่องเที่ยวแบบผจญภัย การ ท่องเที่ยวด้วยตนเอง การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ กล่าวได้ว่าพื้นฐานเดิม จังหวัดชลบุรีมีโรงแรมหลากหลายขนาดสามารถรองรับนักท่องเที่ยวตามกลุ่มเป้าหมายของแต่ละ โรงแรมได้ไม่ว่าจะเป็น โรงแรมสำหรับครอบครัว โรงแรมสำหรับนักธุรกิจ โรงแรมสำหรับนักท่องเที่ยวที่ ต้องการพักในราคาประหยัด หรือ โรงแรมที่รองรับการสัมมนา อีกทั้งยังมีสถานที่ท่องเที่ยวตาม ธรรมชาติอย่างทะเลและชายหาด รวมถึงสถานที่ท่องเที่ยวสร้างโดยฝีมือมนุษย์ที่สวยงามหลายที่ เช่น สวนน้ำการ์ตูน Network สวนนงนุช หรือ ตลาดน้ำ 4 ภาคพัทยา เป็นต้น ประกอบกับรัฐบาลได้มี นโยบายส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่ส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ EEC ทำให้จังหวัดชลบุรีเป็นแหล่งท่องเที่ยว หลักของภาคตะวันออกที่แข็งแกร่งและมีศักยภาพที่สามารถพัฒนาได้ต่อไปยิ่งขึ้น เพราะโครงสร้าง พื้นฐานทางการคมนาคมส่วนใหญ่จะอยู่ที่จังหวัดชลบุรี เช่น สนามบินอู่ตะเภา รถไฟความเร็วสูงที่ เชื่อมต่อระหว่างสนามบิน ดอนเมือง-สุวรรณภูมิ-อู่ตะเภา ท่าเรือน้ำลึกแหลมฉบังและมาบตาพุด โครงสร้างพื้นฐานเหล่านี้ทำให้นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดชลบุรีได้ง่ายขึ้นและ สามารถเชื่อมต่อไปยังจังหวัดต่างๆ ที่เป็นเมืองท่องเที่ยวรองได้สะดวกกว่าเดิม

ถึงแม้ว่ารัฐบาลจะมีการร่างนโยบายส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่ส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ EEC ออกมาเป็นบัญญัติที่ชัดเจนแล้ว พร้อมทั้งมีการสนับสนุนให้ผู้ประกอบการธุรกิจต่างๆ ได้รับการอบรม และรับรู้ถึงสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับจากโครงการพัฒนาพื้นที่ส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ EEC ว่าธุรกิจ ของแต่ละผู้ประกอบการอยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมที่เข้าข่ายโครงการพัฒนาพื้นที่ส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ EEC หรือไม่ ทั้งนี้จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่าธุรกิจการโรงแรมเป็นธุรกิจหนึ่งในกลุ่มอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวที่ได้รับผลประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อมจากโครงการ EEC แต่ทั้งนี้ยังไม่มี งานวิจัยใดที่บ่งบอกว่าผู้บริหารธุรกิจการโรงแรมนั้นมีความรู้ความเข้าใจมากน้อยแค่ไหนเกี่ยวกับสิทธิ ประโยชน์ EEC ดังที่ผู้บริหารธุรกิจโรงแรมจะได้รับจากการที่รัฐบาลได้ประกาศสนับสนุนธุรกิจต่างๆ ในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษดังกล่าว นอกจากนี้ทัศนคติของผู้บริหารธุรกิจการโรงแรมที่มีต่อสิทธิ ประโยชน์ดังกล่าวนี้เป็นอย่างไรและผู้บริหารเหล่านี้จะมีความคิดเห็นที่ดีเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ที่พึง

จะได้รับหรือไม่มากไปกว่านั้นยังไม่มีข้อมูลที่แน่ชัดว่าผู้บริหารธุรกิจการโรงแรมได้นำข้อดีของสิทธิประโยชน์ที่ได้อยู่ในเขตเศรษฐกิจพิเศษไปปฏิบัติใช้กับธุรกิจตัวเองหรือไม่ เพราะฉะนั้นผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะศึกษาเกี่ยวกับระดับความรู้ ทักษะคิด และการปฏิบัติของผู้บริหารธุรกิจการโรงแรม ในจังหวัดชลบุรี ต่อสิทธิประโยชน์ที่พึงได้รับการดำเนินธุรกิจอยู่ในพื้นที่ที่เป็นเขตพัฒนาพิเศษ(พื้นที่ 3 จังหวัด) เพื่อให้ทราบว่าผู้บริหารธุรกิจโรงแรมได้มีความรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ EEC ในระดับใด และมีทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับข้อสิทธิประโยชน์เหล่านั้นหรือไม่ นอกจากนี้ยังทำให้ทราบถึงว่าผู้บริหารธุรกิจการโรงแรมได้นำสิทธิประโยชน์ดังกล่าวไปปฏิบัติใช้มากหรือน้อยถ้านำไปปฏิบัติมาก แสดงว่าพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่ส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ EEC นั้นช่วยสนับสนุนและพัฒนารัฐกิจการโรงแรมที่อยู่ในเขตเศรษฐกิจพิเศษได้จริงๆ ตามแผนนโยบายส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่ส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ EEC

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาระดับความรู้ ทักษะคิด และการนำไปปฏิบัติหรือการดำเนินการ ของผู้บริหารในธุรกิจการโรงแรมต่อสิทธิประโยชน์ของเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

1.3 ขอบเขตของงานวิจัย

1.3.1 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ศึกษาคือผู้บริหารธุรกิจการโรงแรมจังหวัดชลบุรีในพื้นที่ 3 อำเภอได้แก่ อำเภอพัทยา อำเภอศรีราชา และอำเภอสัตหีบ

1.3.2 ขอบเขตด้านการใช้ตัวอย่าง

ตัวอย่างที่ใช้ศึกษาเลือกจากผู้บริหารธุรกิจการโรงแรมในจังหวัดชลบุรีโดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) มา 3 อำเภอ ได้แก่ 1) เมืองพัทยา 2) อำเภอศรีราชา 3) อำเภอสัตหีบ และทางผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญหรือตามความสะดวก (Convenience Sampling): ซึ่งการที่ผู้วิจัยได้คัดเลือกหน่วยตัวอย่างโดยยึดหลักความสะดวกเป็นสำคัญใช้จำนวน 210 คน ซึ่งจำนวนนี้ได้จากสูตรการคำนวณ G^* power โดยผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์ G*Power ในการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างประชากร (Cohen,1988 อ้างใน นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2553)

1.3.3 ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่นำมาเพื่อใช้ศึกษาของตัวแปรการตั้งสมมติฐานการสร้างแบบสอบถามการวิเคราะห์ข้อมูลและการอภิปรายผลการศึกษาได้จากการสืบค้นแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องต่อไปนี้เป็นคือ

1.3.3.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้

1.3.3.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ

1.3.3.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการปฏิบัติ

1.3.4 ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยตัวแปรอิสระคือความรู้และทัศนคติของผู้บริหารธุรกิจการโรงแรมต่อสิทธิประโยชน์เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกและเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดชลบุรี

ตัวแปรตามคือ การปฏิบัติของผู้บริหารธุรกิจการโรงแรมต่อสิทธิประโยชน์เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกและเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดชลบุรี

1.3.5 ขอบเขตด้านสถานที่

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงแรมในจังหวัดชลบุรีประกอบด้วย 3 อำเภอ ได้แก่ 1) เมืองพัทยา 2) อำเภอสัตหีบ 3) อำเภอสัตหีบ

1.3.6 ขอบเขตด้านระยะเวลาในการศึกษา

ระยะเวลาในการศึกษาและเก็บข้อมูลการวิจัยเริ่ม เดือนพฤศจิกายน –เดือนธันวาคม 2561

1.4 คำถามของงานวิจัย

1.4.1 ความรู้ของผู้บริการในธุรกิจการโรงแรมต่อสิทธิประโยชน์ของเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) อยู่ในระดับใด

1.4.2 ทัศนคติของผู้บริการในธุรกิจการโรงแรมต่อสิทธิประโยชน์ของเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) อยู่ในระดับใด

1.4.3 ความรู้และทัศนคติของผู้บริการในธุรกิจการโรงแรมต่อสิทธิประโยชน์ของเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีผลต่อการนำไปปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 ประโยชน์ที่ได้ทราบถึงระดับความรู้และทัศนคติที่มีต่อสิทธิประโยชน์ของเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

1.5.2 สร้างความตระหนักต่อสิทธิประโยชน์เขตพัฒนาพิเศษ และเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ให้กับผู้ประกอบการ การรายอื่นๆ ในธุรกิจการโรงแรม

1.5.3 ทำให้ทราบว่าระดับความรู้และทัศนคติที่มีต่อสิทธิประโยชน์ของเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ส่งผลต่อการนำไปปฏิบัติหรือไม่

1.5.4 สร้างองค์ความรู้ใหม่ให้องค์การศึกษา

1.5.5 เป็นประโยชน์ต่อผู้สนใจที่จะเข้าร่วมโครงการส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

1.5.6 เป็นประโยชน์ต่อผู้สนใจศึกษาถึงสิทธิประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากโครงการเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1.6.1 เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ประกอบไปด้วยจังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง และพื้นที่อื่นที่อยู่ในภาคตะวันออกที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเพิ่มเติม

1.6.2 เขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ คือพื้นที่ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกซึ่งคณะกรรมการนโยบายกำหนดเป็นเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษเพื่อผลักดันการลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายพิเศษด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้าน

1.6.3 โรงแรม หมายถึง สถานที่ประกอบการเชิงการค้าที่นักธุรกิจตั้งขึ้น เพื่อบริการผู้เดินทางในเรื่องของที่พักอาศัย อาหาร และบริการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพักอาศัยและเดินทาง หรืออาคารที่มีห้องนอนหลายห้อง ติดต่อเรียงรายกันในอาคารหนึ่งหลังหรือหลายหลัง ซึ่งมีบริการต่าง ๆ เพื่อความสะดวกของผู้ที่มาพัก ซึ่งเรียกว่า "แขก" (Guest) โดยงานวิจัยนี้จะกล่าวถึงโรงแรมขนาดใหญ่มีห้องพักมากกว่า 100 ห้อง ตกแต่งหรูหรา มีบริการครบครันห้องพักทุกห้องต้องมีพื้นที่ใช้สอยไม่น้อยกว่า 14 ตารางเมตร ไม่รวมห้องน้ำ ห้องส้วม ระเบียงห้อง และโรงแรมขนาดกลาง ที่มีห้องพักมากกว่า 30 ห้อง แต่ไม่เกิน 100 ห้องห้องพักทุกห้องต้องมีพื้นที่ใช้สอยไม่น้อยกว่า 8 ตารางเมตร ไม่รวมห้องน้ำ ห้องส้วม และระเบียง (กฎกระทรวงกำหนดประเภทและหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ. 2551)

1.6.4 ผู้บริหารในธุรกิจการโรงแรม หมายถึง ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานบริหารโรงแรม ทั้งขนาดใหญ่และขนาดกลาง ได้แก่ เจ้าของโรงแรม ผู้จัดการทั่วไป (General Manager) ผู้ช่วยผู้จัดการทั่วไป (Assistant General Management) ผู้ช่วยผู้จัดการทั่วไป และ ผู้จัดการประจำฝ่ายต่าง ๆ (Resident Manager)

1.6.5 สิทธิประโยชน์ในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC)ซึ่งอาจมีผลโดยตรงหรือโดยอ้อมต่อผู้บริหารในธุรกิจการโรงแรมในการศึกษานี้ ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าผู้ประกอบการโรงแรมในพื้นที่ศึกษาอาจได้รับประโยชน์ใน 3 ด้านคือ 1) การมีอุตสาหกรรมเกิดใหม่ ซึ่งจะต้องมีผู้ปฏิบัติงานซึ่งอาจต้องการใช้บริการโรงแรม 2) การที่สาธารณูปโภคและระบบการคมนาคมได้รับการพัฒนา จะทำให้นักท่องเที่ยวเข้ามาในพื้นที่มากขึ้น และ 3) ผู้ประกอบการโรงแรม อาจต้องการปรับกิจการของตนให้เป็นกิจการที่ได้รับการส่งเสริมพิเศษ เพื่อได้รับประโยชน์โดยตรงจากการประกอบการในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ ดังนี้

1.6.5.1 ผู้ประกอบธุรกิจเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ ได้รับการยกเว้นภาษีนิติบุคคล เป็นเวลา 15 ปี

1.6.5.2 ชาวต่างชาติที่มาลงทุนหรือมาปฏิบัติงานสามารถถือกรรมสิทธิ์ที่ดินในเขต ส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ

1.6.5.3 กิจการที่ได้รับการส่งเสริมสามารถเช่าที่ดินราชพัสดุได้ 50 ปี และต่ออายุได้ อีก 49 ปี

1.6.5.4 ผู้ประกอบธุรกิจเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษจะเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ในอัตราไม่เกินร้อยละ 17

1.6.5.5 ผู้ประกอบการมีสิทธิ์ในการนำชาวต่างชาติเข้ามาและอยู่ในประเทศไทย โดย ได้รับวีซ่าทำงานในประเทศไทย 5 ปี

1.6.5.6 รัฐบาลจะพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานได้แก่สาธารณูปโภคและการคมนาคมขนส่ง ในเขตพัฒนาพิเศษ

1.6.6 ความรู้ หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นจากการเรียน การค้นคว้า ความคุ้นเคย ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ ซึ่งในงานวิจัยนี้จะพูดถึงความรู้ของผู้บริหารธุรกิจการโรงแรมที่มีต่อสิทธิประโยชน์ ของเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ประกอบไปด้วย 1) ยกเว้นภาษีนิติบุคคล 15ปี2) อนุญาตให้ชาวต่างชาติถือกรรมสิทธิ์ที่ดิน3) เช่าที่ดินราชพัสดุได้ 50 ปี และต่ออายุได้ 49 ปี 4) เสีย ภาษีบุคคลธรรมดาไม่เกินร้อยละ 175) ชาวต่างชาติได้รับวีซ่าทำงาน 5 ปี

1.6.7 ทศนคติ หมายถึงความรู้สึก (The Affective Component) คือส่วนที่เกี่ยวข้องกับ อารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งต่าง ๆ ซึ่งมีผลแตกต่างกันไปตามบุคลิกภาพของคนนั้นเป็นลักษณะที่เป็น ค่านิยมของแต่ละบุคคลซึ่งในงานวิจัยนี้จะพูดถึงทัศนคติของผู้บริหารธุรกิจการโรงแรมว่ามีความ คิดเห็นที่ดีมากหรือน้อย และความรู้สึกชอบมากหรือน้อยต่อสิทธิประโยชน์ของเขตส่งเสริมเศรษฐกิจ พิเศษภาคตะวันออก (EEC) ที่ผู้บริหารธุรกิจการโรงแรมในจังหวัดชลบุรีพึงได้รับประกอบไปด้วย 1) ยกเว้นภาษีนิติบุคคล 15ปี2) อนุญาตให้ชาวต่างชาติถือกรรมสิทธิ์ที่ดิน3) เช่าที่ดินราชพัสดุได้ 50 ปี และต่ออายุได้ 49 ปี 4) เสียภาษีบุคคลธรรมดาไม่เกินร้อยละ 175)ชาวต่างชาติได้รับวีซ่าทำงาน 5 ปี

1.6.8 การนำไปปฏิบัติ หมายถึง การนำข้อมูลหรือระเบียบการที่เราได้รับรู้มานำไปทำให้ เกิดผลลัพธ์ ซึ่งในงานวิจัยนี้จะพูดถึงการนำสิทธิประโยชน์ของเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาค ตะวันออก (EEC) ไปปฏิบัติ ประกอบไปด้วย 1) การประชาสัมพันธ์2) การจ้างผู้เชี่ยวชาญ 3) มีการ ปรับปรุงโรงแรมให้เข้าเงื่อนไข EEC4) การนำชาวต่างชาติมาทำงาน

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาความรู้ ทักษะเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกและเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ และการนำไปปฏิบัติของผู้บริหารในธุรกิจการโรงแรมจังหวัดชลบุรีผู้ศึกษาได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นพื้นฐานในการวิจัย โดยแบ่งเนื้อหาของบทนี้เป็น 6 ส่วนดังนี้

- 2.1 บริบทจังหวัดชลบุรี
- 2.2 บริบทธุรกิจการโรงแรม
- 2.3 บริบทเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกและเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ
- 2.4 แนวคิดและทฤษฎี
  - 2.4.1 แนวคิดและทฤษฎีเรื่องความรู้ (Knowledge)
  - 2.4.2 แนวคิดและทฤษฎีเรื่องทัศนคติ (Attitude)
  - 2.4.3 แนวคิดทฤษฎีเรื่องการปฏิบัติ (Practice)
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.6 สมมติฐาน
- 2.7 กรอบงานวิจัย

2.1 บริบทจังหวัดชลบุรี

จังหวัดชลบุรีเป็นจังหวัดที่ติดกับอ่าวไทยจังหวัดหนึ่งในภาคตะวันออกของประเทศไทย มีสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงหลายแห่งตั้งอยู่ โดยนอกจากด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวแล้วยังเป็นจังหวัดที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจสำคัญของภาคตะวันออกอย่างมาก นอกจากนั้นยังเป็นทั้งในด้านพาณิชยกรรมและอุตสาหกรรมต่าง ๆ ของประเทศจังหวัดชลบุรีมีเนื้อที่ประมาณ 4,363 ตารางกิโลเมตร หรือ 2,726,875 ไร่ เป็นจังหวัดที่มีขนาดใหญ่เป็นอันดับ 51 ของประเทศ (“Our Asean”,ม.ป.ป.) มีชายฝั่งทะเลที่เว้าแหว่งคดโค้งสวยงาม เกิดเป็นหน้าผาหิน หาดทราย ป่าชายเลน และป่าชายหาด รวมความยาวถึง 160 กิโลเมตร

ลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดมีความหลากหลาย ตั้งแต่ที่ราบลูกคลื่นและเนินเขาทางด้านตะวันออก ที่ราบชายฝั่งทะเลตั้งแต่ปากแม่น้ำบางปะกงไปจนถึงอำเภอสัตหีบ ที่ราบลุ่มแม่น้ำบางปะกงที่อุดมสมบูรณ์ด้วยดินตะกอน เหมาะสำหรับการทำการเกษตร และพื้นที่สูงชันและภูเขาทางตอนกลางและด้านตะวันออกของจังหวัด ไปจนถึงเกาะน้อยใหญ่อีกมากมายถึงกว่า 46 เกาะ ที่ทำหน้าที่เป็นปราการธรรมชาติ ช่วยป้องกันคลื่นลม ทำให้ชลบุรีไม่ค่อยมีคลื่นขนาดใหญ่ ชายฝั่งของ

ชลบุรีจึงเต็มไปด้วยท่าจอดเรือประมง และเหมาะสำหรับการสร้างท่าจอดเรือพาณิชย์ขนาดใหญ่ จังหวัดชลบุรีแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 10 อำเภอ และ 1 กิ่งอำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองชลบุรี อำเภอหนองใหญ่ อำเภอพนัสนิคม อำเภอบ้านบึง อำเภอพานทอง อำเภอบ่อทอง อำเภอศรีราชา อำเภอบางละมุง อำเภอสัตหีบ อำเภอเกาะสีชัง และกิ่งอำเภอเกาะจันทร์ ส่วนพืชนั้นอยู่ภายใต้การบริหารปกครองท้องถิ่นแบบพิเศษ เรียกว่า เมืองพัทยา โดยแยกออกจากการปกครองของอำเภอบางละมุง (กรมธนารักษ์พื้นที่ชลบุรี, 2555)

สำหรับภาพรวมนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เข้ามาเที่ยวจังหวัดชลบุรีมากที่สุด ประกอบด้วย จีน รัสเซีย เกาหลีใต้ อินเดีย เยอรมัน ตะวันออกกลาง อังกฤษ และได้หวนตามลำดับ สำหรับนักท่องเที่ยวชาวไทยมีแนวโน้มเดินทางเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากเป็นสถานที่พักผ่อนชายทะเลที่ใกล้กรุงเทพฯ ปัจจุบันจังหวัดชลบุรีมีความพร้อมในการรองรับการท่องเที่ยวเป็นอันดับต้นๆ ของประเทศไทย โดยมีสถานที่พักมากกว่า 2,000 แห่ง ห้องพักจำนวน 67,094 ห้อง (สำนักปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2560) แหล่งท่องเที่ยวมากกว่า 50 แหล่งรวมทั้งมีการขยายตัวของร้านอาหารและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ อย่างต่อเนื่อง และในช่วงกลางปี 2560 รัฐบาลได้ประกาศนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจ Thailand 4.0 เพื่อใช้เป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศ สร้างความ มั่งคั่ง มั่นคง และยั่งยืน ด้วยการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก (Eastern Economic Corridor) ที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งอนาคตในพื้นที่ 3 จังหวัดภาคตะวันออก ประกอบด้วย ฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง โดยจังหวัดชลบุรีได้มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการขยายตัวด้านการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ อาทิ การพัฒนาท่าอากาศยานนานาชาติอู่ตะเภา ระยอง พัทยา ให้เป็นสนามบินเชิงพาณิชย์แห่งที่สาม ปัจจุบันมีสายการบินต่างๆ เปิดให้บริการในรูปแบบเที่ยวบินปกติ และเที่ยวบินเช่าเหมาลำ มีทั้งเส้นทางบินภายในประเทศ และต่างประเทศ อาทิ เชียงใหม่ อุดรธานี ภูเก็ต หาดใหญ่ หนานหนิง หนานชาง ฮองกง สิงคโปร์ รัสเซีย เป็นต้น (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2560)

สำนักงานสถิติจังหวัดชลบุรี (2561) ระบุว่าในปี 2561 ภาพรวมการท่องเที่ยวชลบุรีคาดว่าจะเติบโตขึ้น 5-10% จากปี 2560 มีนักท่องเที่ยวประมาณ 16 ล้านคน สร้างรายได้ 1.98 แสนล้านบาท โดยพญาถือเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของอีอีซี โดยกว่า 40% เป็นนักท่องเที่ยวคนไทย ค่าใช้จ่ายต่อหัวอยู่ที่ 2,500 บาท/คน/วัน ส่วนใหญ่เดินทางเข้ามาช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ หรือวันหยุดเทศกาล และไปเช้า-เย็นกลับ ขณะที่อีก 60% เป็นนักท่องเที่ยวต่างชาติ อันดับแรกคือ จีน 2.5 ล้านคน รองลงมาเป็นรัสเซีย 8 แสนคน ที่เริ่มกลับเข้ามาหลังจากหายไปในช่วงที่ค่าเงินรูเบิลรัสเซียตก เกาหลี 6 แสนคนอินเดีย 4 แสนคน ตามด้วยเยอรมนีและอังกฤษอีก 4 แสนคน ซึ่งค่าใช้จ่ายต่อหัวเฉลี่ยอยู่ที่ 4,000 บาท/คน/วันโดยนักท่องเที่ยวต่างชาติหลัก ๆ เข้ามาสนามบินสุวรรณภูมิ และปัจจุบันเริ่มเข้ามาทางสนามบินอู่ตะเภาค่อนข้างมาก ทั้งเที่ยวบินปกติและสายการบินราคาประหยัด (โลว์คอสต์)

เช่น กาดาร์แอร์เวย์ บินตรงโดฮา-อุตะเภ่า เป็นต้น รวมถึงเที่ยวบินจากหนานหนิง หนานชาง และไห่หนาน ส่วนการเดินทางเข้ามาทางเรือขนาดใหญ่จำเป็นต้องไปจอดที่ท่าเรือแหลมฉบัง ซึ่งยังมีสัดส่วนไม่มากนัก เพราะพัทธามีท่าเรือเอกชนเพียงแห่งเดียวคือ โอเชียนมารีน่า แต่อนาคตเมื่ออีอีซีเข้ามา น่าจะมีเรือครุยส์เข้ามาเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากจะมีโครงการพัฒนาในเรื่องของท่าเรือที่จะจอดเรือสำราญขนาดใหญ่ ซึ่งน่าจะเป็นโครงการพีพีพี หรือการร่วมทุนระหว่างภาครัฐกับเอกชน ทั้งนี้ นักท่องเที่ยวที่เข้ามาลักษณะทัวร์ค่อนข้างมาก เนื่องจากบางส่วนมาจากเมืองรองที่ไม่มีเที่ยวบินตรง ต้องเช่าเหมาลำเข้ามาสนามบินอุตะเภ่า หรือสุวรรณภูมิ ซึ่งจะเป็นการท่องเที่ยวรวมหลายจังหวัด ได้แก่ กรุงเทพฯ ระยอง จันทบุรี ตราด ขณะเดียวกันปัจจุบันนักท่องเที่ยวอิสระ (foreign individual tourism : FIT) มีมากขึ้น โดยเฉพาะอินเดีย รวมถึงมีกลุ่มกึ่งทัวร์กึ่ง FIT ด้วยการจองตั๋วเครื่องบินและที่พักผ่านบริษัท โดยเดินทางท่องเที่ยวเอง และนักท่องเที่ยวกลุ่มไมซ์เพิ่มมากขึ้น ได้แก่ กลุ่มท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล (กลุ่มอินเทนซีฟ) โดยเฉพาะชาวจีน ขณะที่การลงทุนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทั้งแหล่งช้อปปิ้งเซ็นเตอร์อย่างห้างเทอร์มินอล 21 ที่กำลังจะเปิดให้บริการเร็ว ๆ นี้ รวมถึงโรงแรมที่พักระดับ 4-5 ดาว เช่น โรงแรมแกรนด์เซ็นเตอร์พอยต์ ขนาด 450 ห้อง, เรเนซองส์ พัทยา รีสอร์ท แอนด์ สปา และยังมีอีกหลายแหล่งที่เตรียมเปิด แต่ยังไม่เห็นเป็นรูปธรรม โดยปัจจุบันพัทธามีที่พักประมาณ 2,000 โรงแรม มีห้องพักกว่า 70,000 ห้อง ซึ่งขณะนี้การแข่งขันสูงและมีการตัดราคากัน เมื่อโครงการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เกิดขึ้น การลงทุนจะเพิ่มขึ้นอีก เนื่องจากมีเส้นทางคมนาคมที่สะดวกครบวงจร ทั้งทางบกมีมอเตอร์เวย์ที่จะเชื่อมต่อถึงระยอง ตราด ทางรางเชื่อมต่อ 3 สนามบิน ทางอากาศมีสนามบินอุตะเภ่า ซึ่งเป็นศูนย์ซ่อมบำรุงท่าอากาศยานที่ใหญ่ที่สุดในประเทศ และทางน้ำมีท่าจอดเรือขนาดใหญ่ แต่ต้องดูแนวโน้มการตลาดด้วย (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2560)

นอกจากนี้เพื่อตอบสนอง position ชลบุรีถูกวางให้เป็นเมืองทันสมัย มีศูนย์ประชุมนานาชาติตามนโยบาย EEC ซึ่งขณะนี้เอกชนเปิดให้บริการบ้างแล้ว เช่น ศูนย์ประชุมพีช ของโรงแรมรอยัลคลิฟ ไฮเต็ลส์ กรุ๊ป รองรับกลุ่มสัมมนาได้ถึงหลักหมื่นคน โรงแรมแอมบาสซาเดอร์ซีตี้จอมเทียน รองรับได้ 7-8 พันคนและล่าสุดมีศูนย์ประชุมนานาชาติในชุมชนพัทยา สามารถรองรับได้ 5-6 พันคน รวมถึงโรงแรมต่าง ๆ มีความพร้อมรองรับกลุ่มสัมมนาจำนวนมาก แต่ปัจจุบันสิ่งที่ต้องส่งเสริมคือเรื่องคน เนื่องจากยังคงประสบปัญหาการขาดแคลนแรงงานด้านธุรกิจท่องเที่ยว เพราะแรงงานไทยมีความเสียเปรียบแรงงานชาวฟิลิปปินส์ด้านภาษา รวมถึงยังขาดแคลนมัคคุเทศก์ เช่น ภาษารัสเซีย และจีน (“อัด 6 แสนล้าน เร่งยกเครื่อง”, 2559)

2.2 บริบท ธุรกิจการโรงแรม

การท่องเที่ยวเป็นหัวใจสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศอาเซียนมีขนาดอัตราส่วน 12 % ของรายรับอุตสาหกรรมรวมในอาเซียน (ศูนย์วิจัยเศรษฐกิจ ธุรกิจ และเศรษฐกิจฐานราก, 2560) ซึ่งเป็นสัดส่วนที่สูงกว่าภูมิภาคอื่นของโลก ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หรือกลุ่มประเทศอาเซียนเป็น จุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวทั่วโลก เนื่องด้วยความโดดเด่นเชิงภูมิศาสตร์ที่อยู่ไกลประเทศใหญ่ เช่น จีนและอินเดีย ความหลากหลายของสถานที่ท่องเที่ยวตามวัฒนธรรม แหล่งทรัพยากรธรรมชาติ ประกอบกับธุรกิจบริการทางดานต่าง ๆ ที่มีคุณภาพและราคาที่เหมาะสม โดยประเทศหลักที่เป็นที่นิยม ของนักท่องเที่ยวคือ สิงคโปร์ มาเลเซีย ไทย และอินโดนีเซีย สำหรับประเทศไทย การขยายตัวของ การท่องเที่ยวในปีพ .ศ.2559 มีรายได้อยู่ที่ 2.52 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้น 11 % และเป้าหมายการขับเคลื่อน รายได้จากท่องเที่ยวในปีพ .ศ.2560 นี้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ตั้งไว้ที่ 2.71 ล้านล้านบาท โดยเป็นตัวเลขการขยายตัว 8.71 % (สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2560)

อุตสาหกรรมบริการ เป็นคำที่ประกอบด้วย 2 คำ คือคำว่า อุตสาหกรรมและการบริการ อุตสาหกรรมหมายถึง การทำสิ่งของเพื่อให้เกิดประโยชน์เป็นกำไร การประกอบธุรกิจขนาดใหญ่ต้องใช้แรงงานมากและทุนมาก (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตสถาน, 2525, หน้า 318) อุตสาหกรรม ในภาษาอังกฤษ (Industry) หมายถึงการประกอบกิจกรรมด้วยการนำเอาปัจจัยการผลิตต่างๆ ได้แก่ 5 M ซึ่ง ประกอบด้วยเงิน (Money) บุคลากร (Man) วัสดุอุปกรณ์ (Material) วิชาการและเทคโนโลยี (Method) และ การจัดการ (Management) มารวมกันเพื่อผลิตสินค้าหรือการบริการให้ได้ตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการอย่างมีประสิทธิภาพ การบริการ หมายถึง การปฏิบัติรับใช้การให้ความสะดวกต่างๆ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตสถาน, 2525, หน้า 158) พิชณู จงสถิตวัฒนา (2528, หน้า 8) ให้ความหมายของการบริการคือกิจกรรมหรือผลประโยชน์ใดๆ ที่กลุ่มหนึ่งสามารถยื่นให้กับอีกกลุ่มหนึ่งซึ่งไม่สามารถจับต้องได้และไม่ได้เป็นผลของการเป็นเจ้าของสิ่งใดๆ ผลผลิตอาจเกี่ยวข้องหรือไม่เกี่ยวข้องกับสินค้าที่มีตัวตนก็ได้เช่น การเข้าห้องพักโรงแรม การฝากเงินเข้าธนาคาร การท่องเที่ยว การช่างรถยนต์การรีดเสื้อผ้า การสื่อสาร ซึ่งมีลักษณะการบริการดังนี้ 1. ให้ความสะดวก 2. ได้เป็นผลผลิตที่สัมผัสได้ด้วยประสาททั้ง 5 3. ให้เป็นแรงงานหลัก 4. ผลผลิตที่ได้มาในรูปความพึงพอใจความประทับใจความไม่พึงพอใจความไม่ประทับใจ 5. บริโภคไม่ได้ 6. มีคุณภาพต่างกัน 7. สูญเสียได้ง่าย

โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุตสาหกรรมโรงแรมซึ่งถือได้ว่าเป็นกุญแจสำคัญสำหรับเศรษฐกิจของประเทศไทยในปี พ.ศ. 2558 มีจำนวนผู้ประกอบการโรงแรมที่ได้จดทะเบียนจัดตั้งขึ้นใหม่ จำนวน 846 ราย (กรมพัฒนาธุรกิจการค้ากระทรวงพาณิชย์, 2558) สร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศถึงร้อยละ 14.0 ซึ่งสูงเป็นอันดับ 2 (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ,

2558) และก่อให้เกิดการจ้างงานร้อยละ 6.9 สูงเป็นอันดับ 3 ของภาคนอกการเกษตร (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2558)

ธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย

ความหมายของ “โรงแรม” พระราชบัญญัติโรงแรมปีพ .ศ.2478 มาตรา3 กำหนดไว้ว่า “โรงแรม” หมายถึง “บรรดาสถานที่ทุกชนิดที่จัดตั้งขึ้นเพื่อรับสินจ้างสำหรับคนเดินทางหรือบุคคลที่ จะต้องการที่อยู่หรือที่พักชั่วคราว”และมาตรา 25ระบุว่า“เคหสถานใดใช้บ้านพักดังกล่าวเป็นที่รับ บุคคลที่ประสงค์จะไปพักอยู่อาศัยอยู่ในระยะเวลาอย่างน้อยหนึ่งคืนโดยผู้สัทธิให้ใช้มิได้ขายอาหาร หรือเครื่องดื่มใดๆ แก่ผู้มาพักเป็นปกติธุระหรือแก่ประชาชนไม่ถือว่าเป็นโรงแรมตามความหมายแห่ง พระราชบัญญัตินี้” พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ .ศ.2525 กล่าวถึงความหมายของคำว่า “โรงแรม” หมายถึง ที่พักเพื่อคนเดินทางกล่าวคือเป็นที่พักคนเดินทางเพื่อใช้เป็นที่พักผ่อนชั่วคราว พระราชบัญญัติผู้ประกอบการโรงแรม พ .ศ.2499 ได้ให้ความหมายของคำว่า “โรงแรม” หมายถึง สถานที่ประกอบการที่ให้บริการอาหารและเครื่องดื่ม บริการที่หลับนอนและสิ่งอำนวยความสะดวก อื่นๆให้แก่คนเดินทาง ซึ่งเป็นผู้เต็มใจจ่ายเงินเพื่อแลกกับบริการต่างๆ สถานที่ประกอบการเหล่านี้ ไม่นับรวมถึงสถานที่บางประเภท เช่น โรงพยาบาล มหาวิทยาลัย อพาร์ทเมนต์ หรือ เรือนจำ สำหรับการปรับปรุงพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโรงแรม พ .ศ.2547 ได้ให้คำจำกัดความ ของคำว่า “โรงแรม” หมายถึง “สถานที่ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ที่พักชั่วคราวแก่นักเดินทาง และได้ค่าตอบแทน แต่ไม่รวมถึงที่พักให้บริการมากกว่าหนึ่งเดือน” ดังนั้นสำหรับในประเทศไทยอาจกล่าวได้ว่าโรงแรมกับ สถานที่บริการอื่น มีความแตกต่างกันในเรื่องของระยะเวลาในการเข้าพักหากเป็นสถานประกอบการที่ เปิดให้เข้าพักชั่วคราวระยะเวลาไม่เกินหนึ่งเดือนถือเป็นการประกอบกิจการโรงแรม แต่ถ้าใช้ ระยะเวลาเกินหนึ่งเดือน จะเป็นลักษณะของสถานบริการด้านที่พักในรูปแบบอื่น อาทิ เซอร์วิส อพาร์ ทเมนต์ เป็นต้น2547 (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2559)

จากความหมายดังกล่าว สามารถสรุปลักษณะสำคัญของคำว่า “โรงแรม” ได้ดังนี้

1. ผู้เข้าพักจะต้องจ่ายค่าที่พักเป็นเงินค่าเช่าเป็นค่าตอบแทน ให้กับสถานบริการจึงจะ สามารถเข้าพักได้เนื่องจากโรงแรมเป็นสถานประกอบการที่สร้างขึ้นเพื่อรับค่าสินจ้างจากผู้เข้าพัก
2. มีบริการอาหารและเครื่องดื่มให้แก่ผู้เข้าพัก
3. เป็นที่พักแบบชั่วคราวหรือระยะเวลาในการเข้าพักไม่เกินหนึ่งเดือน
4. เป็นสถานประกอบการที่มีขนาดใหญ่ใช้ต้นทุนและแรงงานมาก ดังนั้นจึงต้องมีการ บริหารจัดการอย่างมีระบบแบบแผนในการดำเนินงานที่ได้มาตรฐานเพื่อสร้างความมั่นใจให้กับลูกค้า ที่มาใช้บริการ

อันที่จริงการจัดว่าโรงแรมไหนอยู่ในกลุ่มไหนนั้นเป็นเรื่องที่ทำได้ยากเพราะว่ากิจการโรงแรม มีความหลากหลายมาก จึงมีบางโรงแรมที่ไม่อาจจัดเข้าไว้ในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง เพราะมีลักษณะ

บางอย่างไม่ตรงกับข้อกำหนดของแต่ละกลุ่มอย่างไรก็ตามมีวิธีแบ่งกลุ่มแบบกว้างๆ เหมือนกันในที่นี้จะแบ่งกลุ่มโรงแรมตามขนาดกลุ่มเป้าหมายในเชิงการตลาด ระดับมาตรฐานของบริการและลักษณะการบริหารที่ดำเนินการโดยเจ้าของหรือโดยเครือข่ายโรงแรม โปรดสังเกตว่า โรงแรมหนึ่งๆ อาจจัดอยู่ในกลุ่มโรงแรมมากกว่า 1 กลุ่มก็ได้

ก. การแบ่งกลุ่มโรงแรมตามขนาดนักวิชาการต่างๆพยายามจัดประเภทของโรงแรมโดยใช้เกณฑ์การพิจารณาจากจำนวนห้องพักไว้แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามประเทศที่ทำการศึกษาศำหรับประเทศไทยแล้วกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้จำแนกโรงแรมตามจำนวนห้องพักออกเป็น 4 ขนาด (สำนักงานสถิติแห่งชาติกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, 2558) ได้แก่

1. ต่ำกว่า150 ห้อง
2. 150-299 ห้อง
3. 300-600 ห้อง
4. มากกว่า600 ห้อง

การแบ่งกลุ่มโรงแรมตามจำนวนห้องพักช่วยให้สามารถเปรียบเทียบผลการดำเนินงานในด้านต่างๆ ระหว่างโรงแรมที่มีขนาดใกล้เคียงกันได้ง่ายขึ้น

ข. การแบ่งกลุ่มโรงแรมตามกลุ่มเป้าหมายทางการตลาดโรงแรมสมัยใหม่จะต้องหาทางกำหนดกลุ่มเป้าหมายทางการตลาด (target markets) หรือ กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือจะต้องกำหนดว่าจะขายให้แก่แขกประเภทใดหรือมาจากที่ไหนซึ่งจำเป็นต้องอาศัยการวิจัย ตลอดจนใช้เครื่องมือและกลยุทธ์ทางการตลาดเข้ามาช่วยเสียก่อนแล้วจึงพยายามเจาะตลาดกลุ่มเป้าหมายนั้น แนวโน้มในระยะหลังนี้โรงแรมจะกำหนดหรือเจาะกลุ่มย่อยจากตลาดที่อยู่ภายในกลุ่มเป้าหมายขนาดใหญ่มากขึ้น และพยายามปรับบริการของตนให้เหมาะกับกลุ่มเป้าหมายย่อยนั้นยกตัวอย่าง เช่น หากกลุ่มเป้าหมายใหญ่เป็นแขกจากยุโรป ก็อาจจะเจาะกลุ่มย่อยของตลาดยุโรป เช่นเฉพาะแขกมาจากประเทศกรีซ หรือรัสเซีย เป็นต้น และพยายามปรับค่าบริการต่างๆ ให้เหมาะกับแขกที่มาจากประเทศเหล่านั้น ซึ่งมีความต้องการด้านบริการที่แตกต่างจากประเทศอื่นๆ ในยุโรป การแบ่งการตลาดออกเป็นส่วนย่อย ๆ นี้ในภาษาอังกฤษเรียกว่าMarket segmentation ซึ่งในกิจการอื่นๆ ก็มีการดำเนินการในทำนองเดียวกันอย่างไรก็ดีโรงแรมส่วนใหญ่จะไม่กำหนดกลุ่มเป้าหมายเพียงกลุ่มเดียว หากแต่มองไว้หลายกลุ่ม ดังนั้นในการกำหนดประเภทโรงแรม จึงใช้วิธีดูจากกลุ่มเป้าหมายหลักเป็นเกณฑ์ การแบ่งประเภทของโรงแรมตามกลุ่มเป้าหมายทางการตลาดดังกล่าวจะสามารถแบ่งอย่างกว้างๆ ได้ดังนี้

1. โรงแรมประเภทธุรกิจ (Commercial Hotels) โรงแรมประเภทธุรกิจโดยทั่วไปจะต้องอยู่ในตัวเมืองหรือเขตที่มีร้านค้า/บริษัทธุรกิจตั้งอยู่หนาแน่น ซึ่งเป็นบริเวณที่สะดวกต่อการติดต่องานของแขกซึ่งคือนักธุรกิจ โรงแรมประเภทนี้มีจำนวนโรงแรมมากกว่าประเภทอื่นๆ และมุ่ง

ชายห้องพักแก่นักธุรกิจเป็นหลักอย่างไรก็ดี นักท่องเที่ยวที่มาเป็นกรู๊ป นักท่องเที่ยวทั่วไป และกลุ่มประชุมสัมมนา ก็ชอบโรงแรมประเภทนี้ด้วยเหมือนกัน ในสมัยก่อนโรงแรมประเภทธุรกิจนี้ถือว่าเป็นโรงแรมประเภทพักรั่วหรือ Transient Hotels เพราะระยะเวลาพักของแขก (Length of Guest Stays) สั้นกว่าในโรงแรมประเภทอื่นส่วนใหญ่บริการสำหรับแขกในโรงแรมประเภทธุรกิจจะมีหนังสือพิมพ์ให้ฟรีเสิร์ฟกาแฟตอนเช้า มีโทรศัพท์โทรทัศน์ระบบเคเบิลทีวีวิดีโอ บริการให้เช่ารถห้องพักแบบห้องชุด และบริการจัดเลี้ยงและบางโรงแรมอาจมีศูนย์สุขภาพ ห้องอาบน้ำ ฯลฯ

2. โรงแรมประจำท่าอากาศยาน (Airport Hotels) ตั้งอยู่ใกล้กับท่าอากาศยาน โดยเฉพาะท่าอากาศยานนานาชาติลูกค้าส่วนใหญ่จะเป็นนักธุรกิจ ผู้โดยสารเครื่องบินที่จำเป็นต้องพักค้างคืนเพราะมีการยกเลิกเที่ยวบินหรือเครื่องบินมีปัญหาขัดข้องต้องเลื่อนกำหนดออกหรือผู้โดยสารที่จำเป็นต้องพักรอเพื่อต่อเที่ยวบินอื่นตลอดจน เจ้าหน้าที่สายการบินต่าง ๆ โรงแรมประเภทนี้จะมีรถบริการระหว่างสนามบินกับโรงแรมและส่วนใหญ่จะมีห้องประชุมเพื่อบริการแก่แขกที่เดินทางมาประชุมแต่ไม่ต้องการเสียเวลาในการเดินทางเข้าเมือง ซึ่งจะประหยัดทั้งค่าใช้จ่ายและเวลา

3. โรงแรมประเภทห้องชุด (Suite Hotels) นับว่าเป็นโรงแรมประเภทที่เพิ่งได้รับการพัฒนาขึ้นมาล่าสุดและกำลังได้รับความนิยมอย่างมากโรงแรมประเภทนี้จะมีห้องพักที่เป็นห้องชุดล้วนๆ คือเป็นห้องพักที่มีห้องรับแขกแยก ออกจากห้องนอนบางแห่งก็อาจจะมีห้องครัวเล็กๆ ให้อาศัยผู้เย็นและเครื่องดื่มนานๆ จัดให้พร้อมอยู่ภายในห้องพัก นั้นเองการที่ให้พื้นที่ใช้สอยภายในห้องพักแขกมากขึ้น ทำให้พื้นที่ที่แขกใช้ร่วมกันภายในโรงแรมน้อยลงกว่าปกติ โรงแรมประเภทนี้ได้รับความนิยมจากแขกหลายกลุ่ม กลุ่มหนึ่งคือพวกที่กำลังเปลี่ยนที่อยู่ซึ่งใช้โรงแรมเป็นที่พัก ชั่วคราว ส่วนกลุ่มคนที่ต้องเดินทางบ่อย ๆ ก็ชอบโรงแรมประเภทนี้เพราะให้ความรู้สึกเหมือนอยู่บ้านพวกที่มาพักผ่อนก็ชอบเพราะเห็นว่าเป็นส่วนตัวและก็สะดวกดีส่วนคนทำงานที่เป็นนักบัญชีนายความ หรือนักบริหารก็ชอบโรงแรมประเภทนี้ตรงที่มีห้องรับแขกอยู่ใกล้ห้องนอนซึ่งเขาจะใช้เป็นที่ทำงานหรือรักแขกก็ได้บางโรงแรมถึงกับให้บริการอาหารเช้าหรือเครื่องดื่มฟรีในการเลี้ยงรับรองแขกด้วย ซึ่งการที่ได้มีโอกาสพบปะผู้คนบ้างก็เป็น สิ่งจำเป็นสำหรับแขกที่พักอยู่นาน ๆ

4. โรงแรมประเภทพักรั่ว (Residential Hotels) ได้แก่โรงแรมประเภทที่ให้เข้าพักช่วงระยะยาวแก่แขกที่ส่วนใหญ่มาพักคนเดียวโดยมีบริการต่างๆ ที่ค่อนข้างจำกัดกว่าโรงแรมทั่วไป โรงแรมประเภทนี้ส่วนใหญ่จะตั้งอยู่ใน ประเทศสหรัฐอเมริกาแต่ในระยะหลังนี้ได้รับความนิยมลดลงเนื่องจากมีที่พักประเภทคอนโดมิเนียมและโรงแรมแบบห้องชุดเข้ามาแทนที่ ห้องพักของโรงแรมประเภทนี้จะมีลักษณะใกล้เคียงกับโรงแรมประเภท suite hotels มากทีเดียว ในทางปฏิบัติโรงแรมประเภทนี้ก็ยินดีรับแขกที่พักรั่วสั้นด้วยเช่นกัน

5. โรงแรมเพื่อการพักผ่อน (Resort Hotels) บุคคลที่ต้องการไปพักผ่อนหรือใช้เวลาช่วงวันหยุดพักผ่อนประจำปีจะเลือกไปพักยังโรงแรมประเภท Resort Hotels ซึ่งจะตั้งอยู่ใกล้ภูเขา

บนเกาะใดเกาะหนึ่งหรือเป็นทำเลซึ่งอยู่ ห่างไกลชุมชนและมีทิวทัศน์สวยงาม บริการต่างๆ ของโรงแรมจะเน้นกิจกรรมด้านบันเทิงมากเป็นพิเศษ เช่น จัดให้มีงานเต้นรำ เล่นกอล์ฟ เทนนิส ซิมา เดินป่า สกีและการว่ายน้ำ โดยเน้นให้มีบรรยากาศแบบสบาย ๆ และให้แขกเกิดติดใจกับกิจกรรมที่สนุกสนานต่างๆ เพื่อจะได้กลับมาพักอีก รวมถึงแนะนำคนอื่นให้มาพักด้วยแบบ “ปากต่อปาก” โรงแรมประเภทนี้มักจะจ้างเจ้าหน้าที่ตำแหน่งผู้อำนวยการฝ่ายสังคม (Social Director) ไว้หลายคนเพื่อคอยวางแผนจัดและอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับกิจกรรมพิเศษต่างดังกล่าว

6. โรงแรมประเภทให้บริการที่พักกับอาหารเช้า (Bed and Breakfast Hotels) บางทีก็เรียกย่อๆ ว่า B & B ประเภทนี้ได้แก่บ้านหรืออาคารขนาดเล็กที่มีไม่กี่ห้องนำมาดัดแปลงเป็นที่พักค้างคืนของผู้เดินทาง เจ้าของสถานที่ที่จะพักอาศัยอยู่ในโรงแรมนั่นเองและเป็นผู้จัดการด้านอาหารเช้าให้แก่แขกด้วยตนเอง ด้วยบริการแบบง่ายๆ เช่นนี้ราคาห้องพักจึงค่อนข้างจะย่อมเยากว่าโรงแรมทั่วไปแขกส่วนหนึ่งก็ชอบโรงแรมประเภทนี้เพราะรู้สึกว่ามีความเป็นกันเองดี

7. โรงแรมประเภทแบ่งเวลาและประเภทคอนโดมิเนียม (Time -Share and Condominium Hotels) ซึ่งมี ลักษณะเป็นการซื้อความเป็นเจ้าของห้องพักเป็นบางช่วง (Purchase the ownership of accommodations for a specific period of time) ซึ่งปกติจะเป็นระยะเวลา 1 หรือ 2 สัปดาห์ต่อปี ในช่วงเวลาดังกล่าวคนที่เป็นเจ้าของจะมีสิทธิครอบครองห้องพักของตน ซึ่งส่วนใหญ่ก็จะเป็นห้องพักในคอนโดมิเนียม เจ้าของห้องอาจจะนำห้องพักของตนไปให้คนอื่นเช่าก็ได้ โดยผ่านบริษัทที่บริหารโรงแรมนั้นอยู่โดยที่บริการต่างๆ ก็เหมือนโรงแรมทั่วไปนั่นเองทำให้แขกไม่ทราบว่าที่ตนมาพักอยู่นั้นเป็นโรงแรมประเภท Time -share โรงแรมประเภทนี้จะเป็นที่นิยมมากเป็นพิเศษในกรณีที่ตั้งอยู่ในท้องที่ห่างไกลซึ่งเจ้าของห้องอาจจะไปพักเพียงปีละ 2-3 สัปดาห์เท่านั้น วิธีนี้จึงคุ้ม กว่าที่จะซื้อห้องไว้เป็นเจ้าของคนเดียว โรงแรมแบบคอนโดมิเนียมก็คล้ายคลึงกับประเภทแบ่งเวลาจะต่างกันตรงสภาพความเป็นเจ้าของห้องคือแบบคอนโดมิเนียมแต่ละห้องจะมีเจ้าของคนเดียว ในขณะที่แบบแบ่ง เวลาจะมีเจ้าของหลายคน ในกรณีของคอนโดมิเนียมเจ้าของห้องจะบอกผู้บริหารอาคารว่าตนเองจะพักวันไหนบ้างและวันที่เหลือออกนั้นก็ให้เช่าแก่บุคคลอื่น เจ้าของห้องพักของโรงแรมทั้ง 2 ประเภทจะมีรายได้เป็นค่าเช่าจากการให้เช่าห้องพักของตน และจ่ายค่าธรรมเนียมแก่ผู้บริหารเพื่อเป็นค่าโฆษณาและค่าบำรุงรักษาทำความสะอาดต่าง ๆ

8. โรงแรมคาสิโน (Casino Hotels) โรงแรมที่มีบริการด้านการพนันจะจัดอยู่ในกลุ่มโรงแรมคาสิโน แม้ว่าห้องพักและ ห้องอาหารของโรงแรมประเภทนี้จะค่อนข้างหรูหราแต่ก็เป็นกิจการส่วนที่ยังเป็นรองกิจการด้านการพนัน ในสมัยก่อนแผนกห้องพักและห้องอาหารไม่จำเป็นต้องทำกำไรก็ได้แต่ทุกวันนี้ทุกกิจการในโรงแรมล้วนจะต้องทำกำไรได้ทั้งนั้น โรงแรมคาสิโนดึงแขกด้วยเรื่องการพนันและกิจกรรมบันเทิง ส่วนใหญ่จะมี ห้องอาหารพิเศษต่าง ๆ และการแสดงโชว์ชั้นดีและบางแห่งอาจจัดเที่ยวบินเหมาลำไปรับแขกที่ประสงค์จะมาเล่นการพนัน กิจการด้านการพนันของโรงแรม

บางแห่งเปิดวันละ 24 ชั่วโมงและปีละ 365 วันโดยไม่มีวันหยุด ซึ่งย่อมมีผลต่อการดำเนินงานของ โรงแรมทั้งฝ่ายห้องพักและอาหารเครื่องดื่มด้วย โรงแรมคาสีโนบางแห่งใหญ่โตมากขนาดมีห้องพักถึง 4,000 ห้อง

9. ศูนย์ประชุม (Conference Centers) ธุรกิจของศูนย์ประชุมมุ่งที่การจัดประชุม กลุ่มใหญ่ ๆ ส่วนมากก็จะมีบริการด้านที่พักด้วยและมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ที่จำเป็นต้องใช้ในการประชุม เช่น บริการทางวิชาการ อุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์ที่มีคุณภาพสูงศูนย์บริการธุรกิจเก้าอี้ชนิดที่นั่งสบาย ฯลฯ ศูนย์การประชุมมักจะไปตั้งอยู่นอกเมืองและมีบริการด้านความบันเทิงและการพักผ่อนต่างๆให้ด้วย เช่น มีสนามกอล์ฟ สระว่ายน้ำ ทั้งแบบในร่มและกลางแจ้ง ศูนย์สุขภาพห้องอาบน้ำแร่ ที่วิ่งออกกำลังกาย ฯลฯ สำหรับค่าบริการก็มักจะคิดราคาแบบเหมารวมทุกอย่าง ซึ่งได้แก่ ค่าห้องค่าอาหารค่าใช้จ่ายประชุม ค่าเช่าอุปกรณ์ต่างๆ และบริการที่เกี่ยวข้องอื่นๆ แต่สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับแขกจะมีไม่มากอย่างโรงแรม เพราะจะมุ่งสนองความต้องการของผู้จัดประชุมมากกว่าผู้เข้าประชุม

10. โรงแรมเพื่อการประชุม (Convention Hotels) โรงแรมเพื่อการประชุมเป็นโรงแรมประเภทหนึ่งที่กำลังเติบโต โดยปกติโรงแรมประเภทนี้จะมีขนาดใหญ่กว่าโรงแรมทั่วไปมากคืออาจจะมีจำนวนห้องพักถึง 2,000 ห้องก็ได้ เพื่อให้บริการอย่างเพียงพอสำหรับการประชุมขนาดใหญ่ที่มีผู้เข้าร่วมประชุมจำนวนมาก ตามปกติโรงแรมประเภทนี้จะมีห้องนิทรรศการ ห้องจัดเลี้ยงขนาดใหญ่ (Ballrooms) และห้องประชุมขนาดกลางและเล็กอีกจำนวนมาก มีบริการห้องอาหารแบบต่างๆ ทั้งแบบบริการตนเอง (Self-serve restaurants or cafeterias) บริการด้านเลขานุการ การแปลเอกสาร เครื่องส่งโทรสาร (Facsimile machines) และอันที่จริงโรงแรมคาสีโนก็มีบริการคล้ายคลึงกันนี้เหมือนกัน โดยทั่วไปลูกค้าที่มาประชุมจะเป็นสมาคม สโมสร และบริษัทต่าง ๆ ที่จัดประชุมเจ้าหน้าที่หรือเรื่องที่เกี่ยวข้องกับหลายจังหวัดระดับภาคระดับประเทศหรือระดับนานาชาติ การวางแผนหรือการจองบริการของโรงแรมประเภทนี้จะต้องกระทำล่วงหน้าเป็นปีถ้ายังเป็นงานประชุมที่มีขนาดใหญ่มากยิ่งต้องจองล่วงหน้านานบางครั้งเป็นเวลาหลายปีทีเดียว ในบางกรณีโรงแรมอาจไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกครบถ้วนตามที่แขกต้องการและต้องประสานความร่วมมือกับศูนย์ประชุม โดยเฉพาะในเรื่องสถานที่จัดนิทรรศการศูนย์การประชุมเองก็ต้องประสานกับโรงแรมที่ตั้งอยู่ใกล้เคียงเพื่อให้มีห้องพักพอสำหรับแขกที่มาประชุม ในทางกลับกัน โรงแรมก็ช่วยขายให้ศูนย์การประชุมด้วยเพื่อตัวเองจะได้มีแขกมาพักมากขึ้นเป็นลักษณะพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน

ระดับมาตรฐานของโรงแรมและการให้ “ดาว”

วิธีจัดกลุ่มโรงแรมอีกแบบหนึ่งคือการแบ่งตามระดับมาตรฐานของบริการ ระดับมาตรฐานของบริการได้จากการวัดผลประโยชน์ต่างๆ ที่ให้แก่แขกเรื่องมาตรฐานของบริการนี้ไม่เกี่ยวกับขนาดของโรงแรมหรือว่าเป็นโรงแรมประเภทไหนและในโรงแรมเดียวกันก็อาจจะมีระดับบริการหลายระดับ

ก็ได้ ระดับมาตรฐานของบริการนั้นโดยทั่วไปจะพอดูได้จากอัตราค่าห้องพักนั่นเอง

ก่อนอื่นต้องเข้าใจเลยว่ากิจการโรงแรมนั้นไม่ได้ขายสินค้าที่จับต้องได้ (Tangible Products) อย่างเช่นเตียงที่สะอาดหรืออาหารที่ดีมีประโยชน์เท่านั้น แต่อันที่จริงสิ่งที่แขกจดจำและประทับใจไม่รู้ลืมกลับเป็นบริการซึ่งเป็นสิ่งที่จับต้องไม่ได้ (Intangible Services) บริการต่าง ๆ เหล่านี้ไม่ใช่วัตถุ แต่เป็นการกระทำซึ่งได้แก่วิธีปฏิบัติต่อแขก ความสุภาพอ่อนน้อม ความเอาใจใส่ ความมีน้ำใจช่วยเหลือและการเอาอกเอาใจ ยกตัวอย่างเช่น อาหารที่เสิร์ฟในห้องอาหารจะเป็นสิ่งที่จับต้องได้ แต่เมื่อพูดถึงบริการที่ดีในโรงแรมจะหมายรวมถึงปัจจัยแวดล้อมอื่นๆ ด้วยได้แก่ การตกแต่งห้อง ทัศนคติและการแสดงออกของพนักงาน ฯลฯ ซึ่งล้วนมีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าตัวอาหารเลย

ในสหรัฐอเมริกาเมืองค์กรหลายแห่งที่จัดการประเมินและให้คะแนนบริการของโรงแรมและกิจการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้เดินทางที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักดีที่สุด ได้แก่ สมาคมยานยนต์สหรัฐฯ (The American Automobile Association หรือ AAA) และหนังสือคู่มือการเดินทางของโมบิล (The Mobil Travel Guide) โรงแรมที่ AAA ให้คะแนนไว้สูงสุดจะได้รับเพชร 4 หรือ 4 เม็ด (Diamonds) ส่วน Mobil Travel Guide จะให้ดาว 4 หรือ 5 ดวงแก่โรงแรมที่ได้คะแนนสูงสุดการที่โรงแรมใดจะได้รับเพชร 5 เม็ด หรือดาว 5 ดวง นั้นเป็นเรื่องที่ยากมาก เพราะมาตรฐานที่ทั้ง 2 องค์กรตั้งไว้ค่อนข้างสูง ซึ่งรวมถึงว่าจะต้องรักษาระดับบริการให้คงที่ปีแล้วปีเล่าด้วย จะดูได้ง่าย ๆ จากตัวเลขจำนวนโรงแรมประเภท 4 เพชร หรือ 4 ดาว ซึ่งมีเป็นร้อย ๆ แห่งในประเทศสหรัฐอเมริกา ในขณะที่ประเภท 5 เพชร หรือ 5 ดาวอยู่ไม่ถึง 50 แห่งการจัดกลุ่มโดยวิธีให้ดาวนั้น แต่ละกลุ่มมีลักษณะแตกต่างกันดังนี้

กลุ่มดาวเดียว หมายถึงโรงแรมซึ่งมีขนาดเล็ก ๆ ที่สิ่งอำนวยความสะดวกและเฟอร์นิเจอร์แบบง่าย ๆ และพอใช้ได้ ห้องพักทุกห้องมีน้ำร้อนและน้ำเย็นพร้อม มีห้องอาบน้ำและห้องส้วมพอเพียง (เป็นแบบที่แขกหลายห้องใช้ร่วมกัน) มีบริการด้านอาหารและเครื่องดื่มสำหรับผู้พัก แต่อาจไม่บริการแก่บุคคลภายนอกโรงแรมกลุ่มนี้จะมีบรรยากาศเป็นกันเองและส่วนมากเจ้าของโรงแรมจะเป็นผู้ดูแลบริหารงานเอง

กลุ่มสองดาว ได้แก่โรงแรมที่มีมาตรฐานด้านห้องพักสูงกว่าดาวเดียว มีห้องพักที่มีห้องอาบน้ำในตัวอยู่บ้าง ในห้องพักอาจมีโทรศัพท์และโทรทัศน์ให้ด้วย มีอาหารให้เลือกมากกว่า แต่ก็อาจไม่ให้บริการแก่บุคคลนอกเช่นเดียวกับกลุ่มดาวเดียว

กลุ่มสามดาว ได้แก่โรงแรมที่ตกแต่งดี ห้องพักกว้างขึ้นและมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ มากขึ้นส่วนใหญ่จะมีห้องน้ำในตัวโดยมีอ่างอาบน้ำด้วย มีบริการด้านอาหารครบเครื่องขึ้น แต่อาจไม่เปิดจำหน่ายแก่บุคคลภายนอกสำหรับมือเที่ยงและในวันสุดสัปดาห์

กลุ่มสี่ดาว โดยทั่วไปจะเป็นโรงแรมขนาดใหญ่ที่ตกแต่งดีเป็นพิเศษ มีมาตรฐานสูงใน

ด้าน บริการและความสะดวกสบาย อาจมีห้องอาหารมากกว่า 1 ห้อง

กลุ่มห้าดาว โรงแรมใหญ่ประเภทหรู ซึ่งมีมาตรฐานสากลระดับสูงสุดในทุกด้านคือ ห้องพัก อาหาร และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

2.3 บริบท โครงการเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

พระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก มาตรา 60 (2560) โดยที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติมีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษเพื่อส่งเสริมการค้าและการลงทุนและการอำนวยความสะดวกในการประกอบกิจการอันเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และเพื่อกระจายการพัฒนาไปยังพื้นที่ต่าง ๆ โดยเหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่อันเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ทั่วถึง ซึ่งนโยบายดังกล่าวสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลในการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor) ที่ครอบคลุมพื้นที่สามจังหวัดในภาคตะวันออกได้แก่ จังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง และเขตจังหวัดอื่นที่ติดต่อกับหรือเกี่ยวข้อง ซึ่งมีศักยภาพในการพัฒนาด้วยความพร้อมด้านการคมนาคม การขนส่ง โครงสร้างพื้นฐาน ความต้องการของผู้ประกอบการ การจัดหาทรัพยากรต่าง ๆ และความเชื่อมโยงกับศูนย์กลางเศรษฐกิจอื่น ๆ แต่โดยที่การดำเนินการดังกล่าวอยู่ระหว่างการจัดทำกฎหมายที่เกี่ยวข้อง กรณีจึงมีความจำเป็นต้องกำหนดมาตรการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกขึ้นเพื่อดำเนินการไปพลางก่อนการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยกรณีนี้ เพื่อให้การดำเนินการดังกล่าวเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมโดยเร็ว อันจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิรูประบบเศรษฐกิจการยกระดับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนในพื้นที่ตลอดจนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมและการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศโดยรวมทางคณะรักษาความสงบแห่งชาติกำหนดให้พื้นที่จังหวัดฉะเชิงเทราชลบุรีและระยองและพื้นที่อื่นใดที่อยู่ในภาคตะวันออกที่กำหนดเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาเป็นเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเพื่อวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้ (พระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก มาตรา 6, 2560)

- 1) พัฒนากิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ทันสมัยและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
- 2) จัดให้มีการให้บริการภาครัฐแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรเพื่อลดอุปสรรคและต้นทุนในการประกอบกิจการ
- 3) จัดทำโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคที่มีประสิทธิภาพ มีความต่อเนื่อง ประชาชนสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวกและเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบโดยสมบูรณ์
- 4) กำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างเหมาะสมกับสภาพและศักยภาพของพื้นที่โดยสอดคล้องกับหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน

5) พัฒนาเมืองให้มีความทันสมัยระดับนานาชาติที่เหมาะสมต่อการอยู่อาศัยอย่างสะดวกปลอดภัยเข้าถึงได้โดยถ้วนหน้าและการประกอบกิจการอย่างมีคุณภาพในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ตามพระราชกฤษฎีกาให้พื้นที่บางส่วนของเขตจังหวัดอื่นที่ติดต่อกับหรือเกี่ยวข้องกับพื้นที่เฉพาะพื้นที่เท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการดังกล่าว ให้เป็นเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกด้วยก็ได้

เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศไปสู่การใช้เทคโนโลยีขั้นสูงสร้างนวัตกรรม และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันในด้านต่างๆ คณะกรรมการนโยบายอาจกำหนดให้มีเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษขึ้นเพื่อพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมเป้าหมายพิเศษด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้าน หรือเพื่อส่งเสริมให้เกิดกิจการที่เกี่ยวข้องหรือเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมเป้าหมายพิเศษหรือเพื่อให้เกิดการถ่ายทอดความรู้ความเชี่ยวชาญจากผู้ประกอบกิจการในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษสถาบันการศึกษาหรือสถาบันวิจัยที่มีศักยภาพสูงช่วยในการกำหนดอุตสาหกรรมเป้าหมายพิเศษ คณะกรรมการนโยบายจะประกาศกำหนดจากอุตสาหกรรมเป้าหมายทั้งหมดหรือบางส่วน หรืออุตสาหกรรมอื่นนอกเหนือจากอุตสาหกรรมเป้าหมายโดยอาจรวมถึงอุตสาหกรรมบริการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการจัดประชุม หรืออุตสาหกรรมอื่นใดด้วยก็ได้แต่อย่างน้อยต้องประกอบด้วยอุตสาหกรรมด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้ (พระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก หมวด 5 มาตรา 39, 2560)

1. ยานยนต์สมัยใหม่

อุตสาหกรรมยานยนต์ถือเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย ปัจจุบันมีมูลค่าถึงร้อยละ 5.8 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) และยังเป็นอุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบอย่างมากจากเทคโนโลยีสมัยใหม่ ดังนั้นเพื่อสนับสนุนการเติบโตในอนาคตอย่างต่อเนื่อง จึงมุ่งเน้นพัฒนาเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า (EV) โดยเริ่มจากการประกอบร่วมกับผู้ผลิต (OEM) เพื่อนำไปสู่อุตสาหกรรมแบตเตอรี่และระบบขับเคลื่อนรถไฟฟ้าขยายธุรกิจในช่วงโซ่คุณค่าของอุตสาหกรรมยานยนต์ โดยเฉพาะในด้านการออกแบบและจัดทำต้นแบบ (Surface Integration Design & Prototyping) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีการผลิตที่มีประสิทธิภาพและความแม่นยำสูง (Catalytic Manufacturing) และพัฒนาธุรกิจอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และชิ้นส่วนรถยนต์ที่ก้าวทันมาตรฐานโลก เช่น ชิ้นส่วนระบบความปลอดภัย ชิ้นส่วนระบบกำลังส่ง (Transmission System Parts) และผลิตจักรยานยนต์ (ขนาดมากกว่า 248 cc) โดยมีการขึ้นรูปชิ้นส่วนของเครื่องยนต์ เป็นต้น

2. อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ

อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ถือเป็นเสาหลักสำคัญในภาคการส่งออกของประเทศไทย ปัจจุบันมีมูลค่าถึงร้อยละ 24 ของรายได้การส่งออกของประเทศ นอกจากนี้ประเทศไทยยังเป็นผู้ผลิตสำคัญระดับโลกในอุตสาหกรรมฮาร์ดดิสก์และวงจรรวม (Integrated Circuits) อีกด้วย ซึ่งการผลิต

ผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ในปัจจุบันมีการพัฒนาอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง ถูกขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีเครื่องรับรู้ (Sensors) และวงจรรวม (Integrated Circuits) ที่มีขนาดเล็กลงและมีความซับซ้อนมากขึ้น จึงทำให้มีการส่งเสริมอุตสาหกรรมย่อยที่ผลิตอุปกรณ์ซึ่งใช้เทคโนโลยีระดับสูงมากขึ้น ได้แก่ ยกระดับอุตสาหกรรมการผลิตวงจรรวมที่มีความซับซ้อนขึ้น ผลิตระบบอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ในยานยนต์ และอุปกรณ์ที่ใช้กับผลิตภัณฑ์ที่ใช้เทคโนโลยีสูง เช่น อุปกรณ์โทรคมนาคม การออกแบบและผลิตระบบที่อยู่อาศัยอัจฉริยะ และเครื่องใช้ไฟฟ้าอัจฉริยะ (Smart Appliances) ซึ่งเชื่อมต่อกับเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้ (Internet of Things) การออกแบบผลิตภัณฑ์ระบบอิเล็กทรอนิกส์ประเภทสวมใส่ เช่น Fitbits การออกแบบทางอิเล็กทรอนิกส์ การออกแบบวงจรรวมอิเล็กทรอนิกส์ขนาดเล็ก (Microelectronics) และการออกแบบระบบฝังตัว (Embedded Systems) รวมถึงการผลิตสารหรือแผ่นไมโครอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น

3. การท่องเที่ยวในกลุ่มรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นอีกหนึ่งกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ทั้งนี้ประเทศไทยถือได้ว่าเป็นผู้นำด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จากนโยบายที่เน้นเรื่องการพัฒนาคุณภาพของนักท่องเที่ยวต่างประเทศ และไทยเที่ยวไทยอย่างไรก็ตาม แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจโลกส่งผลต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว จึงมีการเพิ่มทิศทางการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในอนาคต ดังนี้ คือ

- ยกระดับประสบการณ์และคุณค่าจากการท่องเที่ยว (Value Proposition) เพื่อดึงดูดกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ปานกลางถึงสูงจากประเทศแถบเอเชียแปซิฟิก
- การจัดระเบียบและส่งเสริมให้มีกิจกรรมที่หลากหลายตามสถานที่ท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มคุณค่าและประสบการณ์ เช่น กีฬาทางน้ำ (Water Sports)
- การสนับสนุนธุรกิจทางการแพทย์และศูนย์ฟื้นฟูสุขภาพ (Wellness and Rehabilitation) โดยต่อยอดจากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Medical tourism) ที่เข้มแข็ง
- รวมทั้งส่งเสริมประเทศไทยในการเป็นศูนย์รวมของการแสดงสินค้าและนิทรรศการระดับนานาชาติ (MICE)

4. การเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ

ภาคการเกษตรเป็นสาขาอุตสาหกรรมที่มีผลิตภัณฑ์มวลรวมมากที่สุดในประเทศไทย มีมูลค่าถึงร้อยละ 8.4 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ (GDP) นอกจากนี้ ยังมีสัดส่วนแรงงานสูงถึงร้อยละ 40 ส่งผลให้การเกษตรเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญยิ่งต่อเศรษฐกิจไทย อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันภาคเกษตรกรรมในไทยยังมีผลิตภาพแรงงานอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ จึงมีการมุ่งเน้นส่งเสริมศักยภาพและยกระดับจากการนำเทคโนโลยีทางการเกษตรใหม่ๆ มาใช้ เพื่อส่งผลให้เกิดการพัฒนา

อุตสาหกรรมย่อยที่เป็นเป้าหมาย ได้แก่ ธุรกิจเทคโนโลยีการเกษตรขั้นสูง เช่น การใช้ระบบเครื่องรับรู้ (Sensors) การใช้เทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูลระดับสูง (Advance Datalytics) และระบบอัตโนมัติ การลงทุนและการวิจัยทางเทคโนโลยีชีวภาพ(Biotechnology) เช่น การปรับปรุง พันธุ์พืชและ สัตว์ อุตสาหกรรมการคัดคุณภาพ บรรจุ เก็บรักษาพืชผัก ผลไม้ หรือดอกไม้ที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง เช่น การใช้ระบบเซ็นเซอร์ตรวจสอบเนื้อในผลไม้ และกิจการผลิตผลิตภัณฑ์จากยางธรรมชาติ

5. การแปรรูปอาหาร

อุตสาหกรรมแปรรูปอาหารเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญอย่างสูงต่อประเทศไทย เนื่องจากเป็นอุตสาหกรรมที่ใช้จำนวนแรงงานมาก มีมูลค่าการลงทุนสูงสุด มีมูลค่าเพิ่มสูงที่สุด และมีการลงทุนด้านวิจัยและพัฒนาสูงที่สุดเมื่อเทียบกับสาขาต่างๆ ของภาคอุตสาหกรรมผลิตไทยโดยในปัจจุบันมีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในตลาดอาหารทั่วโลกอยู่ 3 แนว ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อ อุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร ได้แก่ ความต้องการมาตรฐานความปลอดภัยและความสามารถในการตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability) ที่สูงขึ้นจากผู้บริโภคอาหาร การเพิ่มขึ้นของความต้องการ บริโภคอาหารเพื่อสุขภาพและผลิตภัณฑ์อาหารเสริม และการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากแหล่งโปรตีน ซึ่ง ประเทศไทยสามารถใช้ในการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ เป็นโอกาสในการยกระดับอุตสาหกรรมอาหารแปรรูป โดยส่งเสริมอุตสาหกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการเพิ่มมาตรฐานด้านการ ตรวจสอบย้อนกลับ อุตสาหกรรมวิจัยและผลิตโภชนาการเพื่อสุขภาพอาหารที่มีการเติมสารอาหาร (Fortified Foods) และการผลิตอาหารไทยไขมันต่ำ อาหารที่ให้พลังงานต่ำและน้ำตาลต่ำ เป็นต้น

6. หุ่นยนต์

ปัจจุบันประเทศไทยมีอุตสาหกรรมที่มีฐานการผลิตขนาดใหญ่ที่มีแนวโน้มว่าจะมีการใช้ วิทยาการหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติในสายการผลิตมากขึ้น เช่น อุตสาหกรรมยานยนต์และ อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น ซึ่งจะช่วยให้เพิ่มศักยภาพของประเทศในการสร้างอุตสาหกรรมการ ผลิตหุ่นยนต์ เนื่องจากอุตสาหกรรมเหล่านี้นอกจากจะเพิ่มความต้องการระบบหุ่นยนต์ในประเทศแล้ว ยังมีวิทยาการองค์ความรู้ และบุคลากรที่สามารถได้รับการส่งเสริมได้อีกด้วย ดังนั้น ประเทศไทยจึงมี การวางแผนสร้างฐานการผลิตหุ่นยนต์เพื่อตอบสนองความต้องการในประเทศและภูมิภาคอาเซียน โดยตรง ได้แก่

- หุ่นยนต์ที่ใช้ในอุตสาหกรรมการผลิตยานยนต์ โดยเฉพาะหุ่นยนต์ที่ใช้ในการเชื่อม โลหะ ซึ่งมีจำนวนมากเป็นอันดับหนึ่งของจำนวนหุ่นยนต์ที่นำเข้ามาในภูมิภาคอาเซียน หรือนับเป็น ร้อยละ 38 ของจำนวนหุ่นยนต์ที่นำเข้าทั้งหมด โดยหุ่นยนต์เหล่านี้ มักจะมาในรูปแบบแขนหุ่นยนต์ที่มี แกนเคลื่อนที่แบบหมุน (Articulated Robot)

- รองลงมาคือ หุ่นยนต์ที่ใช้ในกระบวนการผลิตอัดฉีดพลาสติก ที่มีการนำเข้ามาเป็น อันดับสองในภูมิภาค หรือร้อยละ 19 ของจำนวนหุ่นยนต์ที่นำเข้าทั้งหมด โดยหุ่นยนต์เหล่านี้เป็นแขน

หุ่นยนต์ที่มีทั้งรูปแบบแกนเคลื่อนแบบหมุน และรูปแบบแกนเคลื่อนที่แบบเชิงเส้น (Linear Gantry Robot)

- และหุ่นยนต์ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เช่น หุ่นยนต์ดำน้ำ และหุ่นยนต์ที่ใช้ในปฏิบัติการทางการแพทย์ โดยมุ่งเน้นรูปแบบที่ผลิตมาเพื่อสรีระของผู้ป่วยชาวเอเชีย ซึ่งการผลิตหุ่นยนต์ประเภทหลังนี้ จะเป็นการพัฒนาหลังจากที่ประเทศไทยมีประสบการณ์จากการผลิตหุ่นยนต์แบบแขนกลมาแล้ว

7. การบินและโลจิสติกส์

อุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์เป็นอีกอุตสาหกรรมที่ประเทศไทยมีความได้เปรียบทางด้านภูมิศาสตร์ จึงเป็นอุตสาหกรรมสำคัญที่ช่วยสนับสนุนอุตสาหกรรมอื่น ๆ ส่วนอุตสาหกรรมการบินเป็นอุตสาหกรรมที่คาดว่าจะโตเร็วที่สุดในกลุ่มอุตสาหกรรมใหม่ โดยด้านการผลิตและซ่อมบำรุงคาดว่าจะมีอัตราการขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ 3.4 ขณะที่ด้านการขนส่งทางอากาศคาดว่าจะเติบโตร้อยละ 2.8 ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมใหม่ที่ประเทศไทยยังไม่มี ดังนั้นจึงต้องพัฒนาอุตสาหกรรมขนส่งและการบินแบบครบวงจร โดยครอบคลุม 5 ชนิดธุรกิจ ดังนี้

- กิจการสาธารณูปโภคและบริการเพื่อการขนส่ง เช่น Inland Container Depot (ICD) กิจการขนถ่ายสินค้าสำหรับเรือบรรทุกสินค้า กิจการขนส่งทางราง และสนามบินพาณิชย์
- ศูนย์รวมกิจการโลจิสติกส์ทันสมัย เช่น การขนส่งทางอากาศ (Air Cargo) ศูนย์กระจายสินค้าระหว่างประเทศด้วยระบบที่ทันสมัย (International Distribution Center: IDC) การขนส่งแบบ Cold Chain และการขนส่งที่ใช้ Big Data and Analytics
- การบริการซ่อมบำรุงอากาศยาน (Maintenance, Repair and Overhaul: MRO) ที่มุ่งเน้นการซ่อมบำรุงโครงสร้างเครื่องบินลำตัวแคบ (Narrow-body Airframe Maintenance) ซึ่งจะมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างมากในภาคพื้นเอเชีย
- การพัฒนาพื้นที่โดยรอบท่าอากาศยานให้เป็นเขตอุตสาหกรรมสำหรับธุรกิจที่มีมูลค่าสูง (High-value Manufacturing) เช่น ธุรกิจที่ต้องการความเร็วจากการขนส่งทางอากาศ (Time-sensitive Products)

- การให้บริการฝึกอบรมนักบินและลูกเรือ (Pilot and Cabin Crew) และบุคลากรด้านเทคนิค (Technician) รวมถึงด้านซ่อมบำรุงและพนักงานภาคพื้น (Ground Staff)

8. เชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ

อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ เป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่จะเติบโตเร็วในอนาคต และเป็นอุตสาหกรรมที่ประเทศไทยมีศักยภาพสูง เนื่องจากมีความพร้อมทางด้านวัตถุดิบทางการเกษตร เช่น การที่ประเทศไทยเป็นผู้ส่งออกมันสำปะหลังรายใหญ่ที่สุดของโลก และมีอุตสาหกรรมเคมีและอุตสาหกรรมเชื้อเพลิงเอทานอลที่พัฒนาแล้ว ขณะที่การสร้างอุตสาหกรรมเคมี

ชีวภาพครบวงจร โดยการพัฒนาอุตสาหกรรมกลางน้ำการผลิตกรดแลคติกและกรดซักซินิกจากเอทานอล จะเป็นสะพานเชื่อมระหว่างอุตสาหกรรมต้นน้ำ (ผลิตเอทานอล) และปลายน้ำ (อุตสาหกรรมเคมี) เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพที่มีอยู่ ไปสู่การผลิตเชื้อเพลิงชีวภาพรุ่นที่สอง (เชื้อเพลิงชีวภาพที่ผลิตจากวัตถุดิบที่ไม่เป็นอาหาร เช่น ชังข้าวโพดและชานอ้อย) และเพิ่มการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตเชื้อเพลิงชีวภาพรุ่นที่สาม (เชื้อเพลิงชีวภาพที่ผลิตจากสาหร่ายที่สามารถเพาะเลี้ยงได้

9. ดิจิทัล

การส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมดิจิทัลจะก่อให้เกิดธุรกิจพัฒนาและให้บริการซอฟต์แวร์ ทั้ง Embedded Software, Enterprise Software และ Digital Content และสามารถพัฒนาเป็นพื้นที่นิคม Software Park มารองรับธุรกิจพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ทั้งในและต่างประเทศ (Domestic and International E-commerce Player) รวมถึงการยกระดับภาคการค้าปลีกของไทยสู่การใช้ช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ อีกทั้งยังเป็นการสร้างสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเริ่มต้นธุรกิจ (Start Up) สำหรับผู้ประกอบการในประเทศ และดึงดูดผู้ประกอบการ E-commerce ต่างชาติให้เข้ามาลงทุนในประเทศไทย

ขณะเดียวกัน ยังมีแผนที่จะจัดตั้งศูนย์รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลผู้บริโภค (Analytics and Data Center) เพื่อให้บริการการวิเคราะห์ข้อมูลเจาะลึกของตลาด (Consumer Insights) แก่ธุรกิจทั้งในและต่างประเทศ โดยสามารถพัฒนาเป็นพื้นที่นิคม Data Center ที่ให้บริการเกี่ยวกับหน่วยจัดเก็บข้อมูลและการประมวลผลออนไลน์ (Cloud Computing) และการป้องกันอันตรายในโลกออนไลน์ (Cyber Security) เพื่อให้ธุรกิจต่าง ๆ มีความคล่องตัวและเติบโตได้ด้วยการใช้ระบบดิจิทัล

นอกจากนี้ ยังมีโครงการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ (Smart City) โดยใช้เทคโนโลยีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของ อุปกรณ์ต่างๆ (Internet of Things - Enabled Smart City) ซึ่งจะเป็นการพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมโทรคมนาคมและอิเล็กทรอนิกส์เพื่อการยกระดับคุณภาพชีวิต รวมทั้งมีแผนตั้งศูนย์นวัตกรรม วิจัยและออกแบบ สำหรับอุตสาหกรรมยานยนต์อนาคต โดยพัฒนาศักยภาพเพื่อโอกาสในการจำหน่ายนวัตกรรมสู่ประเทศกำลังพัฒนาอื่น ๆ ในภูมิภาคใกล้เคียง เช่นเดียวกับการส่งเสริมอุตสาหกรรมสื่อสร้างสรรค์และแอนิเมชัน (Creative Media and Animation) โดยต่อยอดจากศักยภาพด้านการออกแบบ เพื่อยกระดับสู่การเป็นเจ้าของเนื้อหาและร่วมลงทุนกับบริษัทสตูดิโอแอนิเมชันระดับโลก

10. การแพทย์และสุขภาพครบวงจร

อุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจรเป็นการสร้างอุตสาหกรรมใหม่ต่อยอดจากธุรกิจการรักษาพยาบาล และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่ประเทศไทยมีฐานเดิมที่แข็งแกร่ง โดยเพิ่มธุรกิจด้านอุปกรณ์ทางการแพทย์จากพื้นฐานด้านอิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม และอุตสาหกรรมเวชภัณฑ์

จากพื้นฐานด้านการเกษตรและเคมีชีวภาพ อุตสาหกรรม ซึ่งอุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจรเป็น อุตสาหกรรมที่มีอัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ยร้อยละ 3.2 และเป็นอุตสาหกรรมที่เติบโตค่อนข้างเร็วใน กลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้ว

ทั้งนี้การแพทย์ครบวงจรของไทยประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่ 1) การให้บริการสมัยใหม่ คือ การให้บริการด้านการแพทย์ผ่านอินเทอร์เน็ตและสมาร์ทโฟน (eHealth and mHealth) โดยใช้ เทคโนโลยีการเชื่อมต่อและระบบเวชระเบียนอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Medical Records: EMRs) เพื่อให้คำปรึกษาทางการแพทย์และให้บริการรักษาทางไกลกับผู้ป่วยทั้งในและต่างประเทศ เพื่อเป็น ทางเลือกแทนการเสียค่ารักษา หรือเพื่อให้บริการผู้ป่วยในพื้นที่ห่างไกล 2) การวิจัยและผลิตอุปกรณ์ ทางการแพทย์ เพื่อการวินิจฉัยและติดตามผลระยะไกล (Remote Health Monitoring Devices) ซึ่งมีรากฐานมาจากการพัฒนาของเครื่องรับรู้ (Sensors) และอุปกรณ์การวัดสมัยใหม่ โดยอุปกรณ์ วินิจฉัยและติดตามผลระยะไกล สามารถตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคที่ต้องการ วินิจฉัยโรคด้วยตนเอง เช่น วัดความดันโลหิต วัดอัตราการเต้นของหัวใจ เป็นต้น 3) การวิจัยยาและ ผลิตเวชภัณฑ์ การวิจัยยาและการผลิตยาที่ทันสมัยขึ้น เพื่อลดกระบวนการและลดระยะเวลาการ ทดลองยาสมัยใหม่ โดยจะมุ่งเน้นที่การผลิตยาชีววัตถุคล้ายคลึง (Biosimilar) ซึ่งเป็นยาสามัญของ ยาชีววัตถุต้นแบบ (Biologic) ที่มีการวิจัยและจดสิทธิบัตรแต่สิทธิบัตรหมดอายุลงแล้ว ซึ่งปัจจุบัน ยาชีววัตถุมีการเติบโตอย่างรวดเร็วจนมีขนาดใหญ่กว่ายาสามัญทั่วไป

สิทธิประโยชน์จากการลงทุนใน EEC จะสรุปได้ทั้งหมด 8 ข้อดังนี้ (สำนักงาน คณะกรรมการนโยบายพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก, 2560)

1. ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

ภายใต้การส่งเสริมของ BOI ผู้ประกอบการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนในธุรกิจเป้าหมายจะ ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นเวลา 8 -13 ปี ตามประเภทของกิจการและเทคโนโลยีที่ใช้ แต่ถ้าประกอบกิจการใน EEC ด้วยก็จะได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเพิ่มอีก 2 ปี รวมเป็น ยกเว้นสูงสุดได้ถึง 15 ปี และยังได้รับการลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการ ลงทุนในอัตราร้อยละ 50 ของอัตราปกติ ซึ่งปัจจุบันอัตราปกติคือร้อยละ 20 ของกำไรสุทธิอีกเป็น ระยะเวลา 5 ปี นับจากวันสิ้นสุดสุทธระยะเวลาการได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

2. ยกเว้นอากรขาเข้าของเครื่องจักรและวัตถุดิบ

ภายใต้การส่งเสริมการลงทุนของ BOI ผู้ประกอบการที่ได้รับการส่งเสริมใน EEC ยังได้รับ ยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักรและวัตถุดิบ ซึ่งนำเข้ามาเพื่อผลิตและส่งออก และของที่นำเข้ามาเพื่อ การวิจัยและพัฒนา

3. เงินสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการลงทุน การวิจัย

เงินสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการลงทุน การวิจัยและพัฒนา การส่งเสริมนวัตกรรม หรือการพัฒนา

บุคลากรเฉพาะด้านของกิจการในอุตสาหกรรมเป้าหมาย เพื่อผลประโยชน์ในด้านขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศและผลประโยชน์เชิงพาณิชย์

4. อนุญาตให้ถือกรรมสิทธิ์ ที่ดิน

โดย พ.ร.บ. EEC กำหนดให้คนต่างด้าวและนิติบุคคลต่างด้าวในพื้นที่ 3 จังหวัด EEC คือ ชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา ได้สิทธิพิเศษเกี่ยวกับที่ดินและอสังหาฯ ดังนี้

4.1 ให้ผู้ประกอบการในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ ซึ่งเป็นนิติบุคคลและเป็นคนต่างด้าวตามประมวลกฎหมายที่ดิน มีสิทธิถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินภายในเขตส่งเสริมฯ เพื่อประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาตได้ โดยไม่ต้องได้รับอนุญาตตามประมวลกฎหมายที่ดิน 2. ให้ผู้ประกอบการในเขตส่งเสริมฯ ซึ่งเป็นนิติบุคคลและเป็นคนต่างด้าวตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด มีสิทธิถือกรรมสิทธิ์ในห้องชุด โดยได้รับการยกเว้นจากการจำกัดสิทธิตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด อย่งไรก็ตาม การถือกรรมสิทธิ์ที่ดิน อสังหาฯ และห้องชุดดังกล่าว หากไม่ได้มีการประกอบกิจการภายใน 3 ปี หรือหยุดประกอบกิจการ ต้องจำหน่ายที่ดินออกไปภายใน 1 ปี มิฉะนั้นสำนักงาน EEC มีอำนาจให้มีการจำหน่ายที่ดินดังกล่าวได้

5. สิทธิการเช่าที่ดิน ราชพัสดุ

นักลงทุนต่างชาติที่จะเข้ามาลงทุนในพื้นที่ EEC สามารถเช่าที่ดินเพื่อการพาณิชย์หรืออุตสาหกรรมได้เป็นระยะเวลา 50 ปีในรอบที่หนึ่ง หลังจากนั้นเมื่อครบอายุสัญญาก็สามารถต่อระยะเวลาได้อีก 49 ปี รวมเป็น 99 ปี โดยคุณสมบัติของผู้เช่าที่ดินในเขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกตามกฎหมายได้ระบุไว้ว่า 1) จะต้องเป็นนักลงทุนที่มีแผนการลงทุนชัดเจน 2) ต้องเป็นอุตสาหกรรมเป้าหมายที่รัฐบาลต้องการ 3) มีสิ่งที่เป็นประโยชน์ให้กับประเทศไทยภายใต้เงื่อนไขที่ตกลงกันได้

6. อัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา 17% ต่ำสุดในอาเซียน

นอกจากสิทธิประโยชน์จาก BOI รัฐบาลยังได้ตราพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 641) พ.ศ. 2560 ลดอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา สำหรับเงินได้ของลูกจ้างระดับผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญ หรือนักวิจัย ซึ่งมีคุณสมบัติตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากร ที่ได้รับเนื่องจากการจ้างแรงงานในพื้นที่ดังกล่าวโดยได้รับสิทธิลดอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา สำหรับเงินได้จากการจ้างแรงงานตามมาตรา 40 (1) แห่งประมวลรัษฎากร โดยจัดเก็บในอัตรา 17% ของเงินได้ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการจูงใจให้ผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญ และนักวิจัยระดับโลกให้เข้ามาทำงานในพื้นที่ดังกล่าวในประเทศไทยเพื่อจะได้ถ่ายทอดความรู้ความสามารถ และเทคโนโลยีต่าง ๆ ให้แก่คนไทย โดยมีเงื่อนไขสำคัญว่าลูกจ้างดังกล่าวต้องได้รับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (1) แห่งประมวลรัษฎากร ที่จ่ายตามสัญญาจ้างแรงงาน โดยต้องเป็นการจ่ายในประเทศไทยทั้งจำนวน และจำนวนที่จ่ายต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่า 200,000 บาทต่อเดือน (ได้แก่ เงินเดือน ค่าจ้าง เบี้ยเลี้ยง โบนัส เงินค่าเช่าบ้าน เงินที่คำนวณได้จากมูลค่าของการได้อยู่บ้าน นายจ้างโดยไม่เสียค่าเช่า ฯลฯ ซึ่งต้องกำหนดไว้ในสัญญาจ้างแรงงานอย่างชัดเจน) นอกจากนี้ ผู้มีเงิน

ได้ต้องอยู่ในประเทศไทยชั่วระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลารวมกันไม่น้อยกว่า 180 วันในปีภาษีที่ใช้สิทธิลดอัตราภาษีเงินได้นั้น เว้นแต่ในปีภาษีแรกและปีภาษีสุดท้ายจะอยู่ในประเทศไทยน้อยกว่า 180 วันในปีภาษีนั้นก็ได้ ผู้มีเงินได้จึงต้องอยู่ในประเทศไทยนานกว่า 6 เดือน ไม่ใช่เข้ามาในระยะเวลาสั้น ๆ เท่านั้น ผู้มีเงินได้ที่ใช้สิทธิลดอัตราภาษีเงินได้ในปีภาษีใดเป็นครั้งแรก ต้องไม่ได้เข้ามาอยู่ในประเทศไทยก่อนปีภาษีที่ใช้สิทธินั้น หรือถ้าเข้ามาอยู่ในประเทศไทยก่อนปีภาษีที่ใช้สิทธิต้องอยู่เพียงชั่วระยะเวลาหนึ่ง หรือหลายระยะเวลารวมเวลาทั้งหมดไม่ถึง 180 วันในปีภาษีนั้น

7. ระบบ One-stop Service

เพื่อส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันในการลงทุนในเขตส่งเสริมในพื้นที่พัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก(อีอีซี) ทางคณะกรรมการนโยบายได้มีแนวคิดที่จะลดขั้นตอนเพื่อลดความซับซ้อนในการประกอบการ การอนุมัติ อนุญาต ให้สามารถทำได้รวดเร็ว สามารถแข่งขันได้กับความรวดเร็วที่เพิ่มขึ้นของการประกอบธุรกิจในโลกปัจจุบันเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับนักลงทุน ให้บริการข้อมูลข่าวสาร การขออนุญาตที่เกี่ยวข้องกับการประกอบการการค้า การส่งออก นำเข้าในจุดเดียว

8. วีซ่าทำงาน 5 ปี

สิทธิการเข้ามาและอยู่ในราชอาณาจักร รวมทั้งการนำคู่สมรสและบุคคลซึ่งอยู่ในอุปการะเข้ามาและอยู่ในราชอาณาจักรตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับแก่ผู้เข้ามาประกอบกิจการในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกและบุคคลที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญตามที่คณะกรรมการนโยบายกำหนดเป็นนโยบาย ให้เชิญชวนให้เข้ามาและอยู่อาศัยในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกด้วยโดยอนุโลมตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

ทั้งนี้ในการวิจัยนี้ได้ตั้งสิทธิประโยชน์ที่พึงจะได้รับจาก 8 ข้อหลัก มาจำนวน 5 ข้อ เพื่อให้สอดคล้องกับสิทธิประโยชน์ด้านธุรกิจการโรงแรมและการท่องเที่ยว ประกอบด้วย 1) ยกเว้นภาษีนิติบุคคล 15ปี 2) อนุญาตให้ชาวต่างชาติถือกรรมสิทธิ์ที่ดิน 3) เช่าที่ดินราชพัสดุได้ 50 ปี และต่ออายุได้ 49 ปี 4) เสียภาษีบุคคลธรรมดาไม่เกินร้อยละ 17 5)ชาวต่างชาติได้รับวีซ่าทำงาน 5 ปี

2.4 แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาความรู้ทัศนคติเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกและเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ และการนำไปปฏิบัติของผู้บริหารในธุรกิจการโรงแรมจังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและทำความเข้าใจแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิเคราะห์ต่อไป ในบทนี้จึงนำเสนอ แนวทางความคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งเป็นประเด็นที่นำเสนอในหัวข้อต่างๆ ดังนี้

2.4.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้

สมรค์ วงศ์หทัยไพศาล (2542) สรุปลงจากนักวิชาการหลายท่านไว้ว่า ความรู้ความเข้าใจ หมายถึง การรับรู้ การจดจำ และความเข้าใจในข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวหรือสภาพการณ์ต่างๆ ที่สนใจศึกษา โดยเก็บอยู่ในหน่วยความจำของแต่ละบุคคล และสามารถที่จะระลึกได้

เกษม วัฒนชัย (2544) ได้ให้ความหมายของความรู้ว่า หมายถึงการรวบรวมความคิดของมนุษย์ จัดให้เป็นหมวดหมู่และประมวลสาระที่สอดคล้องกันโดยสามารถนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์

มนต์ชัย วรพันธ์ (2538) ได้สรุปความหมายต่างๆ ของความรู้ไว้ว่า ความรู้หมายถึง การแสดงออกด้านการจำได้หรือระลึกได้ในข้อเท็จจริง กฎเกณฑ์และข้อมูลต่างๆ โดยที่มนุษย์สามารถจำและแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมที่เรียกเอาสิ่งที่จำได้ออกมาให้ปรากฏให้สังเกตได้ วัดได้ และสามารถถ่ายทอดให้บุคคลอื่นทราบได้

กระบวนการจัดการความรู้ประกอบด้วย การเข้าถึงความรู้ที่มีอยู่ในองค์กร การขุดค้นแสวงหาความรู้ทั้งหมดที่มีอยู่เพื่อเข้าถึงความรู้เพราะความรู้จะอยู่ในองค์กร 2 ลักษณะคือ

1. Explicit Knowledge (ความรู้ชัดแจ้ง) เป็นความรู้เชิงทฤษฎีเนื้อหาวิชาการและข้อมูลต่างๆ ที่ถูกถ่ายทอดออกมาเป็นสายลักษณะอักษรอยู่ในรูปแบบต่างๆ เช่นหนังสือเอกสาร ภาวะเปรียบเทียบปฏิบัติงานวิดีโอเทปบันทึกเสียงไฟล์ในคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

2. Tacit Knowledge (ความรู้ที่ฝังอยู่ในคน) เป็นความรู้ที่อยู่ในตัวบุคคลไม่สามารถมองเห็นได้เกิดจากทักษะประสบการณ์และพรสวรรค์หรือสัญชาตญาณของแต่ละบุคคลในการทำความเข้าใจกับสิ่งต่างๆ เป็นความรู้ที่ไม่สามารถถ่ายทอดออกมาเป็นคำพูดหรือสายลักษณะอักษรได้โดยง่าย เช่นทักษะในการทำงานฝีมือหรือการคิดเชิงวิเคราะห์

พรธิดา วิเชียรปัญญา (2547) กล่าวว่า การเกิดความรู้ไม่ว่าจะระดับใดก็ตาม ย่อมมีความสัมพันธ์กับความรู้สึนึกคิด ซึ่งเชื่อมโยงกับการเปิดรับข่าวสารของบุคคลนั้นเองรวมถึงประสบการณ์และลักษณะทางประชากรของแต่ละคนที่เป็นผู้รับข่าวสาร ถ้าประกอบกับการที่บุคคลมีความพร้อมในด้านต่าง ๆ และสามารถเชื่อมโยงความรู้นั้นได้ รวมทั้งสามารถประเมินผลได้ไม่ว่าจะระดับใดก็ตามสิ่งที่เกิดตามมาก็คือทัศนคติ และความคิดเห็นในรูปแบบต่าง ๆ

ระดับความรู้แบ่งออกเป็น 4 ระดับ ดังนี้

1) ความรู้ระดับต่ำ คือ ความรู้ที่เกิดจากการเดา หรือภาพลวงตาทางประสาทสัมผัส
2) ความรู้ระดับธรรมดา คือ ความรู้ทางประสาทสัมผัส หรือเป็นความเชื่อที่สูงแต่ยังไม่แน่นอน

3) ความรู้ระดับสมมติฐาน คือ ความรู้ที่เกิดจากความคิด หรือความเข้าใจที่ไม่ได้เกิดจากประสาทสัมผัส ความรู้นี้ถือเป็นขั้นสมมติฐาน เพราะเกิดจากค่านิยมและสมมติฐานที่ไม่ได้พิสูจน์

4) ความรู้ระดับเหตุผล คือ ความรู้จากตรรกวิทยาเป็นความรู้ที่ทำให้มองเห็นรูปหรือมโนภาพว่าเป็นเอกภาพ

จำนง พรายแย้มแข (2535) กล่าวว่า การวัดความรู้ในส่วนมากนิยมใช้แบบทดสอบซึ่งแบบทดสอบนี้เป็นเครื่องมือประเภทข้อเขียนที่นิยมใช้กันทั่วไป แบ่งเป็น 2 ชนิดคือ

1. แบบอัตนัย หรือแบบความเรียง โดยให้เขียนตอบเป็นข้อความสั้นๆ ไม่เกิน 1-2 บรรทัด หรือเป็นข้อๆ ตามความสะดวก

2. แบบปรนัย แบ่งเป็น

2.1 แบบเติมคำ หรือเติมข้อความให้สมบูรณ์ แบบทดสอบนี้เป็นการวัดความสามารถในการหาคำ หรือข้อความมาเติมลงในช่องว่างของประโยคที่กำหนดไว้ให้ถูกต้องแม่นยำ โดยไม่มีคำตอบใดชี้นำมาก่อน

2.2 แบบถูก-ผิด แบบทดสอบนี้วัดความสามารถในการพิจารณาข้อความที่กำหนดให้ว่าถูกหรือผิด ใช่หรือไม่ใช่ จากความสามารถที่เรียนรู้มาแล้วโดยวัดจากความจำและความคิด ในการออกแบบทดสอบควรต้องพิจารณาถึงข้อความให้ชัดเจน ถูกหรือผิดเพียงเรื่องเดียว สั้นกระชับรัดได้ใจความ และไม่ควรรใช้คำปฏิเสธซ้อน

2.3 แบบจับคู่ แบบทดสอบนี้เป็นลักษณะของการวางข้อเท็จจริง เงื่อนไข ตัวเลข หรือสัญลักษณ์ไว้ 2 ด้านขนานกันเป็นแนวตั้ง แล้วให้อ่านดูข้อเท็จจริงด้านหนึ่งว่ามีความเกี่ยวข้องจับคู่ได้พอดีกับข้อเท็จจริงอีกแถวหนึ่งได้หรือไม่

2.4 แบบเลือกตอบ ข้อสอบแบบนี้เป็นที่นิยมใช้กันในปัจจุบัน เนื่องจากสามารถวัดได้ครอบคลุมจุดประสงค์และตรวจให้คะแนนได้แน่นอน ลักษณะข้อสอบประกอบด้วยส่วนคำถามและตัวเลือก โดยตัวเลือกจะมีตัวเลือกที่เป็นตัวถูกและตัวเลือกที่เป็นตัวลวง ผู้เขียนข้อสอบต้องมีความรู้ในวิชานั้นอย่างลึกซึ้ง โดยมีข้อควรพิจารณา คือ ในส่วนของคำถามต้องชัดเจนเพียงเรื่องหนึ่ง ภาษาที่ใช้กระชับรัดเหมาะสมกับระดับของผู้ตอบ ไม่ควรถามคำถามแบบท่องจำ และไม่ชี้นำหรือแนะคำตอบ

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้ ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ความรู้เป็นการรับรู้เรื่องต่างๆ ที่เป็นข้อเท็จจริง เป็นความรู้เกี่ยวกับวิธีการดำเนินงานที่เกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยมีความเข้าใจในความหมายสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ ผ่านการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่า ดังนั้นงานวิจัยนี้จะแสดงให้เห็นถึงระดับความรู้ของผู้บริหารธุรกิจการโรงแรมเกี่ยวสิทธิประโยชน์ต่างๆ ผ่านคำถามที่ต้องใช้การวิเคราะห์และประเมินถึงสิ่งที่มีความเข้าใจในความหมายต่อการนำไปใช้ได้จริง

2.4.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ

ทัศนคติเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ จึงจำเป็นที่จะต้องเข้าใจถึงความหมายของทัศนคติ และกระบวนการที่ใช้ในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เพราะทัศนคติเป็นสิ่งที่ใช้เชื่อมโยงระหว่าง ความรู้

และพฤติกรรม

สุรพงษ์ โสธนะเสถียร (2533) ได้กล่าวถึงทัศนคติว่า เป็นดัชนีชี้วัดว่า บุคคลนั้นคิดและรู้สึกอย่างไรกับคนรอบข้าง วัตถุ สิ่งแวดล้อม ตลอดจน สถานการณ์ต่าง ๆ โดยทัศนคตินั้นมีรากฐานมาจากความเชื่อที่ส่งผลถึงพฤติกรรมในอนาคตได้ ทัศนคติจึงเป็นเพียงความพร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้า และเป็นมิติของการประเมินเพื่อแสดงว่าชอบหรือไม่ชอบ ต่อประเด็นหนึ่ง ๆ ซึ่งถือเป็นการสื่อสารภายในบุคคล ที่เป็นผลกระทบมาจากการรับสารอันจะมีผลต่อพฤติกรรมต่อไป

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2542) ได้แยกองค์ประกอบของทัศนคติได้ 3 ประการ คือ

1) องค์ประกอบด้านความรู้ (The Cognitive Component) คือ ส่วนที่เป็นความเชื่อของบุคคลเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ทั่วไป ทั้งชอบ และไม่ชอบ หากบุคคลมีความรู้หรือรับทราบในสิ่งที่ดีก็จะมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้น แต่ถ้าบุคคลมีความรู้หรือรับทราบในสิ่งที่ไม่ดี ก็จะทำให้มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น

2) องค์ประกอบความรู้สึก (The Affective Component) คือส่วนที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งต่าง ๆ ซึ่งมีผลแตกต่างกันไปตามบุคลิกภาพของคนนั้นเป็นลักษณะที่เป็นค่านิยมของแต่ละบุคคล

3) องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (The Behavioral Component) คือ การแสดงออกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่ง หรือบุคคลหนึ่ง ซึ่งเป็นผลมาจากองค์ประกอบด้านความรู้ ความคิดความรู้สึก

ลักษณะโดยทั่วไปของทัศนคติเป็นความรู้สึกที่บ่งบอกถึงลักษณะจิตใจอารมณ์ของบุคคล ซึ่งอาจเป็นลักษณะที่ไม่แสดงออกมามากมายนอกให้บุคคลอื่นเห็นหรือเข้าใจก็ได้ โดยมีลักษณะทั่วไปที่สำคัญ 5 ประการดังนี้

1. ทัศนคติเป็นเรื่องของอารมณ์ (Feeling) อาจเปลี่ยนแปลงได้ตามเงื่อนไขหรือสถานการณ์ต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคคลจะมีการกระทำที่เสแสร้งโดยแสดงออกไม่ให้ตรงกับความรู้สึกของตน

2. ทัศนคติเป็นเรื่องเฉพาะตัว (Typical) ความรู้สึกของบุคคลอาจเหมือนกัน แต่รูปแบบการแสดงออกแตกต่างกันไป หรืออาจมีการแสดงออกที่เหมือนกันแต่ความรู้สึกต่างกันก็ได้

3. ทัศนคติดีทิศทาง (Direction) การแสดงออกทางความรู้สึกสามารถแสดงออกได้สองทิศทาง เช่น ทิศทางบวกเป็นทิศทางที่สังคมปรารถนา และทิศทางลบเป็นทิศทางที่สังคมไม่ปรารถนา ได้แก่ ซื่อสัตย์-คดโกง, รัก-เกลียด, ชอบ-ไม่ชอบ, ขยัน-ขี้เกียจ เป็นต้น

4. ทัศนคติดีความเข้ม (Intensity) ความรู้สึกของบุคคลอาจเหมือนกันในสถานการณ์เดียวกัน แต่อาจแตกต่างกันในเรื่องความเข้มที่บุคคลรู้สึกมากหรือน้อยต่างกัน เช่น รักมาก รักน้อย ชอบมาก ชอบน้อย เป็นต้น

5. ทัศนคติต้องมีเป้าหมาย (Target) ความรู้สึกจะเกิดขึ้นลอยๆ ไม่ได้ เช่น รักพ่อแม่

ขยันเข้าชั้นเรียน ขี้เกียจทำการบ้าน เป็นต้น

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ทักษะคิดประกอบด้วย 3 ปัจจัยหลักๆ ได้แก่ 1) ความรู้ ที่บุคคลใดทราบถึงสิ่งใดอย่างใด บุคคลนั้นจะมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้นๆ 2) ความรู้สึกความคิดเห็น เกี่ยวเนื่องกับค่านิยมของบุคคลนั้นๆ ที่จะส่งผลต่ออารมณ์ที่ทำให้ให้เกิดทัศนคติต่อสิ่งหนึ่ง 3) พฤติกรรม เมื่อมีความรู้และความรู้สึกแล้วบุคคลนั้นๆ จะแสดงออกต่อสิ่งหนึ่งซึ่งบนผลที่เกี่ยวเนื่องจาก 2 องค์ประกอบแรก(ศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2542)นอกจากนี้ทัศนคติเป็นเรื่องของจิตใจ ทำให้ ความรู้สึกนึกคิด และความโน้มเอียงของบุคคลที่มีต่อข่าวสารที่ได้รับ และการเปิดรับข่าวสารต่าง ๆ ซึ่งเป็นไปได้ทั้งเชิงบวกและเชิงลบ มากไปกว่านั้นทัศนคดียังมีผลต่อการแสดงพฤติกรรมออกมาซึ่งเป็นไปได้ว่าทัศนคติประกอบด้วยความคิดที่มีผลต่ออารมณ์และความรู้สึกนั้นจะออกมาทางพฤติกรรม ดังนั้นงานวิจัยนี้ได้ทราบถึงระดับทัศนคติของผู้บริหารธุรกิจโรงแรมที่มีต่อสิทธิประโยชน์ต่างๆ ว่าผู้บริหารแต่ละท่านมีท่าที ความรู้สึกนึกคิด รวมถึงความคิดเห็นที่เป็นผลบวก ชอบมาก หรือชอบน้อย เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ต่างๆ

2.4.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการปฏิบัติ

นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์ (2529) กล่าวว่า การปฏิบัติงานจำเป็นต้องมีทั้งศาสตร์และศิลป์ศาสตร์ คือ การศึกษาหาความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ ทักษะ เทคนิควิธีทางานต่าง ๆ ศิลป์คือ การที่จะนำเอาความรู้ หลักการและทฤษฎีมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับตน สถานการณ์และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนขอบเขตจำกัดของทรัพยากรให้เป็นไปตามบทบาทหน้าที่ รับผิดชอบของตำแหน่งงานต่าง ๆ ที่กำหนดขึ้นในหน่วยงาน

การนำนโยบายไปปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญหลายประการ Brevier & DeLeon (1984 อ้างใน สมบัติ อารงธัญวงศ์, 2554, หน้า 432-446) โดยจะกล่าวถึงรายละเอียดของปัจจัยต่าง ๆ ข้างต้นดังต่อไปนี้

1) แหล่งที่มาของนโยบาย (Source of Policy) โดยทั่วไปนโยบายอาจมีที่มาหรือผ่านกระบวนการกำหนดนโยบาย (Policy Formulation) จนกระทั่งปรากฏเป็นนโยบายในหลายลักษณะเพื่อนำไปปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ปรารถนา โดยอาจจำแนกให้เห็นชัดเจนได้ดังนี้

ประการแรก การแถลงการณ์หรือคำสั่งของฝ่ายบริหาร ลักษณะของนโยบายประเภทนี้อาจกระทำในรูปของการประกาศแถลงการณ์หรือมติของคณะรัฐมนตรี ซึ่งก่อนจะถึงขั้นตอนนั้นนโยบายจะต้องผ่านกระบวนการก่อรูปนโยบาย (Policy Formation) การพัฒนาทางเลือกนโยบาย(Policy Alternative Development) และการตัดสินใจเลือกนโยบาย (Policy Decision making)เรียบร้อยแล้ว ดังนั้น แถลงการณ์หรือประกาศหรือมติคณะรัฐมนตรี ที่มีต่อการแก้ปัญหาสาธารณะ(Policy Problems) จึงเป็นผลผลิต (Outputs) ของระบบการเมืองซึ่งมีผลด้วยกฎหมาย (Legality)ในการที่หน่วยงานที่รับผิดชอบจะต้องนำไปปฏิบัติให้ปรากฏเป็นจริง

ประการที่สอง เนื้อหาหรือรายละเอียดในกฎหมาย กฎหมายคือรูปธรรมของนโยบายที่ผ่านกระบวนการตัดสินใจนโยบายและได้รับความเห็นชอบจากฝ่ายนิติบัญญัติให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ กฎหมายจึงเป็นผลผลิตจากกระบวนการทางการเมืองต่าง กล่าวคือ เป็นผลผลิตจากการประนีประนอม (Compromise) ระหว่างกลุ่มการเมืองต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นเนื้อหาสาระสำคัญของกฎหมายอย่างน้อยที่สุดจะต้องครอบคลุมวัตถุประสงค์ของกลุ่มการเมืองหรือกลุ่มผลประโยชน์ที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายนั้น ดังนั้นเนื้อหาสาระสำคัญของกฎหมายจึงมีบทบาทสำคัญต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นอย่างยิ่ง อาจกล่าวได้ว่าเป็นปัจจัยสำคัญอันดับต้น ๆ ต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ประการที่สาม ความร่วมมือระหว่างฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหารในการประกาศใช้กฎหมายที่ถือว่าเป็นนโยบายสำคัญของรัฐบาลนั้น โดยทั่วไปจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหารมีความร่วมมือกันตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ

2) ความชัดเจนของนโยบาย ถือได้ว่าเป็นรากฐานสำคัญของความมุ่งหมายของนโยบายทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการหากนโยบายใดมีเป้าประสงค์หรือ วัตถุประสงค์ที่ชัดเจนมากเพียงใดก็จะยิ่งส่งเสริมให้มีการนำนโยบายไปปฏิบัติมีความสอดคล้องประสานกันและนำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์ที่พึงปรารถนาอย่างมีประสิทธิภาพ

3) การสนับสนุนนโยบาย การได้รับการสนับสนุนจากผู้ปฏิบัติและผู้ที่ได้รับผลจากการปฏิบัติตามนโยบายนั้นถือได้ว่าเป็นความสำคัญต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ ดังนั้น ผู้กำหนดนโยบายจะต้องวิเคราะห์ให้ชัดเจนว่าการกำหนดนโยบายควรมีกลุ่มผู้สนับสนุนนโยบายมากกว่าผู้คัดค้าน และกลุ่มคัดค้านต้องไม่มีพลังมากพอที่จะขัดขวางการนำนโยบายไปปฏิบัติเพื่อมิให้เกิดการสูญเสียทรัพยากรการบริหาร

4) ความซับซ้อนในการบริหารงาน การนำนโยบายไปปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับโครงสร้างการบริหารงานขององค์กรดังนั้นผู้บริหารควรพิจารณาความเกี่ยวข้องขององค์กรว่ามีจำนวนที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายไปปฏิบัติมากน้อยเพียงใดเพราะยังมีจำนวนที่มีความเกี่ยวข้องมากก็จะยิ่งทำให้กระบวนการดังกล่าวมีความยุ่งยากและซับซ้อนมากขึ้นอันจะส่งผลเสียต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติและการบรรลุผลตามที่กำหนดไว้

5) สิ่งจูงใจของผู้ปฏิบัติ การนำนโยบายไปปฏิบัติของหน่วยงานภาครัฐนั้นจะมีความยากลำบากในการกำหนดว่าอะไรคือสิ่งจูงใจสำหรับผู้นำนโยบายไปปฏิบัติอย่างไรก็ตามนักวิเคราะห์นโยบายต้องตระหนักเสมอว่าการนำนโยบายไปปฏิบัติที่คาดหวังต่อความสำเร็จสูงนั้นอย่างน้อยจะต้องไม่ทำให้ผู้กำหนดนโยบายและผู้นำนโยบายไปปฏิบัติเกิดความรู้สึกสูญเสียประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นกับตนอันจะนำไปสู่การต่อต้านและความล้มเหลวในการกำหนดนโยบายในที่สุด

6) การจัดสรรทรัพยากร ทรัพยากรเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จของการ

น่านโยบายไปปฏิบัติซึ่งทรัพยากรนั้นหมายความรวมถึงทั้งเงินทุนเวลาและบุคลากรตลอดจน เทคโนโลยีและอุปกรณ์ต่าง ๆ อย่างไรก็ตามเป็นที่ทราบกันว่าทรัพยากรมักมีไม่เพียงพอต่อการ พัฒนาโครงการต่าง ๆ ดังนั้นควรมีการใช้ทรัพยากรอย่างถูกต้องเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

M. Vanr & H. Van (1975) ได้กล่าวถึงกระบวนการน่านโยบายไปปฏิบัติไว้ว่าเป็นตัวแบบที่ ประกอบด้วยตัวแปรหกตัวทำหน้าที่เชื่อมโยงระหว่างตัวนโยบายกับผลการปฏิบัติตามนโยบายซึ่งมี คำอธิบายดังนี้

1) วัตถุประสงค์และมาตรฐานนโยบาย (Policy Standards and Objectives) องค์ประกอบพื้นฐานสำคัญในกำหนดการปฏิบัติตามนโยบายคือวัตถุประสงค์และมาตรฐานนโยบาย เพราะวัตถุประสงค์และมาตรฐานของนโยบายคือปัจจัยกำหนดรายละเอียดของเป้าหมายนโยบายใน บางกรณีวัตถุประสงค์และมาตรฐานนโยบายโดยตัวของมันเองเป็นตัวการที่ช่วยให้ง่ายต่อการวัดทั้งนี้ การวัดผลการปฏิบัติตามนโยบายจะกระทำได้ชัดเจนเพียงใดขึ้นอยู่กับความชัดเจนของการ กำหนดมาตรฐานนโยบายและความชัดเจนของวัตถุประสงค์ของนโยบาย

2) ทรัพยากรนโยบาย (Policy Resources) ทรัพยากรนโยบายคือสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการบริหารนโยบายทรัพยากรนโยบายอาจรวมถึงเงินและสิ่งเสริมทั้งปวงที่กำหนดไว้ใน แผนงานทรัพยากรเหล่านี้จะเป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริมหรือช่วยให้ความสะดวกต่อประสิทธิภาพของการนำ นโยบายไปปฏิบัติ

3) การสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรมการเสริมแรง (Inter Organizational Communication and Enforcement Activities) การสื่อสารระหว่างองค์กรคือการสื่อสาร เกี่ยวกับวัตถุประสงค์นโยบายเพื่อให้ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติแต่ละหน่วยงานที่รับผิดชอบแผนงาน โครงการมีความรู้ความเข้าใจสอดคล้องกัน

4) ลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ (The Characteristics of Lamenting Agencies) ได้แก่สมรรถนะและขนาดของทีมงานในหน่วยงานระดับความเข้มข้นของการควบคุม บังคับบัญชาของหน่วยงานย่อยในกระบวนการน่านโยบายไปปฏิบัติทรัพยากรทางการเมืองของ หน่วยงานการสนับสนุนจากนักกฎหมายและฝ่ายบริหารความมีชีวิตชีวาขององค์การระดับการสื่อสาร ระบบเปิดในองค์การและความสัมพันธ์อย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการระหว่างองค์การที่นำ นโยบายไปปฏิบัติกับผู้กำหนดนโยบายหรือองค์การที่ประกาศใช้นโยบาย

5) เงื่อนไขทางเศรษฐกิจสังคมและการเมือง (Economic, Social and Political Conditions) ต้องคำนึงถึงการจัดสรรทรัพยากรทางเศรษฐกิจให้หน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติมี ความเพียงพอต่อการส่งเสริมให้แผนงานโครงการประสบความสำเร็จหรือไม่ธรรมชาติของความเห็น สาธารณะเป็นอย่างไรจุดเด่นของนโยบายสัมพันธ์กับประเด็นนโยบายอย่างไรชนชั้นนำชอบหรือไม่ ชอบนโยบายที่นำไปปฏิบัติในกลุ่มหลากหลายในสังคมรวมทั้งกลุ่มผลประโยชน์ภาคเอกชนคิดค่าหรือ

สนับสนุนการนำนโยบายนั้นไปปฏิบัติ

6) ความตั้งใจของผู้ปฏิบัติ (The Disposition of Implementers) ได้แก่ (1) ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบาย (2) ทศนคติต่อนโยบายและ (3) ความเข้มข้นของทัศนคติพบว่าการศึกษาทฤษฎีและตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติยังไม่มีผลงานวิจัยมากเพียงพอที่จะช่วยให้เราได้ข้อสรุปหรือยึดถือทฤษฎีและตัวแบบใดโดยเฉพาะว่ามีความสมบูรณ์เพียงพอในการสร้างความเข้าใจในกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ

จึงสรุปได้ว่า การปฏิบัติงานคือ การปฏิบัติงานที่ถูกกำหนดขึ้นมาควบคุมกับตำแหน่งทางสังคมในสถาบันหรือองค์กร ซึ่งบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ดำรงตำแหน่งใดก็ตามต้องปฏิบัติงานให้เป็นไปตามภาระหน้าที่ตามที่ได้กำหนดไว้ และบุคคลที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนั้น ๆ ต้องนำความรู้ความสามารถ ทักษะ ประสบการณ์ของตนเองที่มีอยู่มาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานให้เหมาะสมตามสถานการณ์และสิ่งแวดล้อมอย่างมีศาสตร์ และศิลป์ นอกจากนี้ประสิทธิผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติจะสำเร็จหรือล้มเหลวขึ้นอยู่กับความรู้ความเข้าใจและทัศนคติของผู้ปฏิบัติต่อนโยบายนั้น โดยผู้ที่ปฏิบัติได้รับการชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างและหว่างความสำเร็จและความล้มเหลวต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ ดังนั้นในงานวิจัยนี้จะสะท้อนถึงความมีประสิทธิภาพของสิทธิประโยชน์ต่างๆ ตามพระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ว่าผู้บริหารธุรกิจการโรงแรมได้มีการนำสิทธิประโยชน์ต่างๆ ไปปรับใช้กับธุรกิจของตนเองมากน้อยอย่างไร

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บุพปัจจัยที่มีผลต่อผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการอสังหาริมทรัพย์ ประเภทโรงแรมขนาดกลางในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ (ระเบียงเศรษฐกิจ) ภาคตะวันออก (ชุดิกาญจน์ ศรีวิบูลย์, 2559)

การวิจัยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) ศึกษาบุพปัจจัยที่มีผลต่อผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการอสังหาริมทรัพย์ ประเภทโรงแรมขนาดกลางในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ (ระเบียงเศรษฐกิจ) ภาคตะวันออก จังหวัดชลบุรี จังหวัดระยอง และจังหวัดฉะเชิงเทรา 2) ศึกษาความสัมพันธ์ของบุพปัจจัยที่มีผลต่อผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการอสังหาริมทรัพย์ ประเภทโรงแรมขนาดกลางในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ (ระเบียงเศรษฐกิจ) ภาคตะวันออก จังหวัดชลบุรี จังหวัดระยอง และจังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เชิงปริมาณคือผู้ประกอบการอสังหาริมทรัพย์ ประเภทโรงแรมขนาดกลางในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ (ระเบียงเศรษฐกิจ) ภาคตะวันออก จังหวัดชลบุรี จังหวัดระยอง และจังหวัดฉะเชิงเทราจำนวน 300 คน

ข้อเสนอใหม่ของการพัฒนาอุตสาหกรรมพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก ในมุมมองของรัฐ: บทวิพากษ์โครงการระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ในเชิงเศรษฐศาสตร์การเมือง THE

NEW STATE'S PROPOSALS ON INDUSTRIAL DEVELOPMENT IN EASTERN SEABOARD AREA: A CRITIQUE OF POLITIC (จिरายูทธ์ สีม่วง, 2560)

ภายหลังการใช้แผนพัฒนาอุตสาหกรรมพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออกในปี 2524 ส่งผลให้ภาคตะวันออกกลายเป็นพื้นที่ยุทธศาสตร์สำคัญภายใต้ยุทธศาสตร์เจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเพื่อยกระดับประเทศสู่การเป็นประเทศอุตสาหกรรม ตลอดช่วงเวลาของพัฒนาการทางอุตสาหกรรมในพื้นที่ภาคตะวันออกแม้ว่าด้านหนึ่งจะสร้างความเจริญทางเศรษฐกิจให้พื้นที่อย่างมากแต่ในทางกลับกันก็ก่อให้เกิดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมเป็นอย่างมากเช่นกัน ด้วยเหตุนี้จึงนำมาสู่ข้อเสนอต่าง ๆ ของรัฐในการปรับเปลี่ยนยุทธศาสตร์การพัฒนารวมถึงการแก้ไขปัญหาผลกระทบซึ่งข้อเสนอการพัฒนาอุตสาหกรรมชุดใหม่ภายใต้โครงการระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก นั้นพบว่ารัฐยังคงต้องการให้มีการขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมต่อไปภายใต้ยุทธศาสตร์การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจแต่มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการพัฒนาใหม่เพื่อเพิ่มศักยภาพของยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรม นอกจากนี้รัฐยังมีข้อเสนอในการแก้ไขปัญหาผลกระทบที่ตามมาจากการพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อเป็นการปิดจุดอ่อนของแผนพัฒนาที่ผ่านมาแต่อย่างไรก็ตามข้อเสนอดังกล่าวเป็นเพียงส่วนประกอบของการพัฒนาอุตสาหกรรมเท่านั้นเนื่องจากข้อเสนอการพัฒนาชุดใหม่นี้ยังคงเป็นข้อเสนอการพัฒนาที่มาจากส่วนกลางและขาดการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่จึงทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายในพื้นที่ซ้ำร้ายยังเป็นการผลิตซ้ำปัญหาเหมือนเช่นดังที่เคยเกิดขึ้น

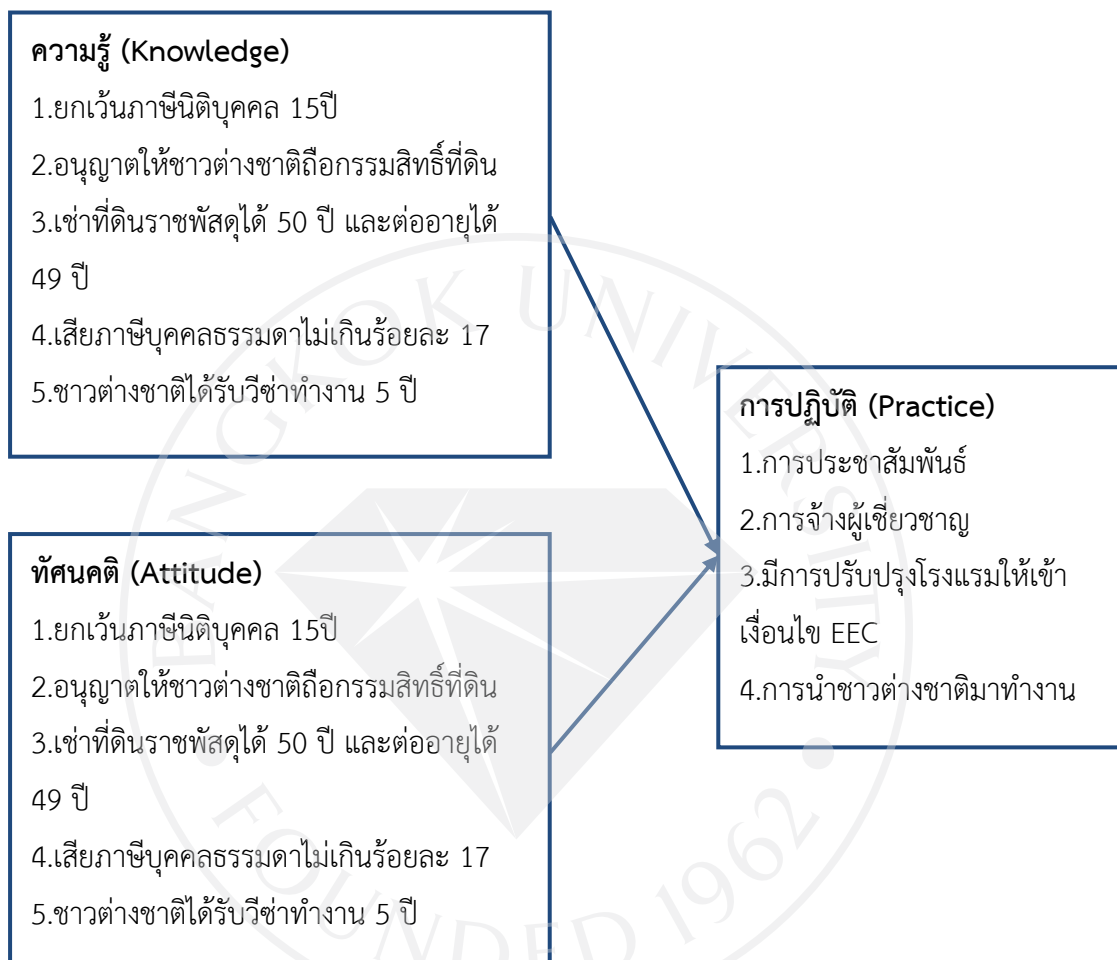
2.6 สมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 ความรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกและเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ มีผลต่อการนำไปปฏิบัติของผู้บริหารในธุรกิจการโรงแรมในจังหวัดชลบุรี

สมมติฐานข้อที่ 2ทัศนคติเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกและเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ มีผลต่อการนำไปปฏิบัติของผู้บริหารในธุรกิจการโรงแรมในจังหวัดชลบุรี

2.7 กรอบแนวคิดตามทฤษฎี

ภาพที่ 2.1: กรอบแนวคิดตามทฤษฎี

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ทัศนคติเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกและเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ และการนำไปปฏิบัติของผู้บริหารในธุรกิจการโรงแรม จังหวัดชลบุรี โดยมีรายละเอียดวิธีดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ
- 3.4 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ ผู้บริหารในธุรกิจการโรงแรม เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกและเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดชลบุรี มีจำนวนทั้งหมด 10 อำเภอ และ 1 กิ่งอำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองชลบุรี อำเภอหนองใหญ่ อำเภอพนัสนิคม อำเภอบ้านบึง อำเภอพานทอง อำเภอบ่อทอง อำเภอศรีราชา อำเภอบางละมุง อำเภอสัตหีบ อำเภอเกาะสีชัง และกิ่งอำเภอเกาะจันทร์ ส่วนพืชนาน้อยอยู่ภายใต้การบริหารปกครองท้องถิ่นแบบพิเศษ เรียกว่า เมืองพัทยา โดยแยกออกจากการปกครองของอำเภอบางละมุง

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารในธุรกิจการโรงแรม เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกและเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ จังหวัดชลบุรี ซึ่งมีขั้นตอนเลือกกลุ่มตัวอย่างดังนี้

3.1.2.1 การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยเลือกใช้วิธีของ สูตรการคำนวณ G^* power ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์ G*Power ในการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ประชากร (Cohen,1988 อ้างใน นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2553) ตามข้อตกลงเบื้องต้น โดยมีค่าขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.15 กำหนดระดับนัยสำคัญ (α) เท่ากับ .05 อำนาจการทดสอบ($1-\beta$) เท่ากับ .95 และจำนวนตัวแปรทำนาย (Number of Predictors) เท่ากับ 10 ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 172 คน และเพิ่มขนาดกลุ่มตัวอย่างอีกร้อยละ 20 เพื่อป้องกันการสูญหายของข้อมูลหรือกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามไม่สมบูรณ์ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 210 คน

3.1.2.2 การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) มา 3 อำเภอ ได้แก่ 1) เมืองพัทยา 2) อำเภอสัตหีบ 3) อำเภอสัตหีบทั้งนี้เนื่องจาก 3 อำเภอเป็นแหล่งที่มีการลงทุนทางด้านธุรกิจการโรงแรมและระบบสาธารณูปโภคมากที่สุดในจังหวัดชลบุรีทำให้ 3 อำเภอนี้เป็นอำเภอที่มีจำนวนโรงแรมแรมค่อนข้างมากพนักงานในระดับผู้บริหารจึงมีอยู่มากใน 3 อำเภอนี้ และทางผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญหรือตามความสะดวก(Convenience Sampling): ซึ่งการที่ผู้วิจัยได้คัดเลือกหน่วยตัวอย่างโดยยึดหลักความสะดวกเป็นสำคัญประกอบด้วย อำเภอพัทยาจำนวน 105 คน อำเภอสัตหีบจำนวน 63 คน อำเภอสัตหีบจำนวน 42 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยการศึกษาแนวคิดทฤษฎี เอกสารและการทบทวนรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำมาสร้างเป็นข้อคำถามประกอบไปด้วย 4 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ เป็นข้อคำถามปลายปิดประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาการปฏิบัติงาน จำนวน 10 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบทดสอบความรู้ เพื่อศึกษาความรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) โดยผู้วิจัยสร้างขึ้นเองจากการทบทวนวรรณกรรมและเอกสารทางวิชาการ ประกอบด้วย 1) ได้รับการยกเว้นภาษีนิติบุคคลเป็นเวลา 15 ปี สำหรับผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับการแพทย์และการฟื้นฟูร่างกาย 2) ชาวต่างชาติสามารถถือกรรมสิทธิ์ที่ดินในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ 3) สามารถเช่าที่ดินราชพัสดุได้ 50 ปี และต่ออายุได้อีก 49 ปี 4) เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาไม่เกินร้อยละ 17 5) สิทธิในการนำชาวต่างชาติเข้ามาและอยู่ในประเทศไทย โดยได้รับวีซ่าทำงานในประเทศไทย 5ปีแบบทดสอบความรู้เป็นแบบทดสอบปรนัย (Objective Test) โดยใช้แบบเลือกตอบ(Multiple Choices) และให้ผู้ตอบเลือกตอบเพียงหนึ่งข้อโดยจากตัวเลือกใน 5 ตัวเลือก จะมีคำตอบที่ถูกต้องเพียงตัวเลือกเดียว หากผู้ตอบแบบสอบถามตอบได้ถูกต้องก็สามารถสันนิษฐาน(ด้วยความเชื่อมั่นที่ 80%)ได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามข้อนี้มีความรู้เกี่ยวกับหัวข้อนี้โดยวัดจากแบบทดสอบปรนัยจำนวนทั้งหมด 5 ข้อ ซึ่งวัดความรู้โดยกฎเกณฑ์การวัด ไว้ 2 ระดับดังนี้

คะแนน	ระดับความรู้
0 หมายถึง	ไม่มีความรู้ในสิทธิประโยชน์เขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC)
1 หมายถึง	มีความรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์เขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

โดยผลคะแนนจะแบ่งกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามตามค่ามัธยฐานเป็น 2 กลุ่มคือ มีความรู้มาก และ ความรู้น้อยเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์เขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเพื่อศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ประกอบด้วย 1) ได้รับการยกเว้นภาษีนิติบุคคลเป็นเวลา 15 ปี สำหรับผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับการแพทย์และการฟื้นฟูร่างกาย 2) ชาวต่างชาติสามารถถือกรรมสิทธิ์ที่ดินในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ 3) สามารถเช่าที่ดินราชพัสดุได้ 50 ปี และต่ออายุได้อีก 49 ปี 4) เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาไม่เกินร้อยละ 17 5) สิทธิในการนำชาวต่างชาติเข้ามาและอยู่ในประเทศไทย โดยได้รับวีซ่าทำงานในประเทศไทย 5 ปี ซึ่งแบบสอบถามเป็นคำถามเชิงบวกปลายปิด มีจำนวนทั้งหมด 5 ข้อ อาทิเช่น ได้รับการยกเว้นภาษีนิติบุคคลเป็นเวลา 15 ปี สำหรับผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับการแพทย์และการฟื้นฟูร่างกาย โดยผู้ตอบแบบสอบถามสามารถและคำตอบได้จาก “ระดับความรู้สึก” ประกอบด้วย ชอบมากที่สุด ชอบมาก ชอบปานกลาง ชอบน้อย ชอบน้อยที่สุด

ซึ่งจากตัวอย่างเป็นการวัดโดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ของลิเคิร์ต (Likert's Scale) ในระดับชอบมากที่สุด-ชอบน้อยที่สุด โดยผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การวัด ระดับไว้ 5 ระดับ ดังนี้

คะแนน	ระดับความรู้สึก
5 หมายถึง	ท่านมีความรู้สึกชอบสิทธิประโยชน์ในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกมากที่สุด
4 หมายถึง	ท่านมีความรู้สึกชอบสิทธิประโยชน์ในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก มาก
3 หมายถึง	ท่านมีความรู้สึกชอบสิทธิประโยชน์ในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกปานกลาง
2 หมายถึง	ท่านมีความรู้สึกชอบสิทธิประโยชน์ในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก น้อย
1 หมายถึง	ท่านมีความรู้สึกชอบสิทธิประโยชน์ในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก น้อยที่สุด

ในการพิจารณาแปลผลคะแนนจากแบบสอบถาม ว่าผู้บริหารธุรกิจการโรงแรมในจังหวัดชลบุรีนั้นมีความรู้สึกต่อสิทธิประโยชน์ในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) อย่างไร และมีความคิดเห็นระดับใด จากระดับความรู้สึก (Affective) ชอบมากที่สุด - ชอบน้อยที่สุดซึ่งผู้วิจัยมีเกณฑ์การคิดคะแนน โดยนำคะแนนของผู้ตอบแบบสอบถามแต่ละข้อมารวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ย และ

ใช้หลักการแบ่งระดับอันตรายภาคชั้นของข้อมูลเป็น 5 ระดับ (บุญใจ ศรีสถิตนรากร, 2550, หน้า 59) ดังนี้

ระดับคะแนนเฉลี่ย	การแปลค่าความหมาย
4.21 - 5.00 หมายถึง พิเศษภาคตะวันออก (EEC) อยู่ในระดับ สูงที่สุด	ทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจ
3.41 - 4.20 หมายถึง เศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) อยู่ในระดับ สูง	ทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับ สิทธิประโยชน์ในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) อยู่ในระดับ สูง
3.41 - 4.20 หมายถึง เศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) อยู่ในระดับ สูง	ทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับ สิทธิประโยชน์ในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) อยู่ในระดับ สูง
2.61 - 3.40 หมายถึง พิเศษภาคตะวันออก (EEC) อยู่ในระดับ ปานกลาง	ทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) อยู่ในระดับ ปานกลาง
1.81 - 2.60 หมายถึง พิเศษภาคตะวันออก (EEC) อยู่ในระดับ ต่ำ	ทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) อยู่ในระดับ ต่ำ
1.00 - 1.80 หมายถึง พิเศษภาคตะวันออก (EEC) อยู่ในระดับ ต่ำที่สุด	ทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) อยู่ในระดับ ต่ำที่สุด

ส่วนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเพื่อศึกษาการปฏิบัติงานตามการดำเนินการของผู้บริหารในธุรกิจ การโรงแรม จังหวัดชลบุรี ซึ่งประกอบด้วย 1) การประชาสัมพันธ์ 2) การจ้างผู้เชี่ยวชาญ 3) มีการปรับปรุงโรงแรมให้เข้าเงื่อนไข EEC4) การนำสิทธิชาวต่างชาติไปใช้ ข้อคำถามเชิงบวกปลายปิด มี จำนวน 15 ข้อ

ลักษณะแบบสอบถามการปฏิบัติงานตามการดำเนินการของผู้บริหารในธุรกิจการโรงแรม จังหวัดชลบุรี เป็นการวัด โดยได้กำหนดเกณฑ์การวัด ไว้ 2 ระดับ ดังนี้

คะแนน	ระดับการปฏิบัติงาน
0 หมายถึง	การไม่ปฏิบัติงานตามของผู้บริหารในธุรกิจการโรงแรมจังหวัดชลบุรี

1 หมายถึง มีการดำเนินการปฏิบัติตามส่วนใดส่วนหนึ่งใน 4 ข้อ

ในการพิจารณาแปลผลคะแนนจากแบบสอบถามการปฏิบัติงานเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ของผู้บริหารในธุรกิจการโรงแรมจังหวัดชลบุรี โดยผลคะแนนจะแบ่งกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามตามค่ามาตรฐานเป็น 2 กลุ่มคือ มีการปฏิบัติมาก และ มีการปฏิบัติน้อย เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์เขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

3.3 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

3.3.1 การตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (Content Validity) ผู้วิจัยนำเครื่องมือทั้งหมดผ่านการตรวจสอบความตรงของเนื้อหา จากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน โดยถือเกณฑ์ความเห็น สอดคล้อง ความสอดคล้องระหว่างสาระคำถามกับสาระของมิติที่วัด คำนิยามเชิงปฏิบัติการ ถือเกณฑ์ ความเห็นสอดคล้องโดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับตัวแปร ประเด็นและมิติของตัวแปรการวิจัย (Index of concurrence: IOC) โดยกำหนดให้ดัชนีความสอดคล้อง IOC มีค่ามากกว่า หรือเท่ากับ 0.5 แสดงถึงข้อคำถามมีความตรงโดยวัดได้ตรงตามสิ่งที่ต้องการวัดเนื้อหาหรือ วัตถุประสงค์การเรียนรู้มากน้อยแค่ไหน โดยใช้เกณฑ์ประเมิน ดังนี้

ให้คะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามตรงจุดประสงค์

ให้คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามตรงจุดประสงค์

ให้คะแนน -1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่ตรงจุดประสงค์

แล้วนำข้อมูลที่ได้จากพิจารณาของ อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ หาค่าความสอดคล้อง ระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับจุดประสงค์หรือเนื้อหา (Index of item-Objective-Congruence หรือ IOC) (บุญใจ ศรีสถิตนราภุร, 2550, หน้า 59) จากสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

$$\begin{aligned} \sum R &= \text{ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ} \\ N &= \text{จำนวนผู้เชี่ยวชาญ} \end{aligned}$$

นำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence) ของผู้เชี่ยวชาญมา คำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง แล้วเลือกค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป แสดงว่า ข้อความและวัตถุประสงค์นั้นของข้อนั้นใช้ได้

3.3.2 การหาความเที่ยง (Reliability) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้เครื่องมือ เบื้องต้น (Conduct preliminary item try outs) โดยนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความ ตรงของเนื้อหาและได้รับการปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้ว ไปทดลองใช้ (Try-out) ซึ่งมีลักษณะ คุณสมบัติคล้ายคลึงกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำนวน 30 คน นำผลจากการทดสอบมาวิเคราะห์หาค่า ความเที่ยง(Reliability)ของแบบสอบถาม โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป กำหนดเกณฑ์ในการยอมรับ ว่าเป็นข้อคำถามที่ดีคือ มีค่า 0.7 ขึ้นไป (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2550)

3.4 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

3.4.1 จัดทำหนังสือถึง General Manager เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารในธุรกิจการโรงแรม

3.4.2 ประสานงานกับผู้บริหารในธุรกิจการโรงแรม เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ ประโยชน์ของการวิจัย และวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4.3 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยนำแบบสอบถามไปแจกให้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 210 คน ตามความสะดวกของผู้วิจัย (Convenience Sampling) ใน 3 อำเภอของจังหวัดชลบุรี ได้แก่อำเภอพัทยาจำนวน 105 คน อำเภอศรีราชาจำนวน 63 คน อำเภอสัตหีบจำนวน 42 คน และให้ผู้ตอบแบบสอบถามปิดผนึกแบบสอบถามก่อนส่งคืนผู้วิจัยเมื่อสิ้นสุดการดำเนินการภายในระยะเวลา 2 สัปดาห์ตั้งแต่วันที่ 1- 15 ตุลาคม 2562

3.4.4 ตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามทุกฉบับ ทำการลงรหัสแบบสอบถามเพื่อประมวลผลข้อมูลและวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

3.5 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยประมวลผล วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS version 22 โดยการวิเคราะห์ข้อมูลมีวิธีการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

3.5.1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistic) เพื่ออธิบาย ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ดังนี้

3.5.1.1 หาค่าความถี่ (Frequency) สำหรับวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ในส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่เป็นลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง ระยะเวลาการปฏิบัติงาน การได้รับการอบรมเกี่ยวกับEEC แหล่งที่ได้ความรู้จากEEC จำนวน7 ข้อเป็นข้อคำถามปลายปิด

3.5.1.2 หาค่าร้อยละ (Percentage) สำหรับวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ในส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่เป็นลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง ระยะเวลาการปฏิบัติงาน การได้รับการอบรมเกี่ยวกับEEC แหล่งที่ได้ความรู้จากEEC จำนวน 7 ข้อ เป็นข้อคำถามปลายปิด

3.5.1.3 หาค่าคะแนนสำหรับวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ในส่วนที่ 2 เป็นแบบทดสอบปรนัย ความรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

จำนวนทั้งหมด 10 ข้อโดยใช้แบบเลือกตอบ (Multiple Choices) และให้ผู้ตอบเลือกตอบเพียงหนึ่งข้อ โดยจากตัวเลือกใน 4 ตัวเลือก

3.5.1.4 หาค่าเฉลี่ย (Mean) สำหรับวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ส่วนที่ 3 เป็นคำถามทัศนคติเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาค ตะวันออก (EEC) จำนวนทั้งหมด 10 ข้อเป็นการวัดโดยใช้มาตราส่วน ประเมินค่า (Rating scale) ของลิเคิร์ต (Likert's Scale)

3.5.1.5 หาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D) สำหรับวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามส่วนที่ 3 เป็นคำถามทัศนคติเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

3.5.1.6 หาค่าร้อยละ (Percentage) สำหรับวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามในการปฏิบัติงานตามการดำเนินการของผู้บริหารในธุรกิจการโรงแรมในจำนวน 4 ข้อ

3.5.1.7 หาค่ามัธยฐาน (Median) สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามส่วนที่ 2 และส่วนที่ 4 ซึ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับความรู้และการนำไปปฏิบัติต่อสิทธิประโยชน์ในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

3.5.2 การวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) เพื่อทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 ความรู้ส่งผลต่อการปฏิบัติงานเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของผู้บริหารในธุรกิจการโรงแรม ในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) จังหวัดชลบุรี จะทำการทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-square Test

สมมติฐานข้อที่ 2 ทัศนคติส่งผลต่อการปฏิบัติงานเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของผู้บริหารในธุรกิจการโรงแรม ในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) จังหวัดชลบุรี จะทำการทดสอบโดยใช้สถิติ Chi-square Test

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่องความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติหรือการดำเนินการ ของผู้บริหารในธุรกิจ การโรงแรมต่อสิทธิประโยชน์ของเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ผู้วิจัยได้ทำการ เก็บรวบรวมแบบสอบถาม จำนวน 210 คน และผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติในการวิเคราะห์ ข้อมูล ทดสอบสมมติฐาน และนำเสนอผลการวิเคราะห์ โดยแบ่งออกเป็น 5 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาค ตะวันออก (EEC)

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ทัศนคติต่อสิทธิประโยชน์ของเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาค ตะวันออก(EEC)

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์การนำสิทธิประโยชน์ของเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ไปปฏิบัติในธุรกิจการโรงแรม

ส่วนที่ 5 การทดสอบสมมติฐาน

เพื่อให้เกิดความสะดวกในการเสนอผลของการวิเคราะห์ข้อมูล และเพื่อให้สื่อความหมายได้ เข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์และความหมาย ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
χ^2	แทน	ค่าทดสอบสถิติ ไค-สแควร์ (Chi-square)
Prob.	แทน	ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ
H_0	แทน	สมมติฐานหลัก (Null Hypothesis)
H_1	แทน	สมมติฐานรอง (Alternative Hypothesis)
*	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.1 ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระยะเวลาที่ ทำงานที่โรงแรม ประสบการณ์ในตำแหน่งผู้บริหาร รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือน ด้วยการแจกแจงความถี่ และคิดเป็นร้อยละ แสดงผลดังตารางที่ 4.1-4.5

ตารางที่ 4.1: จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	70	33.33
หญิง	140	66.67
รวม	210	100.00

จากตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมา เป็นเพศชาย จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33

ตารางที่ 4.2: จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
26-30 ปี	8	3.81
31-35 ปี	17	8.10
36-40 ปี	70	33.33
41-45 ปี	75	35.71
46-50 ปี	24	11.43
50 ปีขึ้นไป	16	7.62
รวม	210	100.00

จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 41-45 ปี จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 35.71 รองลงมา อายุ 36-40 ปี จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 อายุ 46-50 ปี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 11.43 อายุ 31-35 ปี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 8.10 อายุ 50 ปีขึ้นไปจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 7.62 และอายุ 26-30 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3.81

ตารางที่ 4.3: จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระยะเวลาทำงานที่โรงแรม

ระยะเวลาทำงานที่โรงแรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1-3 ปี	19	9.05
4-6 ปี	14	6.67
7-9 ปี	56	26.67
10-12 ปี	32	15.24
13-15 ปี	55	26.19
มากกว่า 15 ปี	34	16.19
รวม	210	100.00

จากตารางที่ 4.3 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ทำงานที่โรงแรมเป็นระยะเวลา 7-9 ปี จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 26.67 รองลงมา ระยะเวลา 13-15 ปี จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 26.19 ระยะเวลา มากกว่า 15 ปีจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 16.19 ระยะเวลา 10-12 ปี จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 15.24 ระยะเวลา 1-3 ปี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 9.05 และ ระยะเวลา 4-6 ปี จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67

ตารางที่ 4.4: จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประสบการณ์ในตำแหน่งผู้บริหาร

ประสบการณ์ในตำแหน่งผู้บริหาร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1-3 ปี	28	13.33
4-6 ปี	66	31.43
7-9 ปี	17	8.10
10-12 ปี	58	27.62
13-15 ปี	21	10.00
มากกว่า 15 ปี	20	9.52
รวม	210	100.00

จากตารางที่ 4.4 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในตำแหน่งผู้บริหาร 4-6 ปี จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 31.43 รองลงมา ประสบการณ์ในตำแหน่งผู้บริหาร 10-12 ปี จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 27.62 ประสบการณ์ในตำแหน่งผู้บริหาร 1-3 ปี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 ประสบการณ์ในตำแหน่งผู้บริหาร 13-15 ปี จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 ประสบการณ์ในตำแหน่งผู้บริหาร มากกว่า 15 ปี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52 และ ประสบการณ์ในตำแหน่งผู้บริหาร 7-9 ปี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 8.10

ตารางที่ 4.5: จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือน

รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
10,001-30,000 บาท	32	15.24
30,001-60,000 บาท	57	27.14
60,001-90,000 บาท	55	26.19
90,001-120,000 บาท	38	18.10
120,001-150,000 บาท	13	6.19
มากกว่า 150,000 บาท	15	7.14
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.5 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือน 30,001-60,000 บาท จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 27.14 รองลงมา รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือน 60,001-90,000 บาท จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 26.19 รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือน 90,001-120,000 บาท จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 18.10 รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือน 10,001-30,000 บาท จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 15.24 รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 150,000 บาท จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 7.14 และ รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือน 120,001-150,000 บาท จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 6.19

4.2 ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

ผลการวิเคราะห์ความรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ประกอบด้วย ประเภทธุรกิจที่ ได้รับการยกเว้นภาษีนิติบุคคล ตามกฎเกณฑ์ของ EEC ระยะเวลา

ยกเว้นภาษี ระยะเวลาในการลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิ 50% คนต่างชาติหรือนิติบุคคลต่างชาติครอบครองที่ดินในเขต EEC ระยะเวลาในการประกอบกิจการที่วางแผนไว้ ระยะเวลาที่ต้องขายที่ดินหรืออาคารชุดที่ครอบครองไว้ออกไป ไม่ใช่คุณสมบัติของผู้เช่าที่ดินใน EEC ระยะเวลาเช่าที่ดินในเขต EEC ระยะเวลาเช่าเพิ่มเมื่อหมดสัญญาเช่าที่ดินเงินได้ของลูกจ้างเสียภาษี บุคคลธรรมดาสูงสุด รายรับรวมต่อเดือนของลูกจ้างที่จะได้รับสิทธิประโยชน์ในด้านภาษีระยะเวลาที่ต้องอาศัยอยู่ในประเทศไทยของลูกจ้างที่จะได้รับสิทธิประโยชน์ในด้านภาษี วิชาทำงานในไทยของผู้ที่เข้ามาประกอบกิจการในเขต EEC และสิทธินำคู่สมรสและบุคคลซึ่งอยู่ในอุปการะเข้ามาอาศัยในประเทศไทย ด้วยการแจกแจงความถี่ และคิดเป็นร้อยละ แสดงผลดังตารางที่ 4.6-4.19

ตารางที่ 4.6: จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประเภทธุรกิจที่ได้รับการยกเว้นภาษีนิติบุคคลตามกฎหมายของ EEC

ประเภทธุรกิจที่ได้รับการยกเว้นภาษีนิติบุคคลตามกฎหมายของ EEC	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ปรับปรุงโรงแรมให้เป็นโรงแรมประเภทการประชุม จัดสัมมนา และนิทรรศการ (Convention Seminar & Exhibition)	44	20.95
ปรับปรุงโรงแรมให้เป็นโรงแรมประเภทที่เน้นทางด้านอาหาร และ วัฒนธรรมไทย	21	10.00
ปรับปรุงโรงแรมให้เป็นโรงแรมประเภทที่รองรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางเป็นครอบครัวและด้วยตัวเองเป็นหลัก	16	7.62
ปรับปรุงโรงแรมให้เป็นโรงแรมประเภทที่สามารถให้บริการพักผ่อนของผู้ป่วย (Rehabilitation) หรือโรงแรมที่ให้บริการเกี่ยวกับการรักษาผู้ป่วยเบื้องต้น (Medical Treatment)	30	14.29
ฉันไม่มีความรู้เรื่องนี้	99	47.14
รวม	210	100.00

จากตารางที่ 4.6 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่มีความรู้เรื่องนี้ จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 47.14 รองลงมา ปรับปรุงโรงแรมให้เป็นโรงแรมประเภทการประชุม จัดสัมมนา และนิทรรศการ (Convention Seminar & Exhibition) จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 20.95 ปรับปรุงโรงแรมให้เป็นโรงแรมประเภทที่สามารถให้บริการพักผ่อนของผู้ป่วย (Rehabilitation) หรือ

โรงแรมที่ให้บริการเกี่ยวกับการรักษาผู้ป่วยเบื้องต้น (Medical Treatment) จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 ปรับปรุงโรงแรมให้เป็นโรงแรมประเภทที่เน้นทางด้านอาหารและ วัฒนธรรมไทย จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 และปรับปรุงโรงแรมให้เป็นโรงแรมประเภทที่รองรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางเป็นครอบครัวและด้วยตัวเองเป็นหลัก จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 7.62

ตารางที่ 4.7: จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระยะเวลายกเว้นภาษี

ระยะเวลายกเว้นภาษี	จำนวน (คน)	ร้อยละ
8 ปี	10	4.76
10 ปี	43	20.48
15 ปี	40	19.05
ฉันไม่มีความรู้เรื่องนี้	117	55.71
รวม	210	100.00

จากตารางที่ 4.7 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่มีความรู้เรื่องนี้ จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 55.71 รองลงมา ได้รับการยกเว้นภาษี 10 ปี จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 20.48 ได้รับการยกเว้นภาษี 15 ปี จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 19.05 และได้รับการยกเว้นภาษี 8 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76

ตารางที่ 4.8: จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระยะเวลาในการลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิ 50%

ระยะเวลาในการลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิ 50%	จำนวน (คน)	ร้อยละ
5 ปี	55	26.19
7 ปี	1	0.48
10 ปี	13	6.19
ฉันไม่มีความรู้เรื่องนี้	141	67.14
รวม	210	100.00

จากตารางที่ 4.8 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่มีความรู้เรื่องนี้ จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 67.14 รองลงมา ระยะเวลาในการลดหย่อนภาษี 5 ปี จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 26.19 ระยะเวลาในการลดหย่อนภาษี 10 ปี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 6.19 และระยะเวลาในการลดหย่อนภาษี 7 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.46

ตารางที่ 4.9: จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามคนต่างชาติหรือนิติบุคคล ต่างชาติครอบครองที่ดินในเขต EEC

คนต่างชาติหรือนิติบุคคลต่างชาติครอบครองที่ดินในเขต EEC	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต้องได้รับอนุญาตตามประมวลกฎหมายที่ดินก่อนประกอบกิจการ	91	43.33
ไม่ต้องได้รับอนุญาตตามประมวลกฎหมายที่ดินก็สามารถประกอบกิจการ	34	16.19
ฉันไม่มีความรู้เรื่องนี้	85	40.48
รวม	210	100.00

จากตารางที่ 4.9 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าคนต่างชาติหรือนิติบุคคลต่างชาติครอบครองที่ดินในเขต EEC ต้องได้รับอนุญาตตามประมวลกฎหมายที่ดินก่อนประกอบกิจการจำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 43.33 รองลงมา ไม่มีความรู้เรื่องนี้จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 40.48 และไม่ต้องได้รับอนุญาตตามประมวลกฎหมายที่ดินก็สามารถประกอบกิจการ จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 16.19

ตารางที่ 4.10: จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระยะเวลาในการประกอบกิจการที่วางแผนไว้

ระยะเวลาในการประกอบกิจการที่วางแผนไว้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1 ปี	15	7.14
2 ปี	10	4.76
3 ปี	15	7.14

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.10 (ต่อ): จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระยะเวลาในการประกอบกิจการที่วางแผนไว้

ระยะเวลาในการประกอบกิจการที่วางแผนไว้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
4 ปี	10	4.76
ฉันไม่มีความรู้เรื่องนี้	160	76.19
รวม	210	100.00

จากตารางที่ 4.10 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่มีความรู้เรื่องนี้ จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 76.19 รองลงมา ต้องประกอบกิจการที่วางแผนไว้ 1 ปี และ 3 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 7.14 เท่ากัน ต้องประกอบกิจการที่วางแผนไว้ จำนวน คน คิดเป็นร้อยละ ต้องประกอบกิจการที่วางแผนไว้ 2 ปี และ 4 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76 เท่ากัน

ตารางที่ 4.11: จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระยะเวลาที่ต้องขายที่ดินหรืออาคารชุดที่ครอบครองไว้ออกไป

ระยะเวลาที่ต้องขายที่ดินหรืออาคารชุดที่ครอบครองไว้ ออกไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
6 เดือน	0	0.00
1 ปี	39	18.57
1 ปี 6 เดือน	0	0.00
2 ปี	5	2.38
ฉันไม่มีความรู้เรื่องนี้	166	79.05
รวม	210	100.00

จากตารางที่ 4.11 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่มีความรู้เรื่องนี้จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 79.05 รองลงมา ต้องขายที่ดินหรืออาคารชุดที่ครอบครองไว้ออกไป 1 ปี จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 18.57 และต้องขายที่ดินหรืออาคารชุดที่ครอบครองไว้ออกไป 2 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.38

ตารางที่ 4.12: จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อใดไม่ใช่คุณสมบัติของผู้
เช่าที่ดินใน EEC

ไม่ใช่คุณสมบัติของผู้เช่าที่ดินใน EEC	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต้องเป็นนักลงทุนที่แผนการลงทุนชัดเจน	0	0.00
ต้องอยู่ในอุตสาหกรรมเป้าหมายที่รัฐบาลต้องการ	24	11.43
ต้องมีสิ่งที่เป็นประโยชน์กับประเทศไทยภายใต้เงื่อนไขที่ตกลงกันได้	55	26.19
ต้องมีทุนจดทะเบียนบริษัทอย่างน้อย 10 ล้านบาทขึ้นไป	9	4.29
ฉันไม่มีความรู้เรื่องนี้	122	58.10
รวม	210	100.00

จากตารางที่ 4.12 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่มีความรู้เรื่องนี้จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 58.10 รองลงมา ต้องมีสิ่งที่เป็นประโยชน์กับประเทศไทยภายใต้เงื่อนไขที่ตกลงกันได้ จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 26.19 อยู่ในอุตสาหกรรมเป้าหมายที่รัฐบาลต้องการ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 11.43 และต้องมีทุนจดทะเบียนบริษัทอย่างน้อย 10 ล้านบาทขึ้นไป จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 4.29

ตารางที่ 4.13: จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระยะเวลาเช่าที่ดินในเขต
EEC

ระยะเวลาเช่าที่ดินในเขต EEC	จำนวน (คน)	ร้อยละ
30 ปี	5	2.38
40 ปี	0	0.00
50 ปี	91	43.33
60 ปี	0	0.00
ฉันไม่มีความรู้เรื่องนี้	114	54.29
รวม	210	100.00

จากตารางที่ 4.13 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่มีความรู้เรื่องนี้จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 54.29 รองลงมา ระยะเวลาเช่าที่ดินในเขต EEC 50 ปี จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 43.33 และระยะเวลาเช่าที่ดินในเขต EEC 30 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.38

ตารางที่ 4.14: จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระยะเวลาเช่าเพิ่มเมื่อหมดสัญญาเช่าที่ดิน

ระยะเวลาเช่าเพิ่มเมื่อหมดสัญญาเช่าที่ดิน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
29 ปี	0.00	0.00
39 ปี	0.00	0.00
49 ปี	99	47.11
59 ปี	0.00	0.00
ฉันไม่มีความรู้เรื่องนี้	111	52.86
รวม	210	100.00

จากตารางที่ 4.14 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่มีความรู้เรื่องนี้จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 52.86 และระยะเวลาเช่าเพิ่มเมื่อหมดสัญญาเช่าที่ดิน จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 47.11

ตารางที่ 4.15: จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเงินได้ของลูกจ้างเสียภาษีบุคคลธรรมดาสูงสุด

เงินได้ของลูกจ้างเสียภาษีบุคคลธรรมดาสูงสุด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ร้อยละ 15	61	29.05
ร้อยละ 17	14	6.67
ร้อยละ 19	3	1.43
ร้อยละ 25	5	2.38
ฉันไม่มีความรู้เรื่องนี้	127	60.48
รวม	210	100.00

จากตารางที่ 4.15 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่มีความรู้เรื่องนี้ จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 60.48 รองลงมา เสียภาษีบุคคลธรรมดาสูงสุด ร้อยละ 15 จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 29.05 เสียภาษีบุคคลธรรมดาสูงสุด ร้อยละ 17 จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67 เสียภาษีบุคคลธรรมดาสูงสุด ร้อยละ 25 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.38 และเสียภาษีบุคคลธรรมดาสูงสุด ร้อยละ 19 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.43

ตารางที่ 4.16: จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายรับรวมต่อเดือนของ ลูกจ้างที่จะได้รับสิทธิประโยชน์ในด้านภาษี

รายรับรวมต่อเดือนของลูกจ้างที่จะได้รับสิทธิประโยชน์ใน ด้านภาษี	จำนวน (คน)	ร้อยละ
150,000 บาท	11	5.24
200,000 บาท	59	28.10
250,000 บาท	19	9.05
300,000 บาท	4	1.90
ฉันไม่มีความรู้เรื่องนี้	117	55.71
รวม	210	100.00

จากตารางที่ 4.16 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่มีความรู้เรื่องนี้ จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 55.71 รองลงมา รายรับรวมต่อเดือน 200,000 บาท จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 28.10 รายรับรวมต่อเดือน 250,000 บาท จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 9.05 รายรับรวมต่อเดือน 150,000 บาทจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 5.24 และรายรับรวมต่อเดือน 300,000 บาท จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.90

ตารางที่ 4.17: จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระยะเวลาที่ต้องอาศัยอยู่ในประเทศไทยของลูกจ้างที่จะได้รับสิทธิประโยชน์ในด้านภาษี

ระยะเวลาที่ต้องอาศัยอยู่ในประเทศไทยของลูกจ้างที่จะได้รับสิทธิประโยชน์ในด้านภาษี	จำนวน (คน)	ร้อยละ
3 เดือน	0	0.00
6 เดือน	98	46.67
9 เดือน	5	2.38
1 ปี	10	4.76
ฉันไม่มีความรู้เรื่องนี้	97	46.19
รวม	210	100.00

จากตารางที่ 4.17 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่มีความรู้เรื่องนี้ จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 46.19 รองลงมา ระยะเวลาที่ต้องอาศัยอยู่ในประเทศไทย 6 เดือน จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 46.67 ระยะเวลาที่ต้องอาศัยอยู่ในประเทศไทย 1 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76 และระยะเวลาที่ต้องอาศัยอยู่ในประเทศไทย 9 เดือน จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.38

ตารางที่ 4.18: จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวิชาทำงานในไทยของผู้ที่เข้ามาประกอบกิจการในเขต EEC

วิชาทำงานของผู้ที่เข้ามาประกอบกิจการในเขต EEC	จำนวน (คน)	ร้อยละ
3 ปี	4	1.90
5 ปี	101	48.10
7 ปี	15	7.14
10 ปี	0	0.00
ฉันไม่มีความรู้เรื่องนี้	90	42.86
รวม	210	100.00

จากตารางที่ 4.18 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ได้รับวิชาทำงานในไทย 5 ปี จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 48.10 รองลงมา ไม่มีความรู้เรื่องนี้ จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ

42.86 ได้รับวีซ่าทำงานในไทย 7 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 7.14 และได้รับวีซ่าทำงานในไทย 3 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.90

ตารางที่ 4.19: จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสิทธินำคู่สมรสและบุคคลซึ่งอยู่ในอุปการะเข้ามาอาศัยในประเทศไทย

สิทธินำคู่สมรสและบุคคลซึ่งอยู่ในอุปการะเข้ามาอาศัยในประเทศไทย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สามารถนำเข้ามาอาศัยได้	136	64.76
ไม่สามารถนำเข้ามาอาศัยได้	5	2.38
ฉันไม่มีความรู้เรื่องนี้	69	32.86
รวม	210	100.00

จากตารางที่ 4.19 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สามารถนำเข้ามาอาศัยได้ จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 64.76 รองลงมา ไม่มีความรู้เรื่องนี้ จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 32.86 และไม่สามารถนำเข้ามาอาศัยได้ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.38

ตารางที่ 4.20: จำนวนค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามความรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

ความรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก EEC	มีความรู้		ไม่มีความรู้		$\bar{X}$	S.D.
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ		
1. ผู้ประกอบการธุรกิจการโรงแรมที่อยู่ในเขต EEC ต้องปรับปรุงโรงแรมอย่างไรเพื่อให้เข้าข่ายประเภทธุรกิจที่ได้รับการยกเว้นภาษีนิติบุคคลตามกฎหมายของ EEC	30	29.14	180	71.85	0.26	0.44

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.20 (ต่อ): จำนวนค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของผู้ตอบแบบสอบถาม
จำแนกตามความรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาค
ตะวันออก (EEC)

ความรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของเขต ส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก EEC	มีความรู้		ไม่มีความรู้		$\bar{X}$	S.D.
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ		
2. ธุรกิจการโรงแรมที่เข้าข่ายประเภท ธุรกิจที่ได้รับการยกเว้นภาษีจะได้รับ การยกเว้นภาษีทั้งหมดกี่ปี	40	05.19	170	95.80	0.16	0.37
3. หลังจากวันสิ้นสุดระยะเวลาการ ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ทาง ผู้ประกอบการธุรกิจการโรงแรมจะ ได้รับสิทธิประโยชน์ในการลดหย่อน ภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิ 50% ต่อเนื่องอีกกี่ปี	55	19.26	155	81.73	0.07	0.26
4. การที่คนต่างชาติหรือนิติบุคคล ต่างชาติครอบครองที่ดินในเขต EEC เพื่อประกอบกิจการที่เข้าข่าย พรบ. EEC ต้องได้รับอนุญาตตามประมวล กฎหมายที่ดินหรือไม่	34	19.16	176	81.83	0.19	0.39
5. เมื่อคนต่างชาติหรือนิติบุคคล ต่างชาติครอบครองที่ดินในเขต EEC ต้องประกอบกิจการที่วางแผนไว้ ภายในกี่ปี	15	14.7	195	86.92	0.26	0.44

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.20 (ต่อ): จำนวนคำร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของผู้ตอบแบบสอบถาม
จำแนกตามความรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาค
ตะวันออก (EEC)

ความรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของเขต ส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก EEC	มีความรู้		ไม่มีความรู้		$\bar{X}$	S.D.
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ		
6. เมื่อคนต่างชาติหรือนิติบุคคล ต่างชาติไม่ประกอบกิจการตาม ระยะเวลาที่กำหนดไว้ต้องขายที่ดิน หรืออาคารชุดที่ครอบครองไว้ออกไป ภายในระยะเวลาเท่าใด	39	57.18	171	43.81	0.43	0.50
7. คุณสมบัติของผู้เช่าที่ดินใน EEC ข้อ ใดไม่ถูกต้อง	55	19.26	155	81.73	0.47	0.50
8. นักลงทุนสามารถเช่าที่ดินในเขต EEC ได้สูงสุดทั้งหมดกี่ปี	91	33.43	119	67.56	0.26	0.44
9. เมื่อหมดสัญญาเช่าที่ดินแล้วทางนัก ลงทุนสามารถเช่าเพิ่มต่อได้อีกสูงสุดกี่ ปี	99	14.47	111	86.52	0.16	0.37
10. เงินได้ลูกจ้างในระดับผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญ หรือนักวิจัยจะถูกนำมา คำนวณเพื่อเสียภาษีบุคคลธรรมดา สูงสุดในอัตราไม่เกินร้อยละเท่าใด	14	67.6	196	33.93	0.07	0.25
11. ลูกจ้างดังกล่าวที่จะได้รับสิทธิ ประโยชน์ด้านภาษีบุคคลธรรมดาใน เขตEEC ต้องมีรายรับรวมต่อเดือน เท่าใดขึ้นไป	59	10.28	151	90.71	0.28	0.45

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.20 (ต่อ): จำนวนคำร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของผู้ตอบแบบสอบถาม
จำแนกตามความรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาค
ตะวันออก (EEC)

ความรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของเขต ส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก EEC	มีความรู้		ไม่มีความรู้		$\bar{X}$	S.D.
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ		
12. ลูกจ้างที่จะได้รับสิทธิประโยชน์ ด้านภาษีบุคคลธรรมดาในเขต EEC ต้องอาศัยอยู่ในประเทศไทยเป็น ระยะเวลาเท่าใด	98	67.46	112	33.53	0.47	0.50
13. ผู้ที่เข้ามาประกอบกิจการในเขต EEC และบุคคลที่มีความรู้ความ เชี่ยวชาญตามที่ คณะกรรมการนโยบาย EEC กำหนดจะ ได้รับวีซ่าทำงานในไทยสูงสุดกี่ปี	101	10.48	109	90.51	0.48	0.50
14. ผู้ที่เข้ามาประกอบกิจการในเขต EEC และบุคคลที่มีความรู้ความ เชี่ยวชาญตามที่คณะกรรมการ EEC กำหนด มีสิทธินำคู่สมรสและบุคคลซึ่ง อยู่ในอุปการะเข้ามาอาศัยในประเทศไทย ได้หรือไม่	136	76.64	74	24.35	0.65	0.48
รวม					0.29	0.28

จากตารางที่ 4.20 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบถูกในเรื่องผู้ที่เข้ามา
ประกอบกิจการในเขต EEC และบุคคลที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญตามที่คณะกรรมการ EEC กำหนด มี
สิทธินำคู่สมรสและบุคคลซึ่งอยู่ในอุปการะเข้ามาอาศัยในประเทศไทยได้หรือไม่จำนวน 136 คน คิด
เป็นร้อยละ 64.76 รองลงมาผู้ที่เข้ามาประกอบกิจการในเขต EEC และบุคคลที่มีความรู้ความ
เชี่ยวชาญตามที่คณะกรรมการนโยบาย EEC กำหนด จะได้รับวีซ่าทำงานในไทยสูงสุดกี่ปี จำนวน 101
คน คิดเป็นร้อยละ 48.10 เมื่อหมดสัญญาเช่าที่ดินแล้วทางนักลงทุนสามารถเช่าเพิ่มต่อได้อีกสูงสุดกี่ปี

จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 47.14 ลูกจ้างที่จะได้รับสิทธิประโยชน์ในด้านภาษีนิติบุคคลธรรมดา ในเขต EEC ต้องอาศัยอยู่ในประเทศไทยเป็นระยะเวลาเท่าใดจำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 46.67 นักลงทุนสามารถเช่าที่ดินในเขต EEC ได้สูงสุดทั้งหมดกี่ปีจำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 43.33 ลูกจ้างดังกล่าวที่จะได้รับสิทธิประโยชน์ในด้านภาษีบุคคลธรรมดาในเขต EEC ต้องมีรายรับรวมต่อเดือนเท่าใดขึ้นไป (ได้แก่ เงินเดือน เบี้ยเลี้ยง โบนัส เงินค่าเช่าบ้าน) จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 28.10 คุณสมบัติของผู้เช่าที่ดินใน EEC ข้อใดไม่ถูกต้องจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 26.19 หลังจากวันสิ้นสุดระยะเวลาการได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ทางผู้ประกอบการธุรกิจการโรงแรม จะได้รับสิทธิประโยชน์ในการลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิ 50% ต่อเนื่องอีกกี่ปี จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 26.19 ธุรกิจการโรงแรมที่เข้าข่ายประเภทธุรกิจที่ได้รับการยกเว้นภาษี จะได้รับการยกเว้นภาษีทั้งหมดกี่ปีจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 19.05 เมื่อคนต่างชาติหรือนิติบุคคลต่างชาติไม่ประกอบกิจการตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ ต้องขายที่ดินหรืออาคารชุดที่ครอบครองไว้ออกไปภายในระยะเวลาเท่าใดจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 18.57 การที่คนต่างชาติหรือนิติบุคคลต่างชาติครอบครองที่ดินในเขต EEC เพื่อประกอบกิจการที่เข้าข่าย พรบ. EEC ต้องได้รับอนุญาตตามประมวลกฎหมายที่ดินหรือไม่จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 16.19 ผู้ประกอบการธุรกิจการโรงแรมที่อยู่ในเขต EEC ต้องปรับปรุงโรงแรมอย่างไรเพื่อให้เข้าข่ายประเภทธุรกิจที่ได้รับการยกเว้นภาษีนิติบุคคลตามกฎหมายของ EEC จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 เมื่อคนต่างชาติหรือนิติบุคคลต่างชาติครอบครองที่ดินในเขต EEC ต้องประกอบกิจการที่วางแผนไว้ภายในกี่ปีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 7.14 และเงินได้ของลูกจ้างในระดับผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญ หรือนักวิจัย จะถูกนำมาคำนวณเพื่อเสียภาษีบุคคลธรรมดาสูงสุดในอัตราไม่เกินร้อยละเท่าใดจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67

ตารางที่ 4.21: จำนวนค่าร้อยละค่ามัธยฐาน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความรู้

ระดับความรู้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ความรู้น้อย	119	56.70
ความรู้มาก	91	43.30
รวม	210	100.00

หมายเหตุ : Median = 0.18, Mean = 0.29, S.D. = 0.28

จากตารางที่ 4.21 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้อยู่ในระดับน้อย จำนวน 119คน คิดเป็นร้อยละ 56.70 รองลงมา มีความรู้อยู่ในระดับมาก จำนวน 91คน คิดเป็นร้อยละ 43.30โดยมีค่ามัธยฐาน เท่ากับ 0.18 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.29 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน0.28 ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการหาค่า median เพื่อเป็นค่าตัวกลาง แล้วจึงนำมาแบ่งกลุ่มตัวอย่างของผู้บริหารธุรกิจการโรงแรมในจังหวัดชลบุรี โดยใช้วิธี median split เพื่อแยกกลุ่มตัวอย่างผู้ที่มีความรู้มากและความรู้น้อยออกจากกัน

ตารางที่ 4.22: จำนวนค่าร้อยละค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ที่เกี่ยวข้องกับ 5 ด้าน

ความรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC)	มีความรู้		ไม่มีความรู้		$\bar{X}$	S.D.
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ		
1.ธุรกิจการโรงแรมที่เข้าข่ายประเภทธุรกิจที่ได้รับการยกเว้นภาษีจะได้รับการยกเว้นภาษีทั้งหมดในปี	40	05.19	170	95.80	0.16	0.37
2.การที่คนต่างชาติหรือนิติบุคคลต่างชาติครอบครองที่ดินในเขต EEC เพื่อประกอบกิจการที่เข้าข่าย พรบ. EEC ต้องได้รับอนุญาตตามประมวลกฎหมายที่ดินหรือไม่	34	19.16	176	81.83	0.19	0.39
3.เมื่อคนต่างชาติหรือนิติบุคคลต่างชาติครอบครองที่ดินในเขต EEC ต้องประกอบกิจการที่วางแผนไว้ภายในกี่ปี	15	14.7	195	86.92	0.26	0.44

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.22 (ต่อ): จำนวนคำร้องละค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ที่เกี่ยวข้องกับ 5 ด้าน

ความรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC)	มีความรู้		ไม่มีความรู้		$\bar{X}$	S.D.
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ		
4.เมื่อคนต่างชาติหรือนิติบุคคลต่างชาติไม่ประกอบกิจการตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ ต้องขายที่ดินหรืออาคารชุดที่ครอบครองไว้ออกไปภายในระยะเวลาเท่าใด	39	57.18	171	43.81	0.43	0.50
5.นักลงทุนสามารถเช่าที่ดินในเขต EEC ได้สูงสุดทั้งหมดกี่ปี	91	33.43	119	67.56	0.26	0.44
6.เมื่อหมดสัญญาเช่าที่ดินแล้วทางนักลงทุนสามารถเช่าเพิ่มต่อได้อีกสูงสุดกี่ปี	99	14.47	111	86.52	0.16	0.37
7.เงินได้ของลูกจ้างในระดับผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญ หรือนักวิจัย จะถูกนำมาคำนวณเพื่อเสียภาษีบุคคลธรรมดาสูงสุดในอัตราไม่เกินร้อยละเท่าใด	14	67.6	196	33.93	0.07	0.25
8.ผู้ที่เข้ามาประกอบกิจการในเขต EEC และบุคคลที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญตามที่คณะกรรมการนโยบาย EEC กำหนด จะได้รับวีซ่าทำงานในไทยสูงสุดกี่ปี	101	10.48	109	90.51	0.48	0.50
รวม					0.25	0.19

จากตารางที่ 4.22 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบถูกในเรื่องผู้ที่เข้ามาประกอบกิจการในเขต EEC และบุคคลที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญตามที่คณะกรรมการนโยบาย EEC กำหนด จะได้รับวีซ่าทำงานในไทยสูงสุดกี่ปีจำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 48.10 รองลงมาเมื่อหมดสัญญาเช่าที่ดินแล้วทางนักลงทุนสามารถเช่าเพิ่มต่อได้อีกสูงสุดกี่ปี จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 47.14 นักลงทุนสามารถเช่าที่ดินในเขต EEC ได้สูงสุดทั้งหมดกี่ปีจำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 43.33 ธุรกิจโรงแรมที่เข้าข่ายประเภทธุรกิจที่ได้รับการยกเว้นภาษีจะได้รับการยกเว้นภาษีทั้งหมดกี่ปีจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 19.05 เมื่อคนต่างชาติหรือนิติบุคคลต่างชาติไม่ประกอบกิจการตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ ต้องขายที่ดินหรืออาคารชุดที่ครอบครองไว้ออกไปภายในระยะเวลาเท่าใด จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 18.57 การที่คนต่างชาติหรือนิติบุคคลต่างชาติครอบครองที่ดินในเขต EEC เพื่อประกอบกิจการที่เข้าข่าย พรบ. EEC ต้องได้รับอนุญาตตามประมวลกฎหมายที่ดินหรือไม่ จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 16.19 เมื่อคนต่างชาติหรือนิติบุคคลต่างชาติครอบครองที่ดินในเขต EEC ต้องประกอบกิจการที่วางแผนไว้ภายในกี่ปีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 7.14 และเงินได้ของลูกจ้างในระดับผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญ หรือนักวิจัย จะถูกนำมาคำนวณเพื่อเสียภาษีบุคคลธรรมดาสูงสุด ในอัตราไม่เกินร้อยละเท่าใดจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67

ตารางที่ 4.23: จำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) จำแนกตามรายด้าน

ความรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC)	มีความรู้		ไม่มีความรู้		$\bar{X}$	S.D.
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ		
1. ยกเว้นภาษีนิติบุคคล 15 ปี	40	05.19	170	95.80	19.0	39.0
2. อนุญาตให้ชาวต่างชาติถือกรรมสิทธิ์ที่ดิน	56	67.26	154	33.73	70.0	25.0
3. เช่าที่ดินราชพัสดุได้ 50 ปีและต่ออายุได้ 49 ปี	99	17.47	111	86.52	48.0	50.0
4. เสียภาษีบุคคลธรรมดาไม่เกินร้อยละ 17	14	6.67	196	33.93	27.0	44.0
5. ชาวต่างชาติได้รับวีซ่าทำงาน 5 ปี	101	48.10	109	90.51	47.0	50.0
รวม					0.30	0.30

จากตารางที่ 4.23 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบถูกในเรื่อง ชาวต่างชาติ ได้รับวีซ่าทำงาน 5 ปีจำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 48.10 รองลงมาเข้าที่ดินราชพัสดุได้ 50 ปี และต่ออายุได้ 49 ปี จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 47.17 อนุญาตให้ชาวต่างชาติถือกรรมสิทธิ์ที่ดิน จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 26.67 ยกเว้นภาษีนิติบุคคล 15ปี จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 19.05 และเสียภาษีบุคคลธรรมดาไม่เกินร้อยละ 17จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67

ตารางที่ 4.24: จำนวนค่าร้อยละ ค่ามัธยฐาน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความรู้ จำแนกตามรายด้าน 5 ด้าน

ระดับความรู้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ความรู้น้อย	84	40
ความรู้มาก	126	60
รวม	210	100

หมายเหตุ : Median = 0.20, Mean = 0.30, S.D. = 0.30

จากตารางที่ 4.24 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ 5 ด้าน อยู่ในระดับ มากจำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 รองลงมา มีความรู้อยู่ในระดับน้อย จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00โดยมีค่ามัธยฐาน เท่ากับ 0.20ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.30และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.30

4.3 ส่วนที่3ผลการวิเคราะห์ทัศนคติต่อสิทธิประโยชน์ของเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาค ตะวันออก (EEC)

ผลการวิเคราะห์ทัศนคติต่อสิทธิประโยชน์ของเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ได้แก่ ด้านความชื่นชอบ และด้านความคิดเห็น ด้วยค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แสดงผลดังตารางที่ 4.25

ตารางที่ 4.25: ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติต่อสิทธิประโยชน์ของเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

ทัศนคติ	ด้านความชื่นชอบ			ด้านความคิดเห็น			ทัศนคติ		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความชอบ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับทัศนคติ
1.ลดหย่อนภาษีนิติบุคคลสูงสุด 15 ปี	3.31	0.72	ปานกลาง	3.27	0.78	ปานกลาง	3.29	0.73	ปานกลาง
2.อนุญาตให้ชาวต่างชาติถือครองกรรมสิทธิ์ที่ดิน	2.02	0.81	น้อย	2.12	0.84	น้อย	2.07	0.79	น้อย
3.เช่าที่ดินราชพัสดุได้ 50 ปีและต่ออายุได้อีก 49 ปี	2.20	0.78	น้อย	2.20	0.78	น้อย	2.20	0.78	น้อย
4.เสียภาษีบุคคลธรรมดาไม่เกินร้อยละ 15	4.11	1.01	มาก	4.17	0.90	มาก	4.14	0.90	มาก
5.ชาวต่างชาติได้รับวีซ่าทำงาน 5 ปี	3.18	0.71	ปานกลาง	3.18	0.71	ปานกลาง	3.18	0.71	ปานกลาง
รวม	2.96	0.52	ปานกลาง	2.99	0.52	ปานกลาง	2.98	0.52	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.25 พบว่า ทัศนคติต่อสิทธิประโยชน์ของเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.98$) เมื่อพิจารณารายข้อลำดับแรกคือ เสียภาษีบุคคลธรรมดาไม่เกิน ร้อยละ 17 ($\bar{X} = 4.14$) รองลงมาคือ ลดหย่อนภาษีนิติบุคคลสูงสุด 15 ปี ($\bar{X} = 3.29$) ชาวต่างชาติได้รับวีซ่าทำงาน 5 ปี ($\bar{X} = 3.18$) เช่าที่ดินราชพัสดุได้ 50 ปีและต่ออายุได้อีก 49 ปี ($\bar{X} = 2.20$) และอนุญาตให้ชาวต่างชาติถือครองกรรมสิทธิ์ที่ดิน ($\bar{X} = 2.07$) ตามลำดับ ซึ่ง

ทัศนคติสามารถแบ่งออกเป็น 2 ด้าน ดังนี้

ด้านความชื่นชอบโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.96$) เมื่อพิจารณารายข้อลำดับแรก คือ เสียภาษีบุคคลธรรมดาไม่เกิน ร้อยละ 15 ($\bar{X} = 4.11$) รองลงมาคือ ลดหย่อนภาษีนิติบุคคลสูงสุด 15 ปี ($\bar{X} = 3.31$) ชาวต่างชาติได้รับวีซ่าทำงาน 5 ปี ($\bar{X} = 3.18$) เช่าที่ดินราชพัสดุได้ 50 ปีและต่ออายุ ได้อีก 49 ปี ($\bar{X} = 2.20$) และอนุญาตให้ชาวต่างชาติถือครอง กรรมสิทธิ์ที่ดิน ($\bar{X} = 2.02$) ตามลำดับ

ด้านความคิดเห็น โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.99$) เมื่อพิจารณารายข้อลำดับแรก คือ เสียภาษีบุคคลธรรมดาไม่เกิน ร้อยละ 15 ($\bar{X} = 4.17$) รองลงมาคือ ลดหย่อนภาษีนิติบุคคลสูงสุด 15 ปี ($\bar{X} = 3.27$) ชาวต่างชาติได้รับวีซ่าทำงาน 5 ปี ($\bar{X} = 3.18$) เช่าที่ดินราชพัสดุได้ 50 ปีและต่ออายุ ได้อีก 49 ปี ($\bar{X} = 2.20$) และอนุญาตให้ชาวต่างชาติถือครอง กรรมสิทธิ์ที่ดิน ($\bar{X} = 2.12$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.26: จำนวนค่าร้อยละ ค่ามัธยฐาน ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับทัศนคติ

ระดับทัศนคติ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ทัศนคติไม่ดี	99	47.10
ทัศนคติดี	111	52.90
รวม	210	100.00

หมายเหตุ : Median = 2.95, Mean = 2.98, S.D. = 0.52

จากตารางที่ 4.26 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดี จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 52.90 รองลงมา มีทัศนคติไม่ดีจำนวน 99 คนคิดเป็นร้อยละ 47.10 โดยมีค่ามัธยฐาน เท่ากับ 2.95 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.98 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.52

4.4 ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์การนำสิทธิประโยชน์ของเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ไปปฏิบัติในธุรกิจการโรงแรม

ผลการวิเคราะห์การนำสิทธิประโยชน์ของเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ไปปฏิบัติในธุรกิจการโรงแรมประกอบด้วย การประชาสัมพันธ์ การจ้างผู้เชี่ยวชาญ มีการปรับปรุง โรงแรมให้เข้าเงื่อนไข EEC และการนำชาวต่างชาติมาทำงาน ด้วยการแจกแจงความถี่ และคิดเป็น ร้อยละ แสดงผลดังตารางที่ 4.27-4.33

ตารางที่ 4.27: จำนวนค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของผู้ตอบแบบสอบถาม
จำแนกตามการประชาสัมพันธ์

การประชาสัมพันธ์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประชาสัมพันธ์ให้รับทราบ	84	40.00
ไม่ได้ประชาสัมพันธ์	126	60.00
รวม	210	100.00

หมายเหตุ : Mean = 0.40, S.D. = 0.49

จากตารางที่ 4.27 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่ได้ประชาสัมพันธ์ จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 รองลงมา ประชาสัมพันธ์ให้รับทราบ จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.40 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.49

ตารางที่ 4.28: จำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของผู้ตอบแบบสอบถาม
จำแนกตามการจ้างผู้เชี่ยวชาญ

การจ้างผู้เชี่ยวชาญ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มีการจ้าง	128	60.95
ไม่มีการจ้าง	82	39.05
รวม	210	100.00

หมายเหตุ : Mean = 0.61, S.D. = 0.49

จากตารางที่ 4.28 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการจ้างจำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 60.95 รองลงมา ไม่มีการจ้างจำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 39.05 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.61 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.49

ตารางที่ 4.29: จำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของผู้ตอบแบบสอบถาม
จำแนกตามมีการปรับปรุงโรงแรมให้เข้าเงื่อนไข EEC

มีการปรับปรุงโรงแรมให้เข้าเงื่อนไข EEC	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มีการปรับปรุง	28	13.33
ไม่มีการปรับปรุง	182	86.67
รวม	210	100.00

หมายเหตุ : Mean = 0.13, S.D. = 0.31

จากตารางที่ 4.29 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่มีการปรับปรุงจำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 86.67 รองลงมา มีการปรับปรุงจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.13 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.31

ตารางที่ 4.30: จำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของผู้ตอบแบบสอบถาม
จำแนกตามการนำชาวต่างชาติมาทำงาน

การนำชาวต่างชาติมาทำงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มีการรับชาวต่างชาติที่ผ่านเงื่อนไขเข้ามาทำงาน	124	59.05
ไม่มีการรับชาติที่ผ่านเงื่อนไขเข้ามาทำงาน	86	40.95
รวม	210	100.00

หมายเหตุ : Mean = 0.59, S.D. = 0.49

จากตารางที่ 4.30 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการรับชาวต่างชาติที่ผ่านเงื่อนไขเข้ามาทำงานจำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 59.05 รองลงมาไม่มีการรับชาติที่ผ่านเงื่อนไขเข้ามาทำงานจำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 40.95 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.59 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.49

ตารางที่ 4.31: จำนวนค่าร้อยละ ค่ามัธยฐาน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการปฏิบัติ

การปฏิบัติ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ปฏิบัติน้อย	78	37.14
ปฏิบัติมาก	132	62.86
รวม	210	100.00

หมายเหตุ : Median = 0.50, Mean = 0.43, S.D. = 0.35

จากตารางที่ 4.31 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ปฏิบัติมากจำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 62.86 รองลงมา ปฏิบัติน้อยจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 37.14 โดยมีค่ามัธยฐานเท่ากับ 0.50 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.43 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.35

4.5 ส่วนที่ 5 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 ความรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกและเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษที่เกี่ยวกับธุรกิจการโรงแรม 5 ด้าน มีผลต่อการนำไปปฏิบัติของผู้บริหารในธุรกิจการโรงแรมในจังหวัดชลบุรี

ตารางที่ 4.32: ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกและเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ กับการนำไปปฏิบัติของผู้บริหารในธุรกิจการโรงแรมในจังหวัดชลบุรี

การปฏิบัติ	ระดับความรู้		รวม	χ^2	df	Prob.
	ความรู้น้อย	ความรู้มาก				
ปฏิบัติน้อย	53 (67.95)	25 (32.05)	78 (100.00)	40.388	1	0.000*
ปฏิบัติมาก	31 (23.48)	101 (76.52)	132 (100.00)			
รวม	84 (40.00)	126 (60.00)	210 (100.00)			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.32 พบว่า ความรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก และเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ มีผลต่อการนำไปปฏิบัติของผู้บริหารในธุรกิจการโรงแรมในจังหวัดชลบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 2 ทศนคติเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกและเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ มีผลต่อการนำไปปฏิบัติของผู้บริหารในธุรกิจการโรงแรมในจังหวัดชลบุรี

ตารางที่ 4.33: ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทศนคติเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกและเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษกับการนำไปปฏิบัติของผู้บริหารในธุรกิจการโรงแรมในจังหวัดชลบุรี

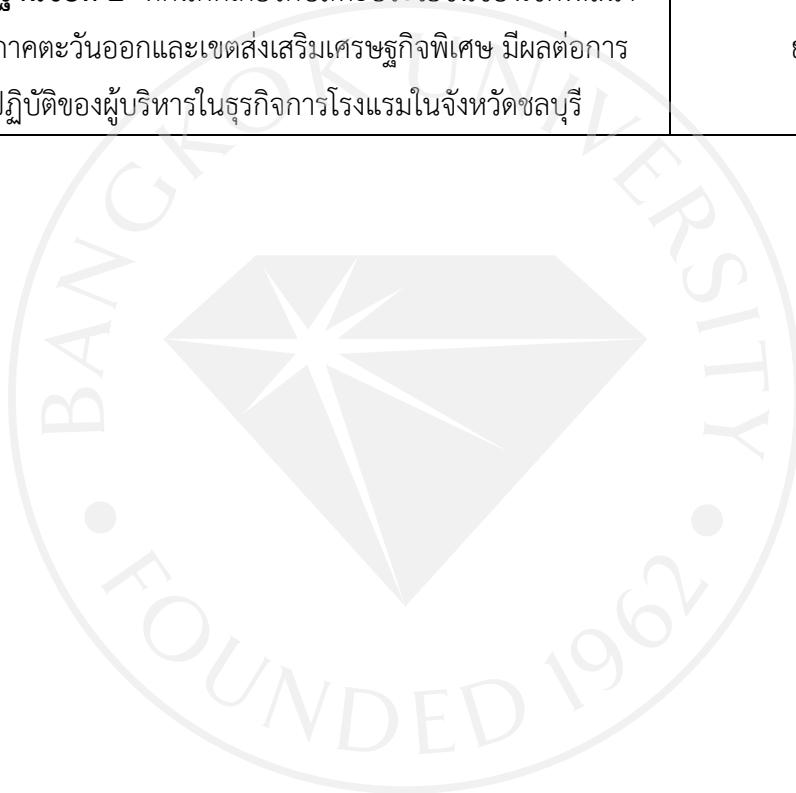
การปฏิบัติ	ทศนคติ		รวม	χ^2	df	Prob.
	ทศนคติไม่ดี	ทศนคติดี				
ปฏิบัติน้อย	56 (71.79)	22 (28.21)	78 (100.00)	30.264	1	0.000*
ปฏิบัติมาก	43 (32.58)	89 (67.42)	132 (100.00)			
รวม	99 (47.14)	111 (52.86)	210 (100.00)			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.33 พบว่า ทศนคติเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกและเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ มีผลต่อการนำไปปฏิบัติของผู้บริหารในธุรกิจการโรงแรมในจังหวัดชลบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.34: สรุปผลทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
สมมติฐานข้อที่ 1 ความรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกและเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจการโรงแรม 5 ด้าน มีผลต่อการนำไปปฏิบัติของผู้บริหารในธุรกิจการโรงแรมในจังหวัดชลบุรี	ยอมรับ
สมมติฐานข้อที่ 2 ทศนคติเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกและเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ มีผลต่อการนำไปปฏิบัติของผู้บริหารในธุรกิจการโรงแรมในจังหวัดชลบุรี	ยอมรับ

บทที่ 5

สรุปและอภิปรายผล

บทนี้เป็นการสรุปผลการศึกษา ผลการทดสอบสมมติฐาน การอภิปรายผลของการศึกษา เปรียบเทียบกับแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของผู้วิจัยได้ทำการสืบค้นและนำเสนอไว้ใน บทที่ 2 การนำผลการศึกษาไปใช้ในทางปฏิบัติและข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

5.1 สรุปผลการศึกษา

ผลการศึกษาด้านคุณสมบัติของผู้ตอบแบบสอบถาม และผลสรุปตามวัตถุประสงค์มีดังนี้

5.1.1 ผลสรุปข้อมูลด้านคุณสมบัติของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลสรุปได้ว่า จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามมีทั้งหมด 210 คน โดยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 41 – 45 ปี ส่วนใหญ่ทำงานที่โรงแรมเป็นระยะเวลา 7-9 ปี มีประสบการณ์ในตำแหน่งผู้บริหาร 4-6 ปี และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001 - 60,000 บาท

5.1.2 ผลสรุปตามวัตถุประสงค์ ได้ผลสรุปดังนี้

5.1.2.1 เพื่อศึกษาระดับความรู้ ทักษะคิด และการนำไปปฏิบัติหรือการดำเนินการ ของผู้บริหารในธุรกิจการโรงแรมต่อสิทธิประโยชน์ของเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

5.1.2.1.1 ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ต่อสิทธิประโยชน์ของเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) โดยรวม ในระดับรู้อยู่ในจำนวน 119 คน และมีความรู้ในระดับ รู้มากจำนวน 91 คน แต่เมื่อพิจารณาถึงความรู้ต่อสิทธิประโยชน์ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจการโรงแรม 5 ด้านแล้วนั้น ปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ในระดับมากจำนวน 126 คน และมีความรู้ในระดับน้อยอยู่ที่ 84 คน โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบถูกในเรื่องชาวต่างชาติได้รับวีซ่าทำงาน 5 ปี รองลงมาคือเช่าที่ดินราชพัสดุได้ 50 ปี และต่ออายุได้ 49 ปี ลำดับต่อไปคืออนุญาตให้ชาวต่างชาติถือกรรมสิทธิ์ที่ดิน และยกเว้นภาษีนิติบุคคล 15 ปี สุดท้ายคือเสียภาษีบุคคลธรรมดาไม่เกินร้อยละ 17 ทำให้สรุปได้ว่าผู้บริหารในธุรกิจการโรงแรมในจังหวัดชลบุรีมีความรู้มากต่อสิทธิประโยชน์ของเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

5.1.2.1.2 ผู้ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติด้านความชื่นชอบและความคิดเห็นต่อสิทธิประโยชน์ของเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) โดยรวมในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อลำดับแรกคือเสียภาษีบุคคลธรรมดาไม่เกินร้อยละ 17 รองลงมาคือลดหย่อนภาษีนิติบุคคลสูงสุด 15 ปี ทำให้สรุปได้ว่าผู้บริหารในธุรกิจการโรงแรมมีทัศนคติต่อสิทธิประโยชน์ของเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ในระดับปานกลาง

5.1.2.1.3 ผู้ตอบแบบสอบถามมีการนำสิทธิประโยชน์ของเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) โดยรวมไปปฏิบัติมาก เมื่อพิจารณารายข้อลำดับแรกคือมีการจ้างผู้เชี่ยวชาญที่ผ่านคุณสมบัติมาทำงานในโรงแรม รองลงมาคือมีการนำชาวต่างชาติที่ผ่านเงื่อนไขเข้ามาทำงานในโรงแรม ทำให้สรุปได้ว่าผู้บริหารในธุรกิจการโรงแรมมีการนำสิทธิประโยชน์ของเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ไปปฏิบัติมาก

5.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน สรุปได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ความรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกและเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ มีผลต่อการนำไปปฏิบัติของผู้บริหารในธุรกิจการโรงแรมในจังหวัดชลบุรี

ผลการทดสอบสมมติฐานคือ ยอมรับสมมติฐานโดยผลการวิจัยพบว่าความรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกและเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ มีผลต่อการนำไปปฏิบัติของผู้บริหารในธุรกิจการโรงแรมในจังหวัดชลบุรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 2 ทศนคติเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกและเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ มีผลต่อการนำไปปฏิบัติของผู้บริหารในธุรกิจการโรงแรมในจังหวัดชลบุรี

ผลการทดสอบสมมติฐานคือยอมรับสมมติฐานโดยผลการวิจัยที่ศนคติเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกและเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ มีผลต่อการนำไปปฏิบัติของผู้บริหารในธุรกิจการโรงแรมในจังหวัดชลบุรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.3 การอภิปรายผล

5.3.1 จากแบบสอบถามที่เป็นข้อสอบในลักษณะให้เลือกข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว (Multiple Choice) สอดคล้องกับทฤษฎีของ จ้านง พรายแย้มแซ (2535) กล่าวว่า การวัดความรู้ในส่วนมากนิยมใช้แบบทดสอบซึ่งแบบทดสอบนี้เป็นเครื่องมือประเภทข้อเขียนที่นิยมใช้กันทั่วไป แบ่งเป็น 2 ชนิดคือแบบอัตนัยและแบบปรนัย ผู้วิจัยสรุปว่าผู้บริหารธุรกิจการโรงแรมมีความรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกและเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษในระดับน้อยเมื่อวัดระดับความรู้จากทุกๆ ด้านของสิทธิประโยชน์ในการประกอบอุตสาหกรรมในเขต EEC แต่เมื่อผู้วิจัยได้แยกระดับความรู้เป็นด้านที่เกี่ยวกับธุรกิจการโรงแรมและการท่องเที่ยวที่เกี่ยวเนื่องปรากฏว่าผู้บริหารธุรกิจการโรงแรมในจังหวัดชลบุรีมีความรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ในด้านที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจการโรงแรมนั้นอยู่ในระดับมีความรู้มาก โดยข้อที่ได้คะแนนมากที่สุดนั้นคือ ชาวต่างชาติได้รับวีซ่าทำงาน 5 ปี ซึ่งโรงแรมที่ผู้วิจัยได้ไปเก็บแบบสอบถามนั้นเป็นโรงแรมระดับ 3-5 ดาว ทำให้มีชาวต่างชาติทำงานอยู่ในโรงแรมเกือบทุกโรงแรมที่ผู้วิจัยได้ไป เพราะฉะนั้นการที่ผู้บริหารมีความรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ด้านนี้

จึงเป็นเรื่องปกติเพราะการจ้างชาวต่างชาติมาทำงานที่โรงแรมนั้นเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับทางโรงแรมโดยตรง อย่างไรก็ตามผู้บริหารธุรกิจการโรงแรมกลับมีความรู้เรื่องเงื่อนไขการเสียภาษีบุคคลธรรมดา 17% ในเขต EEC น้อยที่สุด ซึ่งผู้วิจัยคิดว่าผู้บริหารธุรกิจการโรงแรมสมควรรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ข้อนี้จากแบบสอบถามมีผู้บริหารที่เข้าข่ายได้รับสิทธิประโยชน์จากข้อนี้ถึง 15 คน ซึ่งอาจเป็นเพราะผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่รายได้อาจไม่ถึงเกณฑ์เลยไม่ทราบสิทธิประโยชน์ข้อนี้หรือไม่ทางโรงแรมไม่ได้มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ข้อนี้ก็ไม่ได้ ซึ่งมีความสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีเรื่องความรู้ของ มนต์ชัย วรพันธ์ (2538) ว่าความรู้หมายถึง การแสดงออกด้านการจำได้หรือระลึกได้ในข้อเท็จจริง กฎเกณฑ์และข้อมูลต่างๆ โดยที่มนุษย์สามารถจำและแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมที่เรียกเอาสิ่งที่จำได้ออกมาให้ปรากฏให้สังเกตได้ วัดได้ และสามารถถ่ายทอดให้บุคคลอื่นทราบได้โดยความรู้แบ่งได้ 2 ลักษณะคือ Explicit Knowledge (ความรู้ชัดแจ้ง) เป็นความรู้เชิงทฤษฎีเนื้อหาวิชาการและข้อมูลต่างๆ ที่ถูกถ่ายทอดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรอยู่ในรูปแบบต่างๆ เช่น หนังสือเอกสารกฎระเบียบคู่มือปฏิบัติงานวิดีโอเทปบันทึกเสียงไฟล์ในคอมพิวเตอร์ เป็นต้น และ Tacit Knowledge (ความรู้ที่ฝังอยู่ในคน) เป็นความรู้ที่อยู่ในตัวบุคคลไม่สามารถมองเห็นได้เกิดจากทักษะประสบการณ์และพรสวรรค์หรือสัญชาตญาณของแต่ละบุคคลในการทำความเข้าใจกับสิ่งต่างๆ เป็นความรู้ที่ไม่สามารถถ่ายทอดออกมาเป็นคำพูดหรือลายลักษณ์อักษรได้ง่าย เช่น ทักษะในการทำงานฝีมือหรือการคิดเชิงวิเคราะห์

ดังนั้นผู้วิจัยสรุปได้ว่าผู้บริหารธุรกิจการโรงแรมในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกและเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษมีความรู้มากเกี่ยวสิทธิประโยชน์ทั้ง 5 ด้านที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจการโรงแรมและการท่องเที่ยว ซึ่งเมื่อมีความรู้แล้วจึงก่อให้เกิดการปฏิบัติซึ่งบางโรงแรมได้กำหนดเป็นนโยบายออกมาเพื่อที่จะให้ทางโรงแรม ผู้บริหาร หรือพนักงานที่ทำงานด้วยเข้าข่ายสิทธิประโยชน์จาก EEC ให้มากที่สุดโดยผลจากการทดสอบสมมุติฐานคือเมื่อมีความรู้มากส่งผลให้เกิดการปฏิบัติมากนั่นเอง ซึ่งผลจากการทดสอบสมมุติฐานผู้วิจัยพบว่าผู้บริหารธุรกิจการโรงแรมที่มีความรู้มากและนำไปปฏิบัติมากมีถึง 101 คนด้วยกันเมื่อคิดเป็นสัดส่วนร้อยละอยู่ที่ร้อยละ 48.09 และสิทธิประโยชน์ที่เมื่อรู้แล้วนำมาปฏิบัติมากที่สุดคือการจ้างผู้เชี่ยวชาญหรือผู้บริหารที่เข้าเงื่อนไขมาทำงาน รองลงมาคือการจ้างชาวต่างชาติเข้ามาทำงานในโรงแรมที่ผู้บริหารได้บริหารอยู่ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของ Brevet & DeLeon (1984 อ้างใน สมบัติ อารงธัญวงศ์, 2554, หน้า 432-446) เรื่องการนำนโยบายไปปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จ ประกอบด้วยแหล่งที่มาของนโยบาย ความชัดเจนของนโยบาย การสนับสนุนนโยบาย ความซับซ้อนในการบริหารงาน สิ่งจูงใจของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ และการจัดสรรทรัพยากร

5.3.2 จากแบบสอบถามด้านทัศนคติผู้วิจัยสรุปว่า ผู้บริหารธุรกิจการโรงแรมในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกและเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดีต่อสิทธิประโยชน์ 5 ด้านที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจการโรงแรมและการท่องเที่ยวในเขต EEC ผลดังกล่าวมีความสอดคล้องกับแนวคิด

ทฤษฎีเรื่องทัศนคติของ สรุพงษ์ โสธนะเสถียร (2533) ว่าเป็นดัชนีชี้วัดถึงบุคคลนั้นว่าคิดและรู้สึกอย่างไรกับคนรอบข้าง วัตถุ สิ่งแวดล้อม ตลอดจนสถานการณ์ต่าง ๆ โดยทัศนคตินั้นมีรากฐานมาจากความเชื่อที่ส่งผลถึงพฤติกรรมในอนาคตได้ ซึ่งสิทธิประโยชน์ที่ได้ผลตอบแทนในลักษณะเห็นด้วยและชื่นชอบมากที่สุดคือ เสียภาษีบุคคลธรรมดาไม่เกินร้อยละ 17 รองลงมาคือลดหย่อนภาษีนิติบุคคลสูงสุด 15 ปี และชาวต่างชาติได้รับวีซ่าทำงาน 5 ปีตามลำดับ ทั้งนี้สาเหตุที่การเสียภาษีบุคคลธรรมดาไม่เกินร้อยละ 17 ได้รับความเห็นด้วยและชื่นชอบมากที่สุดเพราะว่าผู้บริหารส่วนใหญ่ในเสียภาษีบุคคลธรรมดาเกินร้อยละ 20 ขึ้นไป ซึ่งจากแบบสอบถามนั้นคิดเป็นสัดส่วนทั้งร้อยละ 31.43 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด นอกจากนี้การที่ชาวต่างชาติได้รับวีซ่าทำงาน 5 ปีจะอยู่ในทัศนคติที่ดีของผู้บริหารแล้วซึ่งนั้นก็นำไปสู่การปฏิบัติของผู้บริหารธุรกิจการโรงแรมในหัวข้อที่ว่ามีการนำชาวต่างชาติที่ผ่านเงื่อนไขเข้ามาทำงานในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกและเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่าทัศนคติเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกและเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษมีผลต่อการนำไปปฏิบัติของผู้บริหารในธุรกิจการโรงแรมในจังหวัดชลบุรี จากการทดสอบสมมติฐานทำให้เห็นว่าผู้บริหารที่มีทัศนคติต่อสิทธิประโยชน์ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจการโรงแรม 5 ด้านมีการนำสิทธิประโยชน์ไปปฏิบัติถึง 89 คนคิดเป็นร้อยละ 42.38 และสิทธิประโยชน์ที่เมื่อรู้แล้วนำมาปฏิบัติมากที่สุดคือการจ้างผู้เชี่ยวชาญหรือผู้บริหารที่เข้าเงื่อนไขมาทำงาน รองลงมาคือการจ้างชาวต่างชาติเข้ามาทำงานในโรงแรมที่ผู้บริหารได้บริหารอยู่ สอดคล้องกับทฤษฎีของ ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2542) ซึ่งได้แยกองค์ประกอบของทัศนคติได้ 3 ประการ คือ 1) องค์ประกอบด้านความรู้ (The Cognitive Component) คือ ส่วนที่เป็นความเชื่อของบุคคลเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ทั่วไป ทั้งชอบ และไม่ชอบ หากบุคคลมีความรู้หรือรับทราบในสิ่งที่ดีก็จะมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้น แต่ถ้าบุคคลมีความรู้หรือรับทราบในสิ่งที่ไม่ดี ก็จะทำให้มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น 2) องค์ประกอบความรู้สึก (The Affective Component) คือ ส่วนที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งต่าง ๆ ซึ่งมีผลแตกต่างกันไปตามบุคลิกภาพของคนนั้นเป็นลักษณะที่เป็นค่านิยมของแต่ละบุคคล 3) องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (The Behavioral Component) คือ การแสดงออกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่ง หรือบุคคลหนึ่ง ซึ่งเป็นผลมาจากองค์ประกอบด้านความรู้ ความคิดความรู้สึก ซึ่งสรุปได้ว่าทัศนคติเกิดขึ้นจากความรู้และส่งผลต่อทำให้เกิดความรู้สึกในความคิดที่แตกต่างออกไปซึ่งจะส่งผลต่อพฤติกรรมที่แสดงออกหรือปฏิบัติตาม เพราะฉะนั้นเมื่อผู้บริหารมีความรู้ต่อสิทธิประโยชน์ในเขต EEC จึงทำให้ตัดสินใจจากความรู้สึกได้ว่ามีความชอบต่อสิทธิประโยชน์ทั้ง 5 ด้านเหล่านั้นหรือไม่ และนำไปสู่การแสดงออกในรูปแบบของการปฏิบัติตามสิทธิประโยชน์ทั้ง 5 ด้านนั้น ในเชิงนโยบายตามที่ผู้บริหารแต่ละท่านได้บริหารโรงแรมอยู่

5.4 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ทำให้ผู้วิจัยได้เห็นว่าผู้บริหารธุรกิจการโรงแรมในพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกและเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษนั้นมีทั้งความรู้ที่ตระหนักดีต่อสิทธิประโยชน์ 5 ด้านที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจการโรงแรม อย่างไรก็ตามทั้งแม้บางข้อจะมีการนำสิทธิประโยชน์ไปปฏิบัติมากแต่ก็ยังมีสิทธิประโยชน์บางข้อที่ถูกนำไปปฏิบัติน้อยอยู่ คือ การปรับปรุงโรงแรมให้เข้าเงื่อนไขที่จะได้รับการลดหย่อนภาษีนิติบุคคลได้ 15 ปี และการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ในเขต EEC ให้พนักงานในระดับบริหารหรือเจ้าของธุรกิจการโรงแรมให้ทราบมากกว่า ผู้วิจัยเห็นว่าสิทธิประโยชน์ 2 ข้อนี้มีผลกระทบโดยตรงต่อธุรกิจการโรงแรมจึงขอสรุปข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารในการธุรกิจการโรงแรมในจังหวัดชลบุรีและหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง สามารถนำผลการศึกษาไปเป็นแนวทางได้ดังนี้

5.4.1 จากงานวิจัยนี้จะเห็นได้ว่าจังหวัดชลบุรีในถือว่าเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีความสำคัญทางด้านการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพที่สุดในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกและเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ EEC เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายภาครัฐที่เน้นย้ำในกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ดีเพื่อนำเม็ดเงินเข้าสู่เศรษฐกิจพิเศษนี้ อีกกลุ่มหนึ่งก็คือการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพเพราะรัฐบาลเองได้มีแผนจะพัฒนาจังหวัดชลบุรีให้เป็นหนึ่งใน medical hub ของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จะให้ได้จากการที่มีแผนงานที่จะพัฒนาระบบสาธารณสุขไปต่างๆ เช่น ทำเรื่อน้ำลึก ปรับปรุงสนามบินอู่ตะเภาให้เป็นสนามบินนานาชาติ และรถไฟความเร็วสูง รวมถึงการปรับปรุงโรงพยาบาลให้มีความก้าวหน้าและเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อรองรับลูกค้าคนไทยและต่างชาติ ที่สำคัญยังมีสิทธิประโยชน์พิเศษสำหรับโรงแรมหรือที่พักอื่นๆ ที่ให้บริการด้านการพักฟื้นฟูและบำบัด (Rehabilitation) ซึ่งสามารถรับการยกเว้นภาษีนิติบุคคลได้สูงสุดถึง 15 ปี ถ้าทางผู้บริหารธุรกิจการโรงแรมเห็นโอกาสที่จะปรับปรุงบางส่วนของโรงแรมให้เข้ากับสิทธิประโยชน์พิเศษดังกล่าวก็จะทำให้โรงแรมนั้นๆ ได้รับการยกเว้นภาษีนิติบุคคลนานถึง 15 ปี ซึ่งจะส่งผลประกอบการของโรงแรมดีขึ้นและได้กำไรมากขึ้นนั่นเอง นอกจากนี้ถ้าทางผู้บริหารธุรกิจการโรงแรมมองเห็นถึงสิทธิประโยชน์ในการจ้างแรงงานในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกและเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ EEC ที่ได้รับสิทธิลดอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาโดยจัดเก็บในอัตรา 17% ของเงินได้และวีซ่าทำงานฟรี 5 ปีสำหรับคนต่างชาติแล้วนั้น จะยิ่งเป็นการจูงใจผู้บริหารหรือผู้เชี่ยวชาญในอุตสาหกรรมการโรงแรมและการท่องเที่ยวให้มาร่วมงานกับโรงแรมของท่าน ซึ่งจะผลจากการที่มีผู้บริหารเก่งๆ เข้ามาก็จะทำให้โรงแรมของท่านพัฒนามากขึ้นทั้งระบบการจัดการภายในโรงแรมและการให้บริการกับลูกค้า ดังนั้นเพื่อผลประกอบการและประสิทธิภาพในการให้บริการลูกค้าที่ดีขึ้นผู้วิจัยเสนอแนะให้ผู้บริหารในธุรกิจการโรงแรมในจังหวัดชลบุรีนำสิ่งที่รัฐบาลได้ให้สิทธิประโยชน์พิเศษสำหรับผู้ประกอบการไปปฏิบัติให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ทั้งการ

ประชาสัมพันธ์ การปรับปรุงโรงแรมให้เข้าเงื่อนไขพิเศษ การจ้างผู้เชี่ยวชาญ และการรับชาวต่างชาติเข้ามาทำงาน เพื่อประโยชน์ต่อตัวโรงแรมตนเอง

5.4.2 สำหรับหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยเสนอแนะว่าควรจะมีการประชาสัมพันธ์ให้กับผู้ประกอบการธุรกิจการโรงแรมในจังหวัดชลบุรีให้ละเอียดและทั่วถึงกว่านี้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ต่างๆ ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกและเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษEECเพราะผลจากการวิจัยบ่งบอกว่ายังมีผู้บริหารในธุรกิจการโรงแรมมีความรู้ในระดักับผู้ที่มีความรู้มาก ทั้งนี้เพื่อให้ผู้บริหารธุรกิจการโรงแรมนำสิทธิประโยชน์ไปปฏิบัติตามมากขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายที่ออกมา เพราะผลจากงานวิจัยชี้ว่าถึงแม้ผลรวมจะออกมาว่าทางผู้บริหารโรงแรมได้ปฏิบัติตามสิทธิประโยชน์มาก แต่ก็เป็นที่ผู้บริธุรกิจการโรงแรมได้มีการทำอยู่แล้วคือมีการจ้างผู้เชี่ยวชาญและชาวต่างชาติเข้ามาทำงาน แต่อีกนัยหนึ่งคือด้านการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์และการปรับปรุงโรงแรมให้เข้าเงื่อนไขยังมีการปฏิบัติที่น้อยอยู่ผู้วิจัยเห็นว่าทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจะมีการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิพิเศษมากขึ้น เช่น จัดสัมมนาสำหรับผู้ประกอบการทุกๆ ระดับ โดยอาจจะมีการแบ่งเป็นระดับหรือประเภทของโรงแรมได้แก่ โรงแรม 3-5 ดาว หรือตามขนาดของโรงแรมเป็นต้น เพื่อให้ผู้บริหารโรงแรมแต่ละระดับจะได้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับมากขึ้นรวมทั้งสามารถมองเห็นศักยภาพของตนเองที่มีอยู่ว่าสมควรจะปรับปรุงหรือบริหารโรงแรมของตนเองอย่างไรให้เข้าเกณฑ์ได้รับประโยชน์สูงสุดจากสิทธิประโยชน์นี้ มากไปกว่านั้นควรมีการวัดระดับความรู้ของผู้บริหารธุรกิจการโรงแรมโดยหน่วยงานกลางเพื่อเป็นการทดสอบว่าทางโรงแรมนั้นๆ ได้มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ต่างๆ ต่อพนักงานในระดับผู้บริหารแล้วจริงๆ

มากกว่านั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรทบทวนสิทธิประโยชน์ต่างๆ ดูอีกทีว่าจริงๆ แล้วสิทธิประโยชน์เหล่านี้ได้มีความสอดคล้องกับธุรกิจการโรงแรมที่อยู่ในส่วนหนึ่งของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่เป็นเป้าหมายหลักในการพัฒนาในพื้นที่ EEC หรือไม่ เพราะจากงานวิจัยนั้นที่ตนคิดถึงสิทธิประโยชน์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจการโรงแรมได้คะแนนระดับความชื่นชอบและเห็นด้วยในระดับปานกลาง ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าสิทธิประโยชน์ที่ทางรัฐบาลได้กำหนดเป็นนโยบายนั้นเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการธุรกิจการโรงแรมหรือไม่ ดังนั้นทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสมควรสำรวจความคิดเห็นจากผู้ประกอบการและผู้บริหารในธุรกิจการโรงแรม แล้วนำความคิดเห็นต่างๆ นำไปปรับปรุงหรือเพิ่มเติมสิทธิประโยชน์บางข้อให้มีประสิทธิภาพและสร้างแรงจูงใจให้ผู้บริหารธุรกิจการโรงแรมได้นำไปปฏิบัติตามมากขึ้นเพื่อให้สอดคล้องต่อแผนพัฒนาเศรษฐกิจในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกและเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษEEC

5.5 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

สำหรับการวิจัยในครั้งต่อไปผู้วิจัยอยากจะเสนอแนะให้มีการเก็บกลุ่มตัวอย่างในรูปแบบเชิงคุณภาพ โดยอาจสัมภาษณ์กับผู้ประกอบการธุรกิจการโรงแรมในแต่ละกลุ่มประเภทของโรงแรมให้ชัดเจน เช่น โรงแรม 3-5 ดาว เพื่อที่จะทราบถึงความรู้ ทักษะคิด และการนำไปปฏิบัติที่แท้จริงหรือเหตุสำคัญที่จะทำให้ผู้ประกอบการโรงแรมจะปฏิบัติตามเงื่อนไขสิทธิประโยชน์หรือไม่ปฏิบัติตาม ทั้งนี้เมื่อได้คำตอบจากกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวก็จะทำให้รู้ถึงปัญหาที่แท้จริงมากขึ้น เพราะส่วนใหญ่ของผู้บริหารธุรกิจการโรงแรมที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ไม่มีอำนาจในการตัดสินใจว่าโรงแรมของผู้ตอบแบบสอบถามควรจะเปลี่ยนหรือควรมีการปรับปรุงให้เข้ากับสิทธิประโยชน์ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ด้วยเหตุที่ว่าเป็นเพียงลูกจ้างเท่านั้น ดังนั้นผู้วิจัยเห็นว่าการวิจัยครั้งต่อไปถ้าได้เก็บข้อมูลกับผู้ประกอบการที่เป็นเจ้าของโรงแรมหรือผู้ที่มีอำนาจตัดสินใจในการบริหารโรงแรมน่าจะได้คำตอบที่ชัดเจนกว่าในเรื่องการปฏิบัติตามสิทธิประโยชน์ที่ได้รับหรือไม่ นอกจากนี้ผู้วิจัยเห็นว่าสมควรที่จะมีการเก็บกลุ่มตัวอย่างจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้ประกอบการธุรกิจการโรงแรมเพื่อสอบถามถึงทัศนคติต่อสิทธิประโยชน์ที่ได้กำหนดโดยรัฐบาลว่าจริงๆ แล้วสิทธิประโยชน์เหล่านี้ที่ได้ออกนโยบายมาเป็นประโยชน์หรือไม่ ตัวอย่างเช่นถ้าเป็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแบบสอบถามควรจะที่เป็นเชิงคุณภาพเพราะผู้วิจัยต้องการทราบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์เหล่านี้ เพราะหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องเป็นฝ่ายที่ประสานงานกับผู้ประกอบการโดยตรงผู้วิจัยจึงต้องการความคิดเห็นในมุมมองของผู้ที่เป็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องบ้างว่า แต่ละท่านจะมีทัศนคติที่ชื่นชอบหรือเห็นด้วยมากน้อยเพียงใดกับสิทธิประโยชน์ที่ได้กำหนดออกมา ในส่วนของผู้ประกอบการนั้นผู้วิจัยก็ต้องการทราบถึงทัศนคติต่อสิทธิประโยชน์เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกและเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ EEC เหมือนกันว่าในมุมมองผู้ประกอบการเองมีทัศนคติอย่างไร เพราะถ้าผู้ประกอบการมีทัศนคติที่ดีต่อสิทธิประโยชน์จริงๆ ก็จะนำสิทธิประโยชน์ที่มีไปปฏิบัติ แต่ถ้าผู้ประกอบการไม่มีความชื่นชอบหรือไม่เห็นด้วยแล้วจะไม่ปฏิบัติตามสิทธิประโยชน์เหล่านั้น ซึ่งการพัฒนาธุรกิจการโรงแรมที่เป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมเป้าหมายของ EEC ก็จะไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร นั้นแสดงว่าทางรัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลการวิจัยจากการวิจัยในครั้งนี้อธิบายหรือข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ไปต่อยอดปรับปรุงข้อกำหนดหรือสิทธิประโยชน์ต่างๆ ให้ดียิ่งขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนากลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายหลักก็คือการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพที่ดียิ่งขึ้นไป

บรรณานุกรม

- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2558). ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวไทย พ.ศ. 2558-2560. สืบค้นจาก https://www.mots.go.th/ewt_dl_link.php?nid=7114.
- กระทรวงอุตสาหกรรม. (2559). ยุทธศาสตร์ การพัฒนาอุตสาหกรรมไทย 4.0 ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) กระทรวงอุตสาหกรรม ต.ค.2559. สืบค้นจาก <https://www.nstda.or.th/th/nstda-doc-archives/thailand-40/11661-ministry-of-industry>.
- กฤษ เพิ่มทันจิตต์ และสุธี ประศาสนเศรษฐ์. (2530). พื้นที่ลุ่มจังหวัดชายฝั่งทะเลตะวันออกกับการพัฒนาที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่างภูมิภาคและการพัฒนาการแบบพึ่งพาของระบบเศรษฐกิจไทย. กรุงเทพฯ: นิต้า
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2560). ท่องเที่ยวชลบุรี โตทะลุ 2 แสนล้าน ลงทุนห้าง-ศูนย์ประชุม-โรงแรมรับออีอีซี. สืบค้นจาก <https://www.prachachat.net/local-economy/news-160311>.
- กীরติ ยศยิ่งยง. (2552). องค์การแห่งนวัตกรรม แนวคิด และกระบวนการ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ข้อมูลเที่ยวไทยภาคตะวันออกจังหวัดชลบุรี. (ม.ป.ป.). สืบค้นจาก <http://www.ourasean.com/ข้อมูลเที่ยวไทย/ภาคตะวันออก/ชลบุรี/>.
- โครงการการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก:EEC. (ม.ป.ป.). สืบค้นจาก <http://www.laemchabangportphase3.com/files/Presentation/01Presentation.Pdf>.
- จิราแมน สุธีรัชชาติ. (2560). EECความหวังใหม่ของเศรษฐกิจไทย :ทำไมต้องเริ่มวันนี้?. สืบค้นจาก <https://www.scbeic.com/th/detail/product/3544>.
- จิรายุทธ์ สีม่วง. (2560). ข้อเสนอใหม่ของการพัฒนาอุตสาหกรรมพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออกในมุมมองของรัฐ: บทวิพากษ์โครงการระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ในเชิงเศรษฐศาสตร์การเมือง. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2553). การกำหนดขนาดตัวอย่างและสถิติวิเคราะห์ใหม่ๆ ที่น่าสนใจ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญใจ ศรีสถิตนรากร. (2550). กลยุทธ์การจัดการระบบบริการสุขภาพในยุคประชาคมอาเซียน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- ภัทรานิษฐ์ สรเสริมสมบัติ. (2559). *ปัจจัยด้านจิตวิทยาที่ส่งผลต่อการเริ่มต้นธุรกิจของผู้ประกอบการโรงแรมในประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุณบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- มนต์ชัย วรพันธ์. (2538). *ความรู้ทางด้านสิ่งแวดล้อมของผู้ขับขี่รถบรรทุกตั้งแต่ลิบล้อขึ้นไปในกรุงเทพมหานคร*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เรวดี แก้วมณี. (2560). *จับตาระยะของชลบุรี และฉะเชิงเทราในกลุ่มเป้าหมายในการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก EEC*. สืบค้นจาก <http://www.oie.go.th/sites/default/files/attachments/article/eec.pdf>.
- เรื่อง *โครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor Development)*. (ม.ป.ป.). สืบค้นจาก https://cabinet.soc.go.th/soc/Program.jsp?top_serl=.
- วรชาติ ดุลยเสถียร. (2559). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินธุรกิจโรงแรมขนาดใหญ่ในประเทศไทย (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศูนย์วิจัยเศรษฐกิจ ธุรกิจ และเศรษฐกิจฐานราก. (2560). *ธุรกิจโรงแรม (Hotel Industry)*. กรุงเทพฯ: ธนาคารออมสิน.
- สลิลทิพย์ เลิศพงศ์ภากรณ์. (2554). *ความรู้ทัศนคติและพฤติกรรมการปฏิบัติงานของพนักงานสถานีโทรทัศน์ Thai PBS ในเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ของสื่อสาธารณะ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุรพงษ์ โสธนะเสถียร. (2533). *การสื่อสารกับสังคม*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก. (2561). *ร่างพระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก*. สืบค้นจาก <https://www.eeco.or.th/> เกี่ยวกับองค์กร/กฎหมายที่เกี่ยวข้อง.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2559). *ผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด แบบปริมาณลูกโซ่ ฉบับ พ.ศ. 2560 (Gross Regional and Provincial Product Chain Volume Measures 2017 Edition)*. สืบค้นจาก https://www.nesdb.go.th/main.php?filename=gross_regional.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2560). *แผนงานพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก*. สืบค้นจาก http://www.nesdb.go.th/ewt_dl_link.php?nid=.
- สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2560). *รายงานภาวะเศรษฐกิจการท่องเที่ยว*. กรุงเทพฯ: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.

- สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม. (2558). รายงานการศึกษาฉบับสมบูรณ์ (Final Report) โครงการศึกษาและ กำหนดพื้นที่อุตสาหกรรม (Zoning) เพื่อรองรับการลงทุนของ อุตสาหกรรมเป้าหมาย ใน ภูมิภาค : ระยะที่ 2. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สำนักงานสถิติจังหวัดชลบุรี. (2559). ข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาค ตะวันออก. สืบค้นจาก[http://chonburi.nso.go.th/index.php?option=com_content &view=article&id=307:28-5-611&catid=115:eec-2&Itemid=584](http://chonburi.nso.go.th/index.php?option=com_content&view=article&id=307:28-5-611&catid=115:eec-2&Itemid=584).
- อิสยา พัฒนภักดี. (2557). ปัจจัยและกระบวนการบริหารจัดการที่มีอิทธิพลต่อระดับความสำเร็จใน การประกอบธุรกิจ โรงแรมบูติกในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- อัด 6 แสนล้าน เร่งยกเครื่องผังเมือง 3 จังหวัด “ฉะเชิงเทรา-ชลบุรี-ระยอง” รับ EEC. (2559). ประชาชาติธุรกิจ. สืบค้นจาก <https://www.prachachat.net/local-economy/news-47062>.

แบบสอบถามชุดที่.....

**ความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติหรือการดำเนินการ ของผู้บริหารในธุรกิจการ
โรงแรมต่อสิทธิประโยชน์ของเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC)
Hotel Business Executive Knowledge, Attitude, and Practice of Privilege :
Easten Economic Corridor and Special Economic Zone in Chonburi Province**

คำชี้แจงการตอบแบบสอบถาม

เรื่องความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติหรือการดำเนินการ ของผู้บริหารในธุรกิจการโรงแรมต่อสิทธิประโยชน์ของเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เป็นส่วนหนึ่งของการค้นคว้าอิสระ หลักสูตรการจัดการอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยวมหาวิทยาลัยกรุงเทพโดยแบบสอบถามประกอบด้วย4ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อสิทธิประโยชน์ของเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

ส่วนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับการนำสิทธิประโยชน์ของเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ไปปฏิบัติในธุรกิจการโรงแรม

ผู้วิจัยจึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ตามความเป็นจริง และขอความร่วมมือจากผู้ตอบแบบสอบถามให้ตอบคำถามตามลำดับ โดยไม่แก้คำตอบที่ตอบไปแล้ว ข้อมูลที่ได้จากท่านทั้งหมดจะเป็นความลับซึ่งผู้วิจัยจะนำเสนอผลการศึกษาโดยภาพรวมเท่านั้น

ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัย จอมจักษ์ นากระรัต

แบบสอบถามความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติหรือการดำเนินการ ของผู้บริหารในธุรกิจการ
โรงแรมต่อสิทธิประโยชน์ของเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวชาวไทย

คำชี้แจงโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ที่ตรงกับข้อมูลส่วนตัวของท่านมากที่สุด

1.เพศ

- 1) ชาย 2) หญิง

2.อายุ

- 1) 26-30 ปี 2) 31-35 ปี
 3) 36-40 ปี 4) 41-45 ปี
 5) 46-50 ปี 6) 50 ปีขึ้นไป

3.ท่านทำงานที่โรงแรมปัจจุบันมาแล้วกี่ปี

- 1) 1-3 ปี 2) 4-6 ปี
 3) 7-9 ปี 4) 10-12 ปี
 5) 13-15 ปี 6) มากกว่า 15 ปี

4.ท่านมีประสบการณ์ในตำแหน่งผู้บริหารธุรกิจการโรงแรมมาแล้วกี่ปี

- 1) 1-3 ปี 2) 4-6 ปี
 3) 7-9 ปี 4) 10-12 ปี
 5) 13-15 ปี 6) มากกว่า 15 ปี

5.รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือน

- 1) 10,001 - 30,000 บาท 2) 30,001 - 60,000 บาท
 3) 60,001 - 90,000 บาท 4) 90,001 - 120,000 บาท
 5) 120,001 - 150,000 บาท 6) มากกว่า 150,000 บาท

ส่วนที่ 2 แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ลงใน ผู้ทำแบบสอบถามสามารถเลือกคำตอบได้เพียงข้อเดียว

1. ผู้ประกอบการธุรกิจการโรงแรมที่อยู่ในเขต EEC ต้องปรับปรุงโรงแรมอย่างไรเพื่อให้เข้าข่าย ประเภทธุรกิจที่ได้รับการยกเว้นภาษีนิติบุคคลตามกฎหมายของ EEC

- 1) ปรับปรุงโรงแรมให้เป็นโรงแรมประเภทการประชุม จัดสัมมนาและนิทรรศการ (Convention Seminar & Exhibition)
- 2) ปรับปรุงโรงแรมให้เป็นโรงแรมประเภทที่เน้นทางด้านอาหารและ วัฒนธรรมไทย
- 3) ปรับปรุงโรงแรมให้เป็นโรงแรมประเภทที่รองรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางเป็นครอบครัวและด้วยตัวเองเป็นหลัก
- 4) ปรับปรุงโรงแรมให้เป็นโรงแรมประเภทที่สามารถให้บริการพักฟื้นของผู้ป่วย (Rehabilitation) หรือโรงแรมที่ให้บริการเกี่ยวกับการรักษาผู้ป่วยเบื้องต้น (Medical Treatment)

5) ฉันไม่มีความรู้เรื่องนี้

2. ธุรกิจการโรงแรมที่เข้าข่ายประเภทธุรกิจที่ได้รับการยกเว้นภาษีจะได้รับการยกเว้นภาษีทั้งหมดกี่ปี

1) 8 ปี 2) 10 ปี

3) 13 ปี 4) 15 ปี

5) ฉันไม่มีความรู้เรื่องนี้

3. หลังจากวันสิ้นสุดระยะเวลาการได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ทางผู้ประกอบการธุรกิจการโรงแรมจะ ได้รับสิทธิประโยชน์ในการลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิ 50%

ต่อเนื่องอีกกี่ปี

1) 3 ปี 2) 5 ปี

3) 7 ปี 4) 10 ปี

5) ฉันไม่มีความรู้เรื่องนี้

4.การที่คนต่างชาติหรือนิติบุคคลต่างชาติครอบครองที่ดินในเขต EEC เพื่อประกอบกิจการที่เข้าข่าย
พรบ.EEC ต้องได้รับอนุญาตตามประมวลกฎหมายที่ดินหรือไม่

- 1) ต้องได้รับอนุญาตตามประมวลกฎหมายที่ดินก่อนประกอบกิจการ
 2) ไม่ต้องได้รับอนุญาตตามประมวลกฎหมายที่ดินก็สามารถประกอบกิจการ
 3) ฉันไม่มีความรู้เรื่องนี้

5.เมื่อคนต่างชาติหรือนิติบุคคลต่างชาติครอบครองที่ดินในเขต EEC ต้องประกอบกิจการที่วางแผน
ไว้ภายในกี่ปี

- 1) 1 ปี 2) 2 ปี
 3) 3 ปี 4) 4 ปี
 5) ฉันไม่มีความรู้เรื่องนี้

6.เมื่อคนต่างชาติหรือนิติบุคคลต่างชาติไม่ประกอบกิจการตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ ต้องขายที่ดิน
หรืออาคารชุดที่ครอบครองไว้ออกไปภายในระยะเวลาเท่าใด

- 1) 6 เดือน 2) 1 ปี
 3) 1 ปี 6 เดือน 4) 2 ปี
 5) ฉันไม่มีความรู้เรื่องนี้

7.คุณสมบัติของผู้เช่าที่ดินใน EEC ข้อใดไม่ถูกต้อง

- 1) ต้องเป็นนักลงทุนที่แผนการลงทุนชัดเจน
 2) ต้องอยู่ในอุตสาหกรรมเป้าหมายที่รัฐบาลต้องการ
 3) ต้องมีสิ่งที่เป็นประโยชน์กับประเทศไทยภายใต้เงื่อนไขที่ตกลงกันได้
 4) ต้องมีทุนจดทะเบียนบริษัทอย่างน้อย 10 ล้านบาทขึ้นไป
 5) ฉันไม่มีความรู้เรื่องนี้

8.นักลงทุนสามารถเช่าที่ดินในเขต EEC ได้สูงสุดทั้งหมดกี่ปี

- 1) 30 ปี 2) 40 ปี
 3) 50 ปี 4) 60 ปี
 5) ฉันไม่มีความรู้เรื่องนี้

9.เมื่อหมดสัญญาเช่าที่ดินแล้วทางนักลงทุนสามารถเช่าเพิ่มต่อได้อีกสูงสุดกี่ปี

- 1) 29 ปี 2) 39 ปี
 3) 49 ปี 4) 59 ปี
 5) ฉันไม่มีความรู้เรื่องนี้

10.เงินได้ของลูกจ้างในระดับผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญ หรือนักวิจัย จะถูกนำมาคำนวณเพื่อเสียภาษีบุคคลธรรมดาสูงสุดในอัตราไม่เกินร้อยละเท่าใด

- 1) ร้อยละ 15 2) ร้อยละ 17
 3) ร้อยละ 19 4) ร้อยละ 25
 5) ฉันไม่มีความรู้เรื่องนี้

11.ลูกจ้างดังกล่าวที่จะได้รับสิทธิประโยชน์ในด้านภาษีบุคคลธรรมดาในเขต EEC ต้องมีรายรับรวมต่อเดือนเท่าใดขึ้นไป (ได้แก่ เงินเดือน เบี้ยเลี้ยง โบนัส เงินค่าเช่าบ้าน)

- 1) 150,000 บาท
 2) 200,000 บาท
 3) 250,000 บาท
 4) 300,000 บาท
 5) ฉันไม่มีความรู้เรื่องนี้

12.ลูกจ้างที่จะได้รับสิทธิประโยชน์ในด้านภาษีนิติบุคคลธรรมดาในเขต EEC ต้องอาศัยอยู่ในประเทศไทย

เป็นระยะเวลาเท่าใด

- 1) 3 เดือน 2) 6 เดือน
 3) 9 เดือน 4) 1 ปี
 5) ฉันไม่มีความรู้เรื่องนี้

13.ผู้ที่เข้ามาประกอบกิจการในเขต EEC และบุคคลที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญตามที่คณะกรรมการนโยบาย EEC กำหนด จะได้รับวีซ่าทำงานในไทยสูงสุดกี่ปี

- 1) 3 ปี 2) 5 ปี
 3) 7 ปี 4) 10 ปี
 5) ฉันไม่มีความรู้เรื่องนี้

14.ผู้ที่เข้ามาประกอบกิจการในเขต EEC และบุคคลที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญตามที่คณะกรรมการ EEC กำหนด มีสิทธินำคู่สมรสและบุคคลซึ่งอยู่ในอุปการะเข้ามาอาศัยในประเทศไทยได้หรือไม่

- 1) สามารถนำเข้ามาอาศัยได้
 2) ไม่สามารถนำเข้ามาอาศัยได้
 3) ฉันไม่มีความรู้เรื่องนี้

ส่วนที่ 3 ทศนคติต่อสิทธิประโยชน์ของเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

คำชี้แจงกรณำทำเครื่องหมาย ✓ ลงในข้อที่ตรงกับความชอบของท่านมากที่สุด

ด้านความชื่นชอบ	ระดับความชอบ				
	ชอบมากที่สุด (5)	ชอบมาก (4)	ชอบปานกลาง (3)	ชอบน้อย (2)	ชอบน้อยที่สุด (1)
1.ลดหย่อนภาษีนิติบุคคลสูงสุด 15 ปี					
2.อนุญาตให้ชาวต่างชาติถือครองกรรมสิทธิ์ที่ดิน					
3.เช่าที่ดินราชพัสดุได้ 50 ปีและต่ออายุได้อีก 49 ปี					
4.เสียภาษีบุคคลธรรมดาไม่เกินร้อยละ 17					
5.ชาวต่างชาติได้รับวีซ่าทำงาน 5 ปี					

คำชี้แจงกรณำทำเครื่องหมาย ✓ ลงในข้อที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ด้านความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด (5)	เห็นด้วยมาก (4)	เห็นด้วยปานกลาง (3)	เห็นด้วยน้อย (2)	เห็นด้วยน้อยที่สุด (1)
1.ลดหย่อนภาษีนิติบุคคลสูงสุด 15 ปี					
2.อนุญาตให้ชาวต่างชาติถือครองกรรมสิทธิ์ที่ดิน					
3.เช่าที่ดินราชพัสดุได้ 50 ปีและต่ออายุได้อีก 49 ปี					
4.เสียภาษีบุคคลธรรมดาไม่เกินร้อยละ 17					
5.ชาวต่างชาติได้รับวีซ่าทำงาน 5 ปี					

ส่วนที่ 4 การนำสิทธิประโยชน์ของเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ไปปฏิบัติ
ในธุรกิจ การโรงแรม

คำชี้แจงกรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ผู้ทำแบบสอบถามสามารถเลือกคำตอบได้เพียงข้อ
เดียว

1. มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของ EEC ให้แก่พนักงานระดับผู้บริหารและ
ผู้จัดการรับทราบ

- 1) ประชาสัมพันธ์ให้รับทราบ
 2) ไม่ได้ประชาสัมพันธ์

2. มีการจ้างผู้เชี่ยวชาญหรือผู้บริหารที่ผ่านคุณสมบัติตามสิทธิประโยชน์ คือ
ต้องอยู่ในประเทศไทยไม่ต่ำกว่า 180 วัน และมีรายได้รวมแต่ละเดือน 200,000 บาทขึ้นไป

- 1) มีการจ้าง
 2) ไม่มีการจ้าง

3. มีการปรับปรุงโรงแรมให้เข้าเงื่อนไขตามสิทธิประโยชน์ คือ Wellness and Rehabilitation
ต่อยอดจาก Medical tourism

- 1) มีการปรับปรุง
 2) ไม่มีการปรับปรุง

4. การนำบุคลากรต่างชาติเข้ามาทำงานในพื้นที่ EEC โดยผ่านเงื่อนไขของ EEC
และได้รับวีซ่าทำงาน 5 ปีในประเทศไทย

- 1) มีการรับชาวต่างชาติที่ผ่านเงื่อนไขเข้ามาทำงาน
 2) ไม่มีการรับชาติที่ผ่านเงื่อนไขเข้ามาทำงาน

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่สละเวลาในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - นามสกุล	จอมจักษ์ก์ นาคะรัต
อีเมลล์	generation27@hotmail.com
วัน เดือน ปีเกิด	27 กุมภาพันธ์ 2530
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2551 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จาก Bangkok University International College Major: Hotel and Tourism Management
ประวัติการทำงาน	พ.ศ. 2552 บริษัททอลิอันซ์ อยุธยา ประกันชีวิต พ.ศ. 2558 บริษัทเอฟดับบลิวดี ประกันชีวิต พ.ศ. 2561 บริษัทกรุงไทยแอกซ่า ประกันชีวิต
ปัจจุบัน	บริษัทกรุงไทยแอกซ่า ประกันชีวิต ตำแหน่ง ผู้อำนวยการฝ่ายตัวแทน

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ข้อตกลงว่าด้วยการอนุญาตให้ใช้สิทธิในวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์

วันที่ 19 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2562

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว) จอมจักษ์ วัฒนะรัตน์ อยู่บ้านเลขที่ 232/8

ซอย สุขุมวิท 54 ถนน สุขุมวิท ตำบล/แขวง พระโขนง

อำเภอ/เขต พระโขนง จังหวัด กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ 10260

เป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ รหัสประจำตัว 7600500263

ระดับปริญญา ตรี โท เอก

หลักสูตร ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา การจัดการอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว

คณะ มนุษยศาสตร์และการจัดการการท่องเที่ยว ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า "ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ" ฝ่ายหนึ่ง และ

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ตั้งอยู่เลขที่ 119 ถนนพระราม 4 แขวงพระโขนง เขตคลองเตย

กรุงเทพมหานคร 10110 ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า "ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ" อีกฝ่ายหนึ่ง

ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ และ ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ ตกลงทำสัญญากันโดยมีข้อความดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิขอรับรองว่าเป็นผู้สร้างสรรค์และเป็นผู้มีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในงานสารนิพนธ์/วิทยานิพนธ์หัวข้อ ความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติ ของ ผู้บริหารธุรกิจ การโรงแรม เกี่ยวกับ สิทธิ ประโยชน์ ของเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก และ เขตเมืองนวัตกรรมธุรกิจมาดซ์ จังหวัดชลบุรี / Hotel Business Executive Knowledge, Attitude, and Practice of Privilege: Eastern Economic Corridor and Special Economic Zone in Chomburi Province ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ (ต่อไปนี้เรียกว่า "สารนิพนธ์/วิทยานิพนธ์")

ข้อ 2. ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิตกลงยินยอมให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิโดยปราศจากค่าตอบแทนและไม่มีกำหนดระยะเวลาในการนำสารนิพนธ์/วิทยานิพนธ์ ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงการทำซ้ำ ดัดแปลง เผยแพร่ ต่อสาธารณชน ให้เข้าต้นฉบับหรือสำเนาอื่น ให้ประโยชน์อันเกิดจากลิขสิทธิ์แก่ผู้อื่น อนุญาตให้ผู้อื่นใช้สิทธิโดยจะกำหนดเงื่อนไขอย่างหนึ่งอย่างใดด้วยหรือไม่ก็ได้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือเพียงบางส่วน หรือการกระทำอื่นใดในลักษณะทำนองเดียวกัน

ข้อ 3. หากกรณีมีข้อขัดแย้งในปัญหาลิขสิทธิ์ในสารนิพนธ์/วิทยานิพนธ์ระหว่างผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิกับบุคคลภายนอกก็ดี หรือระหว่างผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิกับบุคคลภายนอกก็ดี หรือมีเหตุขัดข้องอื่นๆ เกี่ยวกับลิขสิทธิ์ อันเป็นเหตุให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิไม่สามารถนำงานนั้นออกทำซ้ำ เผยแพร่ หรือโฆษณาได้ ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิยินยอมรับผิดชอบและชดเชยค่าเสียหายแก่ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิในความเสียหายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นแก่ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิทั้งสิ้น

สัญญาฉบับนี้ทำขึ้นสองฉบับ มีข้อความเป็นอย่างเดียวกัน คู่สัญญาได้อ่านและเข้าใจข้อความในสัญญาฉบับนี้โดย
ละเอียดแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อให้ไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน และเก็บรักษาไว้ฝ่ายละฉบับ

ลงชื่อ... [Redacted] ...ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ
(จอมจักร์ ชาติวโรต)

ลงชื่อ... [Redacted] ...ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ
(อาจารย์อัญญา จุลพิสิฐ)
ผู้อำนวยการสำนักหอสมุดและพื้นที่การเรียนรู้

ลงชื่อ... [Redacted] ...พยาน
(ดร.สุชาดา เจริญพันธุ์ศิริกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ลงชื่อ... [Redacted] ...พยาน
(ดร.ชุติน แก้วพรัตน์)

ผู้อำนวยการหลักสูตร/ ผู้รับผิดชอบหลักสูตร